

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

(3)

FLAVII
IOSEPHI
TEMPLI QVONDAM

HIEROSOLYMITANI È PRIMA

*Ephemeride sacerdotis, dein To-
parchæ & Archistrate-
gi vtriusq; Galilææ*

VITA,

Per Godefridum Tilmannum Cartusiæ Parisiensis Mo-
nachum è Græcis versâ primùm, & excusâ Typis.

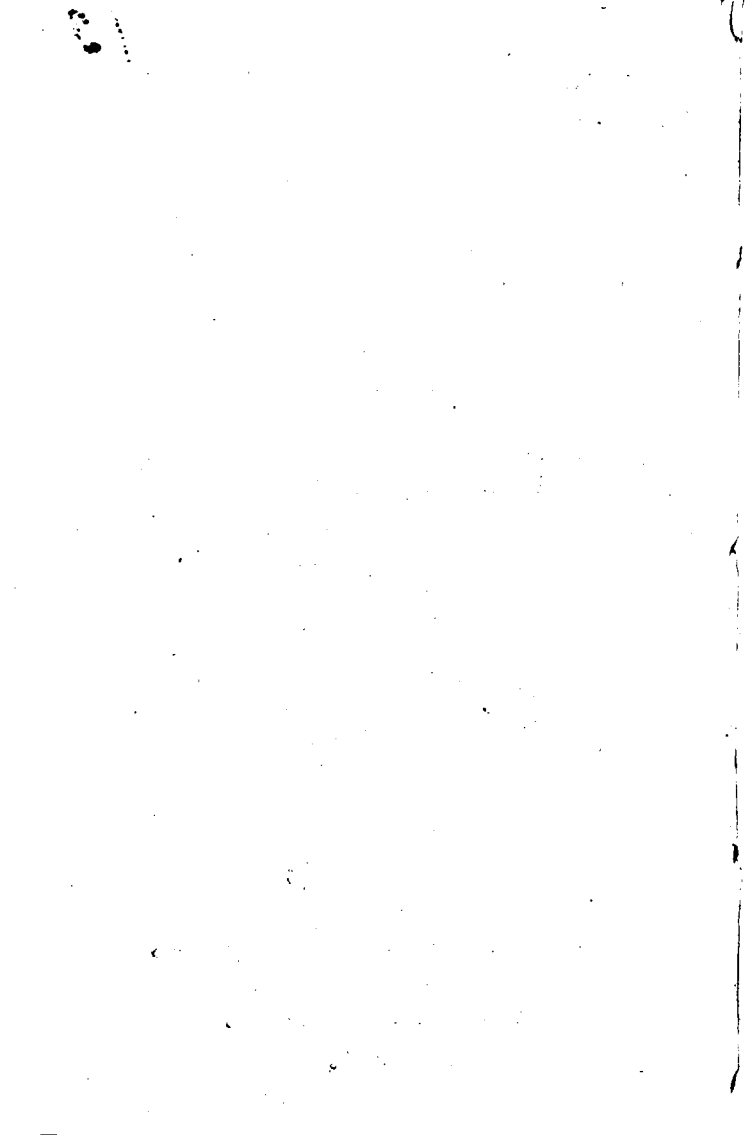

PARISIIS,

Ex officina MICHAËLIS PEZANDAT, in domo
Albretica, è regione D. Hilarij.

CVM PRIVILEGIO.

1548.

LECTORI PIO IVXTA

ac docto Dominicus VVānerius

Albretica typographia

ἐπανορθωτής,

Salutē.

*

N HABES OPTIME LECTOR, quem in vsum tuum primi inuulgamus, commissum typis thesaurū in speciem certē perpusillum ac leuidensem, ne sic alioqui pœnitendum aut aspernabilem, vitam nempe Flauij Iosephi Toparchæ quondam & Archistrategi vtriusque Galilææ quam ipse sibi probè conscius ac testis prorsus ἀξιόπιστος de se Attico lepore conscripsit. Lege bona cum venia Interpretis, confer cum vno quopiam Græco archetypo, & mecum fateberis sapientissimum illum polyhistora Hieronymum haud ab re alicubi Iosephum vocasse Liuium Atticum. Cæterum, mirari nō desino, quifactū sit, vt hoc segmentum vigesimi libri τοῦδε τοῦ ἀρχαιολογίας ita sit ab reliqua portione operis totius auulsum & dissectum, vt quum ante annos ab hinc plus mille aliæ eiusdem authoris commentationes in Latinam transierint coloniam, vita hæc eius Græcè tantum didicerit, non etiam Latinè lo-

qui. Nam q̄ legitimus sit Iosephi partus, tam multa
coarguunt, vt nemo nisi præter omnē modū impu-
dens ac refractarius sit, qui huic assertioni contro-
uertat. Duo præsertim euincunt argumenta. Prius,
est ipsa perspicuitas *Φεάσεως* perpetuo tenore ex-
currens, nec inamœnæ digressiones subinde pro
loco intercurrentes. Dein ipse Eusebius, quę scri-
bit Iosephum aduersus Iustum Tiberiensem pro-
didisse memoriæ, desumpsisse se fatetur *ἀντλεξεί*
è vigesimo Antiquitatum siue originum Iudai-
carum, vnà cum duabus epistolis Agrippæ regis.
Sanè eadem verbotim habentur sub finem huius-
ce pericopes. Quare vitam hanc iure quis dicere
possit Appendicem ad vigesimum Antiquitatum
librum. Libéret tecū plurib⁹ agere, amice Lector,
atqui non finit opusculi istius exilitas. Ne igitur
in me meo merito detorqueatur & quadret iustis-
simè triuiialis ille adagio, Paruo pedi magnos cir-
cundare calceos, vela contraho, sisto calamus.

Fœliciter Vale.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIVM E TERTIO HISTORIAE

Ecclesiasticae Eusebij Cæsariensis desumptum

Ἐπὶ τούτοις πᾶσι μὲν ἄξιον μὴ δ' αὖ-
τὸν τὸν ἰώσηπου τοσαύτα τῇ μετὰ
Χείρας συμβεβλημένον ἰστορεῖν, ὁ-
πόθεν τὸ ἐκ αὐτοῦ οἷς γένος ἠρμάστο,
ἀγνοεῖν. Διηγοῦντο δὲ πάλιν αὐτὸς καὶ
τὸ λέγων ὧδε. Ἰώσηπος ματθαίου παῖς, ἐξ ἰε-
ροσολύμων ἱερῆς. αὐτὸς τε ῥωμαῖος πολέμῳ
τὰ πρῶτα καὶ τοῖς ὑστέροις παρατυχὼν ἐξ ἀνάγκης,
μάλιστα δὲ κατ' ἐκείνο καιρὸν ἰσχυρῶς. ἔπαρ-
μόνοις τοῖς ὁμοεθνεσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ ῥωμαῖοις
γένονεν ἀνὴρ ἐπιδοξότατος, οἷς αὐτὸν καὶ ἀναθέσθαι
ἀνδραγαθίᾳ ἐπὶ τῷ ῥωμαίων τιμῇ τὴν πόλεω, τὸν
δὲ ἀπουδιδέντας αὐτῷ λόγους βιβλιοθήκης ἀξιοθε-
ναι. ἔστι δὲ πᾶσι τῶν ἰσχυρῶν ἀρχαιολόγων
ἐν ὅλοις εἴκοσι κατατέθειται συγγραμμάσι. Τῷ δὲ
ἰστορίᾳ καὶ αὐτὸν ῥωμαίων πόλεμος ἐπὶ τὰ
λόγοις αὐτοῦ καὶ μῆτον τῇ ἑλληνικῇ, ἀλλὰ καὶ τῇ παλαιᾷ
φωνῇ παραδιδόναι αὐτὸς ἐαυτοῦ μαρτυρεῖ, ἄξιός τε
ὡς εἶναι τὰ λοιπὰ πισθεῖναι. Καὶ ἔτι δὲ αὐτοῦ
φέρεται ἀπουδιδέντας ἀξία, διότι τὰ ἰουδαίων
ἀρχαιότητι. ἐν οἷς καὶ ἀντιρρήσεις πρὸς ἀπὸν
τὸν γραμματικὸν κατὰ ἰσχυρῶν τῶν ἑλλήνων
ἐκείνην λόγον περὶ πάντων. Καὶ πρὸς ἑλλήνων
λεῖψα καὶ αὐτοὶ τὰ πᾶσι καὶ ἰουδαίων ἔθνος ἐπερ-
θείναι.

Κεφ'. θ'.

Basilien.
editio ha-
bet pro
ματθα-
ίου, ματ-
θίου.

Π Επώνηται ὃ καὶ ἄλλο ἐκ ἀγενν ἐς σπουδασμα
 τῷ ἀνδρὶ, πῶς αὐτοκράτορι λογισμῷ.
 ὁ Ζηνὲς μακκαβαϊκὸν ἐπέγραψαμ. τῷ τῶν
 ἀγῶνας τῷ ἐν τοῖς οὕτω καλεμένοις μακκαβαϊκοῖς
 συγγραμμάσιμ ἐπὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὸ δεῖον δισεβείας
 ἀνδραγαθῶν ἐβραίων πωδιέχειμ. καὶ πρὸς τῷ
 τέλει ὃ αὐτῷ εἰκοσῆς ἀρχαιολογίας ἐπισημαίνειται
 ὁ αὐτὸς, ὡς αὐτῷ περὶ τῶν ἐν τῷ τῶν συγγρα-
 φῶν βιβλίοις κατὰ τὰς παλαιὰς δόξας τῷ ἰσραὴλ
 πῶς δεῖ καὶ αὐτῷ εἰς αὐτῷ, καὶ πῶς τῷ νόμῳ,
 διὰ τὸ κατ' αὐτὸς τὰς ἐξ ἐς πράττειμ: τὰ ὃ κε-
 κώλυται. καὶ ἄλλα δὲ αὐτῷ σπουδαδιῆναι ὁ αὐ-
 τὸς ἐν τοῖς ἰσραὴλ αὐτῷ μνημονοῦν λόγους. πρὸς τῶ-
 τοις, ὅτι λόγον καταλέξει καὶ ὅς ἐπ' αὐτῷ ἀρ-
 χαιολογίας τὸ τέλει φῶνας παρατίθεται εἰς
 πίσωσιμ τῷ τῷ ἐξ αὐτῷ παραληφθέντῃ ἡμῖν μαρ-
 τυρίας, διαβάλλων δὴ τὰ ἰσραὴλ τοῖς ὁμοίως
 αὐτῷ τὰ κατὰ τῶν αὐτῶν ἰσραὴλ χρόνους πεπλ-
 ραμένον, ὡς μήτ' ἀληθῆ συγγραφοτά, πολλάς
 ἄλλας διδύνας ἐπαγαγὼν τῷ ἀνδρὶ, ταῦτα αὐ-
 τοῖς ῥήμασιμ ἐπιλέγει. οὐμὶν ἐγὼ σοι τὸν αὐ-
 τὸν ῥόπον πῶς τῷ ἐμαυτῷ γραφῆς ἐδίδει, ἀλλ'
 αὐτοῖς ἐπὶ τῶν αὐτῶν αὐτοκράτορι τὰ βιβλία,
 μόνον οὐ τῷ ἔργῳ ἢ βλεπομένων, συνήθειμ γὰρ
 ἐμαυτῷ τέλει τῷ τῷ τῷ ἀληθείας παράδοσιμ,
 ἐφ' ἣ μαρτυρίας τῷ ἐξ ἐξ πρὸς διοικήσεως διήμαρ-
 τον. καὶ ἄλλοις δὲ πολλοῖς ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἰσραὴλ,
 ὧν ἐνιοὶ παρατετθῆκεν τῷ πολέμῳ. καθάπερ
 βασιλεύς

βασιλὺς Ἀγρίωπας, καὶ Ἰνέες αὐτῷ τῷ συγγενῶν.
 Ὁ μὲν γάρ αὐτοκράτωρ ἡ τὸς ἔτος ἐβελήθη τῶν γνῶ-
 σιν τοῖς ἀνθρώποις παραδίδειν τῷ πράξεων, ὥστε
 χαράξας τῇ αὐτῇ χερὶ τὰ βιβλία, δημοσιεύει
 προσέταξεν. Ὁ δὲ βασιλὺς Ἀγρίωπας ἐξήκοντα
 δύο ἔγραψεν ἐπιστάλας, τῇ τῇ ἀληθείας παραδίδας
 μαρτυρῶν, ἐξ ὧν καὶ δύο ταρξάθησιμ.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIUM E' TERTIO HI-
 storix Ecclesiasticæ Eusebij Cæsa-
 riensis desumptum.

Iosepho quum hæc omnia de-
 sumptum, indignū duco nescire,
 vnde is prodierit, quove ex genere
 sit originē sortitus, qui vel passim
 obuiam nobis exhibuit tantam hi-
 storix cognitionem: præsertim quum rem eiusmo-
 di hisce edisserat verbis: Equidem ipse ego Iose-
 phus Matthathix filius ex Hierosolymis sacerdos
 qui primū quidem arma quū promouissem ad-
 uersus Romanos, vi tandem sum adactus adesse eis-
 dem ad extremum vsque conflictum, quo tempo-
 re tota belli moles impendebat Iudæis. Vir hic nō
 apud suos modò gentileis euasit clarissimus, sed &
 apud Romanos tantam est consequutus nominis
 gloriam, vt Romæ cohonestari promeruerit de-

Caput 9.

Initio
 proœmij
 αλ
 σως.

δι' ἀρ- dicatione virilis statuae. Libri insuper quos accu-
 χαιολο- ratione studio conscripserat, digni habiti sunt qui
 γλας λό- bibliothecae inferrentur. Sanè hic historiam omnē
 γοι. κ'. Iudaicæ antiquitatis in libros viginti contulit. Rur-
 δι' ἀλώ- sus belli aduersus suam gentem per Romanos ge-
 σεως. ζ. sti historiam complexus est libris septem, quam
 πδδ' ἀρ- quidem non Græcanica solùm eloquentia sed &
 χαιόπη- patrio dicendi charactère se tradidisse sibi ipse te-
 τος λό- stis est, dignus planè cui deinceps fides habeatur.
 γοι. β'. Hos præter, alij duo feruntur de Iudæorum anti-
 Sub Caio qua origine ab eodem impèsiore opera elaborati,
 aduersus quibus elidit controuersiosum Apionis Gramma-
 Philonē tici librum paulò antè aduersus Iudæos concinna-
 tum: alios itidem reuincit qui quidem connixi fue-
 rant legitimos patriosve ritus Iudaicæ gentis con-
 cerpere.

E' Cap. 10. **E**ST & aliud opus haud aspernabile viro huic
 πδδ' αὐ- seria opera elaboratum, de eo quòd omni-
 τουράρ- bus per se ratio imperet, id quod quidam
 ρος λο- inscripsere Maccabaicum. Complectitur enim a-
 γισμῶ. gones pro tuenda erga Deum pietate fortiter to-
 leratos ab Hebræis qui hac nomenclaturā in Mac-
 cabæorum libris insigniuntur. Sub finem proinde
 vigesimi Antiquitatum perspicuè docet se animo
 destinasse conscribere libros quatuor iuxta fidem
 religionemve Iudaicæ genti solennem, de Deo &
 eius essentia, deque legibus. cur hæc quidem face-
 re liceat Iudæis, illa non item sed prohibeantur.
 Quin idem in propriis sparsim libris commemi-
 nit aliorum operum sua vnus opera perscripto-
 rum. Rationi præterea consentaneum fuerit huic
 adscri-

adscribere loco ad verbum quæ sub Antiquitatû
finem adiecit ad corroborandâ fidem inducti te-
stimonij eorum quæ ipso authore ad nos vsq; per-
uenerunt . Dum enim crimen falsi confert in
Iustum Tiberiensem qui conatus esset secundum
tempus illud gesta scribere , quæ & Iosephus
memoriæ prodiderat , quum alioqui nihil scri-
pisset quod ad veritatem pertineret historiæ,
pleraque insuper alia reprehensione digna im-
pingens viro, hisce verbis subnectit elogium cri-
mini . Etiam si ad eum modum loquar , haud
tamē fuit quod meis vnus scriptis abs te malè me-
tuerē, quando ea ipsis cōsecraui Imperatoribus ob
quorum oculos tantū non res ipsæ gestæ etiam dū
obuersabātur. Mihi enim ipsi eram probè cōsci-
us, q̃ obseruari traditionē veritatis, cuius gratia quū
initio sperassem perfruiturum me esse testimonio
eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et alijs
quidem aliquam multis tradidi legendam historiā
quorum nonnulli interfuerunt ei bello: in quibus
numerandus venit rex Agrippas, alij item quidam
illi congeneres. Quin & imperator ipse Titus re-
rum quas gesserat , cognitionem ex iis & solis cu-
pidè adedò voluit hominibus tradi, vt propriæ ma-
nus subscriptione imperarit eos euulgari ac prodi
in communem hominum vsum: porrò Agrippas
traditæ per me veritati testimoniū perhibuit dua-
bus & sexaginta epistolis, è quibus duas ipse Iose-
phus attexit.

Nimirum
huic vitæ
suar.

PRO FLAVIO IOSEPHO

elogium alterum è tomo primo

ecclesiasticae historiae Her-

miae Sozomeni ex -

scriptum.

Εκ τοῦ
λόγου. ἡ
καὶ κε-
φαλῇ. δι.

ὥσπερ δὲ ὁ ματθίᾱς ὁ ἰσραὴλ, ἀπὸ
παρὰ τε ἰουδαίοις καὶ ῥωμαίοις ἐπιδο-
ξότατος γενόμενος, ἀξιόχρεως ἂν
εἴη μάρτυς τοῦ ποδὶ θεῶν ἀληθείας.
Ἄνδρα ἢ γὰρ αὐτὸν ἀρχαλεῖν οὐκ εἶ-
ως παραδόξων ἔργων ποιητὴν καὶ διδασκαλόν
λόγων ἀληθῶν. χεῖρ ὅν ᾧ περιφανὲς ὀνομάζει, καὶ
τοῦ σώματος καταδικαθῆναι, καὶ ξιταῖον ζῶντα
ταφῆναι. καὶ ἄλλα μυρία θαυμαστικά ποδὶ αὐ-
τοῦ περὶ τοῖς θεοῖς προφήταις ἐκ ἀγνοεῖ. πολ-
λὰς ὅσας ἔς ἐπηγάγετο ἑλληνὰς τε καὶ ἰουδαίους ἐπι-
μείναι ἀγαπῶντας αὐτὸν μαρτυρεῖ, καὶ ὅτι αὐτὸν
ὀνομασμένου μὴ ἐπιλείπει φύλον καὶ μοῖραν
πάντα ἰσορῶν μοναχὶ βοᾷ ἀπαλόγως τοῖς ἔρ-
γοις θεῶν εἶναι τὴν χεῖρ. ὡς δὲ τὴν παραδόξου
πράγματι καταπλαγεῖς, ὥς ἐπως μέσθι πα-
ρόδραμι, μηδὲν τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν ἐπισκώ-
φας, μάλλον ὅτι καὶ συνθέμενος ταῦτά μοι λογι-
ζομένῳ θαυμάσιον εὐκρίτως κατεφαίνετο, μὴ τοὺς ἐ-
βραίους φθάσει, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς
χεῖρας αὐτοῦ μεταβαλεῖν καὶ τὰ ἑξῆς.

PRO FLAVIO IOSEPHO

*elogium alterum è tomo primo ec-
clesiastica historiae Her-
mie Sozomeri ex-
scriptum.*

IOSEPHVS
in super Matthie
filius, idemq; sa-
cerdos, vir cum
apud Iudæos,
tū apud Roma-
nos celeberrimus,
dignus plane
qui veritate
quæ de Deo est,
suo astruat te-
stimonio. Is ete-

nim subueretur virum dicere, quippe quæ nosset
fuisse admirabiliū opificem operum ac sermonum
veritate nitentium doctorē. Christum alioqui ni-
hil obscure pronunciat eum qui & cruci addictus
tertio à sepultura die rediuius se suis cōspicuum
reddiderit. Quin & hunc minimè latuit de eodem
innumera alia admiratione prorsus dignissima
prædicta esse diuinis prophetarum oraculis. Te-
stis proinde est non paucos eorū quos ad sui imi-
tationem asciuerat, Gentiles iuxta ac Iudæos eate-
nus perseuerasse in eius dilectione, eamque gen-
tem

Virū nem-
pe Chri-
stum.

Interme-
dus legis
& gratiæ.

tem quæ à Christo sortita esset nomen , nihil im-
minui. Crediderim hunc dum eiusmodi memoriæ
prodidit, tantum non proclamasse ratione consen-
tanea operibus ipsis Christum esse Deum. Rerum
enim gestarum admiratione perstrictus hunc in
modum medius prætercurrit, nullo alioqui pacto
cōtrouersiosus in fideles, magis verò eis con-
sentaneus. Hæc dum ipse mecum repu-
to, admiratio sanè non mediocris,
nec ab re subiit animum qua
tandè ratione Hebræi
mutatis animis non
etiam reliquo
hominum
generi
an-
te-
uer
terint ad
complexum Chri-
stianæ fidei. Et quæ sequuntur.

ELENCHVS SENTEN-

TIARVM ISTIVS APPENDI-

cis literatoria serie di-
gestus.

EBV.TIVS
magni cā
pi præfe-
ctus. 43

Agrippas
rex miser
tus Iu-

dæorum dat successorem
Varo. 24

Agrippæ regis clementia in
megistanas suos. 59

Agrippæ regis erga Philip-
pum Ioachimi, comitas 68

Agrippæ pro Iosépho elo-
gium minimè fucatum. 137

Agrippæ epistola intercipi-
tur: hinc Tiberiēsis im-
pendet periculum. 143

Ambitionis malū attēde. 74

Anani pontificis iusta primū
sententia, dein iniusta *δική*
τῆν δωροδοκίαν. 72. 73

Ananiæ hypocrisis & mali-
giosum cōmentum pro Io-
natha. 110

B

B Anus Anachoretēs,
quo cum triēnium
degīt Iosēphus. 5

Berenices beneficio Iustus
vitam debebat, alioqui in-
gratus. 133

C

C Litus seditionis au-
thor sibi sinistram
præcidit. 65

D

D Abaritenorū quo-
rundam attēde
prædā, & in quod
vitæ discriminē Iosēphus de-
uenerit. 48. 49

Damascenorum attēde in-
clementiam. 11

Dometiæ Augustæ erga Io-
sēphum liberalitas. 160

E

E Galilæa in Hieroso-
lymitanam regio-
nem per Samariam
iter est tridui. 102

E' *Λυγία* aduersus Iustum
Tiberiensem. 126

Equitis adolescentis impu-
dentia erga Iosēphū. 82. 83

G

G Alilæorum beneuo-
lencia erga Iosē-
phum. 33

Galilæorū vociferatio & ap-
plausus, p Iosēpho. 94. 95

Galilæorum indignatio &
Iosēphi clementia in Io-
nathan. 99

Galilæorū ad prædā au-
dita

ditas ob impotēs odiū. 141
 Gamala arx cur Romanis
 adhærescebat. 18
 Gessij militū ruina cladem
 inuexit extremā Iudææ. 9
 Gischalorum calamitas per
 Ioannis malignitatē. 17

H

H Erodias ædes quam
 ob causam à fun-
 damentis suffo-
 diuntur. 15

Hierosolymitæ quid scribāt
 Iosepho. 24

Historiæ lex prima, veritas
 est. 127

Historico licet alienam co-
 arguere improbitatē. 127

Homœosis elegans. 126

I

I Esus Aphizæ regiam in-
 cendit spe potiundi au-
 ro. 26

Iesu Aphizæ filij auida rapa-
 citas. 26

Iesu Tiberiensis ædes erant
 arcis instar. 93

Iesu Tiberiensis molitio ad-
 uersus Iosephum pro Io-
 nathæ. 103

Iesu malitia in Iosephū. 111

Iesu Tiberiensis malignitas
 in Iosephum. 113

In Ionathæ complices popu-
 lus accenditur ira pro Io-
 sepho. 112

Ioannis Gischaleni consiliū
 factiosum. 17

Ioannis Gischaleni ambi-
 tio. 27

Ioannes victis hostibus Gi-
 schala excitat. 18

Ioānes Gischalenus αἰσχρὸς
 καὶ δῖος. 28

Ioannis altera αἰσχρὸν καὶ
 δῖον. 29

Ioannis & inuidia & mali-
 gnitas in Iosephum. 33

Ioannis erga Iosephū ingra-
 titudo ē radice ambitio-
 nis. 34

Ioannis in Iosephum mali-
 gnitas. 36

Ioannis Gischaleni inuidia
 in Iosephum ex ambitio-
 ne. 46. 47

Ioannes Gabarenos in suam
 trahit sententiam. 47

Ioannis Gischaleni in Io-
 sephum ex ambitione ma-
 lignitas. 71

Ioannis ambitiosi exitus
 quis. 78

Ioannis Gischaleni in Iose-
 phum nequitia. 89

Ioannis veteratorium con-
 siliū aduersus Iosephū. 119

Ioannis Gischaleni me-
 tus. 139. 140

Ionathæ & collegarum in-
 sidiatrix epistola ad Iose-
 phum. 81

Ionathæ & collegarum al-
 tera epistola ad Iose-
 phum. 82

Ionathæ per epistolam man-
 da-

datum. 86 Ionathæ abitio per Galilææ oppida ac digna eius ambitione receptio. 86.87 Ionathæ complicum detentionio per exploratores. 92 Ionathæ complicum conatus aduersus Iosephū. 94 Ionathæ complicum trepidatio. 95 Ionathæ epistolæ duæ aduersus Iosephum. 98 Ionathas, & Iesus & Iustus plebem sollicitant ad defectionem. 105 Ionathæ & complicum malitiosus dolus. 106.107 Ionathæ ad Ioannem epistola aduersus Iosephum. 110 Ionathæ & complicū depolarata malignitas. 112 Ionathæ & complicum cum Ioanne concilium cogunt Tiberiade. 118 Ionathas & Ananias intercepti astringuntur vinculis. 120 Iosephus utroq; parente nobili & cum primis claro enituit. pagina.1 Iosephi pater è prima ephemeride. 24. sacerdotum. 2 Iosephi mater è regia stirpe Asamonæorum prodiit. 2 Iosephi patris genealogia. 2 Iosephus natus est anno primo Gaij Cæsaris. 3 Iosephus tres liberos sorti-	tus est. 3 Iosephi pater Matthias siue (vt alij) Mattathias & genere & virtute insignis effulsit. 3 Iosephus cum germano suo Matthia vt eruditus est. 3 Iosephus non minus memoria valuit atque ingenio. 4 Iosephus <i>Ὠλοχέματος</i> & à puero. 4 Iosephus post annum decimumnonum ætatis complexus est Pharisaismum Stoicæ sectæ similem. 5 Iosephus annovigesimosexto cur Romam ascenderrit. 6 Iosephus in sacerdotes p^r. 6 Iosephus vt periclitatus in Adriatico mari. 6 Alityrus ob histrionicen Neroni charissimus. 7 Iosephus per Alityrum insinuatus est Pompeiæ Augustæ. 7 Iosephus studet motoriam factionem comprimere. 8 Iosephus vitæ consulturus in Antoniam, dein in adyta templi suffugit, demum ad pontifices se recepit. 8 Iosephum cum duobus collegis præficiunt Galilææ Hierosolymitæ. 12 Iosephi collegarum auiditas ad rem. 24 Iosephus Herodis regiam cur

- cur iusserat solo æquari. 25
 Iosephi prouidentia circa sū
 pellectilem regalem. 27
 Iosephus indolem periclitā-
 tur Ioannis. 27
 Iosephus de eiusmodi scribit
 Senatui Hierosolymita-
 no. 24
 Iosephi erga collegas fi-
 des. 25
 Iosephi prouidentia in cu-
 stodienda supellectile re-
 gis Agrippæ. 27
 Iosephi indulgentia erga Io-
 annem Gischalonū. 28.29
 Iosephi prouidentia in ser-
 uando populo à sicariis. 30
 Iosephi prudentia erga præ-
 sectos vtriusq; Galilææ. 31
 Iosephus purus omnis cor-
 ruptelæ in decernendis iu-
 diciis. 31
 Iosephi continentia. 32
 Iosephi mansuetudo. 32
 Iosephi prouidentia aduer-
 sus Iusti & Pisti insidias. 34
 Iosephi clementia erga Ti-
 berienſes. 35
 Iosephi prudentia & clemen-
 tia erga Iesum sicariorum
 principem. 41
 Iosephi clementia in dimit-
 tendo Iesu & complicibus
 immodica. 42
 Iosephi erga Semphoritas
 indulgentia. 42
 Iosephus pro duobus trans-
 fugis ab rege aduersus Iu-
 daeos. 42.43
 Iosephi prouidentia in ser-
 uando & alendo exerci-
 tu. 45
 Iosephus per quos in discrimi-
 nem vitæ adductus sit. 48
 49.50.51.52.53.54.55
 Iosephi præſens ingenium
 aduersus seditiosos. 56.57
 Iosephus ratione probat Ro-
 manos non esse venefi-
 cos. 58
 Iosephi transfugium ad Hip-
 penos. 59
 Iosephus & Taricheas & Ti-
 beriadem cingit muris. 60
 Iosephi in discrimine posi-
 ti obseruantia ob Sabba-
 ti reuerentiam. 61
 Iosephi fidelis amor erga
 Taricheēſes. 61
 Iosephi strategema aduer-
 sus perfidos Tiberienſes. 62.63
 Iosephi benignitas erga pri-
 mores Tiberienſium. 66
 Iosephi iusta ad Iustum in-
 iustum Tiberienſem ad-
 monitio. 66
 Iosephus quæ & oppida &
 ciuitates moenibus cinxe-
 rit. 70
 Iosephum erga quantus a-
 mor patris. 76
 Iosephum erga Galilæorum
 amor. 76.77
 Iosephi insomnium admira-
 bile. 77.78
 Iosephus qua cōditione con-
 sentit

- sentit in retinendo To-
 parchatu Galilææ. 79
 Iosephi quantus fuerit exer-
 citus aduersus Placidū. 80
 Iosephi prudentia solers in
 explorando ingenio ge-
 ruli epistolæ. 83.84
 Iosephi ad æmulos epistola-
 ris responsio. 84
 Iosephi per epistolā respon-
 sio ex Iotapatis. 88
 Iosephi prouidentia sibi præ-
 cauentis ab insidiis inimi-
 corum. 90
 Iosephus Iacobum & Hie-
 remiam fidissimos præfi-
 cit explorandis viis. 90
 Iosephi militaris prudentia
 in dirigenda acie. 91
 Iosephi aduentus in Gaba-
 roth cuiusmodi fuerit. 91,
 & 92
 Iosepho detinendo positæ
 insidiæ. 93
 Iosephi vigil studium pro
 militum tutela. 96
 Iosephus Jonathan coar-
 guit perfidiæ, reuincenti-
 bus literis. 96
 Iosephi innocentia & pro-
 bitas. 97
 Iosephi in gratiam faustæ
 acclamationes populi. 97
 Iosephi solertia in sedanda
 populi indignatione. 100
 Iosephus mittit Hierosoly-
 mam viroscentū, & cur. 101
 Iosephi prouidentia in ex-
 ploranda Tiberiensū er-
 ga se fide. 104.105
 Iosephus maturè occurrit
 molitioni seditiosorū. 106
 Iosephus deprehenso Iona-
 thæ dolo festinus repetit
 Tiberiadem. 107
 Iosepho cōficta crimina in-
 tenduntur. 108
 Iosephi extemporalis soler-
 tia in reuincendis aduer-
 sariis. 109
 Iosephus parsi prouidus ad-
 uerlum inimicos. 111
 Iosephi periculum per adue-
 tum Ioannis. 113.114
 Iosephus quā prouidenter
 mortis periculū euaserit. 115
 Iosephus nauigio appulsus
 Taricheis, quid egerit ad-
 uersum hostes. 115
 Iosephus in Arbelis cogit
 cœtum aduersus ho-
 stes. 117
 Iosephus testis prudenter
 consiliis hostium superbiā
 vt parat elidere. 120.121
 Iosephi dolus militaris in
 hostes. 123
 Iosephi clementiam atten-
 de erga insensissimos ho-
 stes. 124
 Iosephi animaduersio in mi-
 litem edicti præuaricato-
 rem. 124
 Iosephus extorta per mili-
 tum impressionem Tibe-
 riensibus reddi iubet. 125
 6 Iose-

- Iosephum Sepphoritæ à se
 recelluerunt ob fidem Ro-
 manis præstitam. 129
 Iosephus euincit Iustum &
 conuincit mendacij. 131
 Iosephus ante Hierosolymę
 obsidionem captiuus. 131
 Iosephi clementia erga Ti-
 berienſes. 132
 Iosephi *ἀντιστοιχίαι* in euincen-
 do aduersario. 135
 Iosephus *ἱστορίαι* histo-
 riam consecrauit impera-
 toribus. 136
 Iosephus in historia *ἐλα-
 λήσας*. 136. 137
 Iosephi transitio ad historię
 narrationem. 138
 Iosephi inclemens clemen-
 tia erga facinorosos. 138
 Iosephi prudens providen-
 tia. 138
 Iosephus Sepphoritarum vi-
 ctor & in eisdę Galilæo-
 rum odium. 140
 Iosephi exemplo à prædare-
 uocati Galilæi fugiūt. 142
 Iosephi clementia in Tibe-
 rienſes ingratos alioqui. 143
 Iosephi pro Tiberienſibus
 prudens consilium. 144
 Iosephus Vlyſſis exemplo
ἀποτέλλει. 145
 Iosephus victor primū, dein
 aduersum equites in pla-
 nicie pugnans cedit infe-
 rior. 147
 Iosephi aduersum hostes p-
 uidentia & astus. 148
 Iosephus exercitum regis in
 fugam vertit. 149
 Iosephi victoriam interpo-
 lauit casus fortuitus. 150
 Iosephus febrili ardore cor-
 ripitur. 150
 Iosephi è militibus sex in-
 terciderunt dolo Syllæ. 151
 Iosephus vestigiatiū asse-
 ctatur Sepphoritas. 153
 Iosephus de Vespasiani ad-
 uentu in Galilæam & ge-
 stis eius fusius in libris se-
 ptem *ἑξήκοντα* & *ἀντιστοιχίαι* tra-
 didit. 153
 Iosephus Vespasiani iussu du-
 xit vxorem. 154
 Iosephus vxori restitutæ pri-
 stinæ libertati dat repudiij
 libellum. 154
 Iosephus alteram ducit vxor-
 em. 154
 Iosephus insimulatur pro-
 ditionis & perduelliona-
 tus. 154
 Iosephus corporis sospitate
 & libris sacris nihil habuit
 antiquius. 155
 Iosephus ingressus templum
 190. exemit impendenti fa-
 to, fortuna priore illis p-
 missa. 156
 Iosephus è crucibus affixis
 Iudæis, tres petit sibi do-
 nari. 156
 Iosephus cum Tito enauig-
 gat Romam. 157
 Iose-

- Iosepho innident quidam benignitatem Vespasia-
 ni. 157
 Iosephus quorundam inui-
 dia periculum incurrit vi-
 te. 157
 Iosephus non semel subdu-
 citur periculo vite clemen-
 tia Vespasiani. 158
 Iosephus secundam ducit
 uxorem; quam & trium li-
 berorum parentem dimi-
 sit. 158
 Iosephi duobus liberis præ-
 mortuis tertius Hyrcanus
 superstes vixit. 158
 Iosephus tertiam ducit vxo-
 rem colonam quidem Cre-
 te, at gente Iudeam, è
 qua duos extulit liberos,
 Iustum & Symoniden, co-
 gnomento Agrippam. 158
 Iosephi peculium immune
 à tributis. 155
 Iudeorum trepidatio. 23
 Iudæi Sabbati die cibum su-
 munt hora diei sexta. 106
 Iustus Pifti filius tertius secte
 Iusti ambitio perstringi-
 tur. 14
 princeps. 14
 Iusti ambitus compertus. 14
 Iustus aduersus Agrippam. 15
 Iustus ad demegoriam ap-
 tissimus. 16
 Iustus ob Græcicam elo-
 quentiam aggressus histo-
 riam. 16
 Iustus primam historię le-
 Iustus suadet defectionē 15
 gem, nempe veritatē præ-
 tergreditur. 16
 Iustus mirus impostor καλός. 16
 Iustus incendiarius. 16
 Iustus historic⁹ aduersus Io-
 sephum patriamque mul-
 ta confinxit. 126
 Iusti arrogantiam pulchrè
 elidit Iosephus. 127. 128
 Iusti flagitia ceu presentia
 opponit. 128
 Iustus incendiarius morti per
 Vespasianū destinatur. 128
 Iustus Tiberien. author de-
 fectionis. 129
 Iustus perduellionatus reus
 peragitur. 133
 Iusti ingratitude erga Agrip-
 pam. 133
 Iustus trās fuga nec semel. 133
 Iusti ab epistolis erga regem
 ingratitude. 134
 Iusti impudens arrogantia
 coniuncta iustitiæ coar-
 guitur. 134
 Iustus in sua historia eui-
 citur mendacij. 135
 Iusti ad regem Agrippam
 transfugium & causa. 145
 Iusti execranda ambitio. 145
 Iustum & eius conciuēs cur
 oderint Galilæi. 146
 Iustus Iosephi tutor & cu-
 stos cadit. 148
 Iustus vt incendiarius ad per-
 nam deposcitur. 153
 Iustus incendiarius & eius
 e ij cum

cum fratre flagitia. 16

L

L Egati ex Hierosolymis reduces quid renūciarint. 116. 117

N

N Obilitas apud Iudæos trahitur de sacerdotum cognatione. pagina. 1

Neapolitani incurfione regio Tiberienfium prædæ patuit. 46

P

P Hilppus appofiticia coma vſus eximitur periculo. 18

Philippus feбри corripitur, & cur. 19

Philippus Gamalæ Iudæos prudenter admonet. 23

Philipp° literis ſignificat Modio ſucceſſori Vari, quæ ſibi contigiffent. 67

philippus cur & Romā miſſus, & inde redux ad regem. 152

Pontificum ac phariſæorum ob ſeditioſos trepidatio. 9

R

R Omanis non hodie primum inuſta eſt nota veneficij & incantationis. 57

S

S Cythopolitæ in Iudæos impij ac perfidi. 10. 11
Sectæ apud Iudæos tres

quas experiri noluit Iosephus. 4

Semphoritarum periculum ob ictum fœdus cum Romanis. 12

Sepphoritarum ingratitude erga Iosephum. 40

Sepphoritarum in Iosephum ingratitude. 130

in vniuerſam item patriam. Ibidem

Sepphoritarum erga Iosephum perfida ingratitude. 140

Sepphoritarum depopulatione per Galilæos. 141

Sepphoritæ occurrunt Veſpaſiano. 152

Simon Iosephi illuſor eluditur aſtu militari. 123

Syri & Scytopolitæ aduerſus inquilinos Iudæos inclementes. 10

Syrorum fauor erga Varrum. 20

Syllæ ducis regij exercitus militaris ſolertia. 148

Syllas capitur per tergiverſationem militum Iosephi & inſidias. 149

Syllas cedit loco timore prætrepidus. 151

T

T Aricheenſium beneuolentia erga Iosephum. 37

Tiberienſiu factio triplex. 13

Tiberienſes in partes Agrippæ

pæ transeunt.	59.60	riculum venere.	142.143
Tiberiensium optimates ac-		Titi liberalitas erga Iose-	
cerfiri iubet Iosephus.	25	phum.	155
Tiberiensium perfidia aduer-		Titi studium pro tuendo Io-	
sus Iosephum.	103.104	sepho.	155
Tiberiensium studium in cõ-		Titi erga Iosephum libera-	
munienda vrbe.	119	litas.	156
Tiberiensium militum con-		Tyrionum cõtumelię in regẽ	
tumelię & ludibria in Io-		preſente Veſpaſiano.	151
sephum.	122.123	V	
Tiberienses primũ victo-		Vari malitia aduer-	
res, vincuntur denique &		sus Philippum.	19
supplicant Iosepho.	123	Varus Soëmi Te-	
Tiberiensium altera & ter-		trarchę nepos inſoleſcit.	20
tia supplicationes.	125	Vari improbitas in nuncios	
Tiberias & Sepphoris Ro-		Philippi.	20
mano nomini ſemper in-		Vari odium in Iudęos.	21
ſenſa.	129	Varus ingenio doſoſo.	22
Tiberiadis geometrica di-		Veſpaſiani æquitas in vtroſ-	
menſione ſitus qualis.	130	que.	153
Tiberiensium præſecta ob-		Veſpaſiani in Iosephum ho-	
ſtinatio aduerſum Roma-		ſpitalis benignitas.	157
nos.	131	Veſpaſianus, Titus & Domi-	
Tiberiadi pepercit Veſpaſia-		tianus in Iosephum beni-	
nus Agrippæ precibus in-		gni.	159
clinatus.	132	Vigeſimi libri 768. & 252. 10-	
Tiberiensium mutua ſeditio		252. 10- 252. 10-	
quantam cædem ciuiũ pe-		252. 10- 252. 10-	
pererit, attende.	132	252. 10- 252. 10-	
Tiberiensium perfidia erga		252. 10- 252. 10-	
Iosephum, ob quam in pe-		252. 10- 252. 10-	

ERRATA SIC

corrigo.

*Pagina 5. linea 3. extenuato, dele colum,
idem locis aliis aliquot.*

Pagina 57. linea 6. post habere, adde, me.

Pag. 64. lin. 2. pro iustitia, lege, iustitiam

Pag. 68. li. 6. pro falsò, lege, falsò.

Pag. 138. li. 14. pro mi, lege, mihi.

Pag. 147. li. 7. dele, ciuitate.

Pag. 150. li. 1. pro leuus, lege, læuus.

Eadem pag. li. 17. dele, ipso erant.

Pag. 156. li. 15. lege, deliniuntur.

PRIVILEGE.

L est permis à Michel Fezandat, Imprimeur & libraire, faire imprimer & exposer en vête, ce present liure , traduit nouuellement de Grec en Latin, intitulé FLAVII IOSEPHI VITA, Godefrido Tilmanno, Cartusiæ Parisiensis Monacho interprete. Et deffen- ce à tous aultres de n'en imprimer ne exposer en vente aultres, sinon de ceulx qui seront imprimez par ledict Fezandat, iusques à deux ans, sur peine de confiscation desdictz liures, & d'amende arbitraire. Faict le xxvii. d'Apuril. 1548.

Signé P. Segulier.

וגם דמו הנה נדרש Gen. מב

Sanguis eius super nos et super filios nostros. Matth. 27.

Αρθήσεται ἀπ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῆς θεῶν, καὶ δοθήσεται ἔθνοι ποιῆναι τὰς καρπὰς αὐτῆς.

Oraculum à Christo redditum Indais. Matth. 21. d

וְגַם דְּמוֹתָיו הֵנָּה נִדְרָשׁ
Gen. מב

Flauij Iosephi

VITA, GODEFRI-

do Tilmanno Cartusiæ Parisien-
sis monacho, Interprete.

IHI SA-
nè genus ob-
rigit haud-
quaquã ob-
scurum nec
ignobile, quip-
pe quod ex
antiqua illa
sacerdotum

propagine profectum est. Vt enim apud
vnamquaq; gentem vnum aliquod præ-
texitur insigne ceu princeps origo nobili-
tatis: itidem apud nos congener & affi-
nis cognatio è sacerdotio ascita, illustre est
argumentum claritudinis ac splendoris ge-
neris. Adde, quod non è qualicunq; &
a prole-

Beßai-
ois ex col-
latiõe du-
cta.

De his E-
phemer-
nis sacer-
dot. 1. Pa-
ralip. 24.

Asamo-
nei defie-
runt re-
gnare
post an-
nos. 126.
in Anti-
gono.

Ἰσὼς,
balbus.

*proletaria sacerdotum serie mihi ducitur
genus: sed è primaria ephemeride qua-
tuor & viginti, etiã si hoc in ordine haud
mediocre discrimen comperiat. Iam
quod ad maternum genus attinet, ipse ab
stirpe regia produi. Asamonai enim li-
beri (è quorum prognata est sanguine ma-
ter) cùm summo pontificatu, tum regia
maiestate in gentem nostrã perfuncti sunt
nec parum diu. Atqui horũ recensio iux-
ta successionis seriem se mihi offert expli-
candam. Proãuus mihi fuit Simon cogno-
mento Psellus. Hic natus est, quo tempo-
re pontificatum obiit Simonis pontificis
filius, qui & pontificũ primus nomen sor-
titus est Hyrcani. Proinde Simoni, qui et
Psellus, liberi fuere nouem, quorum vnus
fuit Matthias cognomẽto Ephlius. Hic Io-
nathæ pontificis filiã duxit vxorem, è qua
suscepit filium Mathiam Kyrrum co-
gnomento, anno principatus Hyrcani pri-
mo. Huic nascitur Iosephus anno Ale-
xandræ*

*alexandra regina nono. Iosepho itidem gigni-
 tur Matthias, anno Archelai regis deci-
 mo. Matthiae huic ipse Ioseph^o sum natus
 anno imperij Caij Caesaris primo. Mihi*

*Anno Caij
 primo
 natus Iosephus.*

*porrò tres sunt liberi. In his, qui ætate est
 prouectior Hircanus, anno principatus
 Vespasiani Caesaris quarto natus est, ac
 Iustus septimo, nono autem Agrippas. Sa-
 nè hanc nostri generis succedaneâ seriem
 uti sum internactus in publica acta rela-
 tam, bona fide in medium depromo, his
 interim dicto vale qui adnuntur in nos
 adornare calūniā. Pater proinde meus
 Matthias non ob solam amplitudinem ge-
 neris euaserat celeberrimus, quin multò
 plenius commendabatur vnius iustitiæ
 nomine, inq; ore versabatur omnium qui
 ciuitatem Hierusalem incolebant, totius
 gentis nostræ amplissimam. Ego autē qui
 vnā erudiebar cū Matthia fratre mihi
 vtroque ex parente germano, ad magna
 quotidie incrementa disciplina & erudi-
 tionis*

a ij

tionis promouebã, sic vt crederer plerisq;
 meæ ætatis antecellere dote viuacioris me-
 moriæ neq; non acumine intellectus. Puer
 siquidem adhuc quum essem, annos nimi-
 rum natus circiter quatuor & decẽ, quòd
 tum immodico flagrarẽ desiderio literarũ,
 laudem palmariam reportabam ab omni
 prorsus corona cùm pontificum quotidie
 ex more congregientiũ, tum procerum in-
 clytæ ciuitatis, perinde ac si nosse ex me
 cuperent, nunquid ipse per ætatulã abso-
 lutiùs apprehendissem de legitimis ritibus
 gentis nostræ. Annũ rursus sextũ ac de-
 cimum proximè attigeram, & ecce impo-
 tens quædam cupiditas animo incessit re
 ipsa experiundi eas quæ apud nos haben-
 tur celeberrimæ, sectas. Tres autem hæ
 sunt: Prima quidẽ Phariseorũ est, Sad-
 duceorũ altera, tertia verò Esenorum, si-
 cuti plerisque in locis cõmeminimus. Ha-
 rum enim factò periculo, arbitrabar eam
 me selecturũ quæ esset longè optima, vbi
 expe-

De his. c.
 7. li. 2. πρὸς
 τοὺς ἁλῶ-
 σιτας, qui-
 bus addit
 quartã, c.
 2. li. 18. πρὸς
 τοὺς ἀρχαίους
 λαγύρας.
 ite cap. 8.
 li. 13.

experientia doctrice, omnes cōdidicissem. Corpore igitur aliquantum temporis extenuato, seueriore disciplina nec modicis attrito laboribus, quum treis hasce sectas percurrissem, ne sic quidem abij eiusmodi vitæ rudimento contentus. Nam audito vnum esse aliquem nomine Banum, qui Βανού.
per solitudinem transmittens vitam veste quidem arborum libris utcumq; detexta vteretur, alimoniam autē sumeret quā sua sponte proferebat humus, noctu verò atq; interdiu corpus subinde perlueret frigida ad sui expiationem: hunc unum dignum duxi, quem mihi proponerem imitandum. Apud hunc equidem annos treis conuersatus deniq; & exatiatus auuiditate talismodi vitæ, in ciuitatem velut postliminio me recepi. Annum rursus agens nonum ac decimum, animo destinaui fixius vitam instituere & consectari hæresin Phariseorum illi paulò minus dissimilem, quæ Græcis Stoica dicitur. Exacto

a iij tandem

Φίλις, Fe-
lix.

Attende
Iosephi
pietatem

tandem anno ætatis sexto ac vigesimo Ro-
mam ut ascenderem, contrigit ob causam
mibi proximè dicendam: Felix quo tem-
pore procurabat Iudæam, sacerdotes quos-
dam mihi familiari necessitudine deuin-
ctos, honestos sanè ac probos, ob fortuitam
et leuem admodum causam adstrictos
vinculis misit Romam rationem factorum
reposituros Cesari, quibus ego ex animo
cupiens viam aliquam nancisci parandæ
saluti opportunam, idq; eò maximè, quòd
intelligerem eos malis licèt atrocioribus af-
fectos, neutiquam obliuisci diuini cultus,
quum interim vitam tolerarent qualicun-
q; ficuum ac nucum alimonia, Romam
tandem perueni, per maris inclementiam
non semel periclitatus. Nostra enim naui
in medium demersa Adriatici maris si-
num, quum essemus numero penè sexcen-
ti, nocte tota natando prorepimus. Tan-
dem sub diluculum per Dei prouidentia,
conspècto è Cyrene nauigio, præ alijs fe-
stinè

stinè adnauigantes ego & nonnulli ad o-
 ctogenarium numerum vniuersi, in navi-
 gium admissi sumus. Ita demum seruatus
 in Dicearchiam vsque (quam Puteolos Strabo
 Itali vocant) in amicitiam incidi. Ality- lib. I. αλιτύω.
 ri. Erat autem is histrionicae artis profes-
 sor, & hoc nomine quàm maxime gratio-
 sus Neroni: Iudæus verò erat genere. Hoc
 veluti parario, in familiare colloquium ve-
 ni Pompeia Caesaris vxori. Omnium pri-
 mum prospicio, vt is quàm ocysimè apud
 eam patronus existeret pro soluendis sa-
 cerdotibus. Non hoc modò beneficium sum
 consecutus à Pompeia, sed & amplis mu-
 neribus cohonestatus, reuertebar domum:
 & ecce comperio aliquantò prius quorū-
 dam studia eò contendisse, vt Reipublica Iudæorū
 statū nouarent: nec paucos deprehēdi, qui defectio
 plus aequo sapientes, suaderent à Roma- sub Feli-
 no imperio defectionem. Conatus igitur ce.
 meus omnis in hoc fuit, seditiosos in officio
 vt continerem: vt quæ resipiscerent suade-
 a iij bam,

bam, posito ob oculos discrimine, aduersum quos essent bella obituri, nimirum aduersus Romanos, quibus non militaris rei solum peritia inferiores, sed & rerum omnium dextima sorte longissimè essent dispares. Admonebam, ne temerè, neu sua ipsorum desipientia vniuersæ patriæ, generi suo; imò sibiipsis extremum malorum accerferent discrimen. Hac sanè in medium depromebam, instabamque efflictim & supplex, illos vt auocarem à temerè cæptis, quippe qui exitum istius belli prænoscem nobis fore multò infælicissimum. At ne sic quidem persuasi, eò enim vsque desipientium furor peruaserat. Veritus porrò ne identidem hac inculcans, in suspensionem & odium deuenirem, quasi qui eadem sentirem cum hostibus, atque ita demum ab ijs comprehensus periclitarer de vita, occupata prius Antonia (quæ arx erat siue propugnaculum) subduxi illic me in adyta templi. Accede autem

Manac-

*Manaëmi ac principum eius turmae quae
 latrocinia impunè exercuerat, è templi a-
 dytis clàm erépens, vnà sum familiariter
 congressus, ac vixi in cœtu pontificum ac
 primorū Pharisæica secta. Nec iam me-
 diocris nos occuparat timor, vt qui popu-
 lum quidem videremus iam armis accin-
 ctum, ipsi contrà quid agendum nobis fo-
 ret, prorsum ambigeremus, vt qui impa-
 res essemus reuocandis ad officium sedi-
 tiosis. Nobis enim proposito vitæ periculo,
 verbis quidem ténus illorum sententijs an-
 nuebamus, consilium alioqui consereba-
 mus, cum ijsdem vt maneremus, hostes ve-
 rò sineremus quolibet illinc abire, spe ad-
 ducti, Gessium non multis post diebus gra-
 ui cum militum robore ascensurū ad nos,
 finemq; impositurum isti motoriae seditio-
 ni. Is quum aduenisset, conferta cum no-
 stris manu, ex illius exercitu cadentibus
 plurimis, victus abscessit. Et hæc vnius
 Gessij ruina cladem extremam & cala-
 mita-*

Iudeæ in-
 uecta cla-
 des ex v.
 ni^o Gessij
 ruina.

mitatem inuexit in vniuersam gentem nostram. Qui enim erant iusto appetentiores belli, hac vna victoria plus nimio insolescebant: eoq; Romanis semel victis, accedente vna aliqua simili occasione, sperabamus perpetuò nos victores fore. Qui verò ciuitates incolebāt Syriae finitimas, eos qui apud se degerent, Iudaeos cum vxoribus ac liberis comprehensos, ad internecionem ceciderunt, quum ne vnā quidem causam mortis prætendere possent. Neque enim quidquam animo eatenus conceperant, quod confine esset conciendae aduersus Romanos defectioni, neu aduersum Syros illos quidlibet hostile prægitarāt, aut insidiosum. Secundum hæc, Scythopolitæ ab omni pietate maximè abhorrentes, aduersum Iudaeos se gesserunt præter legum omnium æquitatem. Iudæi enim cedentes hostium iræ, ad Iudaeos qui Scythopoli degebant, quum peruenissent: Scythopolitæ Iudaeos vrbis inquilinos adigebant, vi
arma

arma vt sumerent aduersum aduenas cō-
tribules, quod nobis planè nefarium est.
Cumque illi manus conseruissent, aduer-
sus aduenas obtinuerūt: quibus victis, Scy-
thopolitæ obliti suæ fidei, & aduersus in-
quilinos atque auxiliares Iudæos conuer-
si, eos ad vnum inclementer peremerunt,
quorum alioqui multa erant hominū my-
riades. Nec dissimilia perpeSSI sunt, qui
Damascum inhabitabant, Iudæi. Cæterū
hac de re accuratiùs ac luculentius nobis
dictum est in libris de bello Iudaico. Nūc
autem velut ex diuerticulo eorum com-
memini, hoc animo, vt intelligat Le-
ctor Iudæos illos nullum aduersus Roma-
nos molitos esse bellum, sed necessitate po-
tius eò vocati sunt. Gessio itaque deuicto
(ceu nobis dictum iam est) Hierosolymi-
tarum procures contemplati sicarios sedi-
tiosis permistos vsos esse armis latiore suc-
cessu, veriti insuper ydem, ne nullis armo-
rum subsidys fulti, sub hostilem deuolue-
rentur

Cap. 25. l.
2. Captiu.

rentur, manum, id quod postea cōtigit. audientes præterea Galilæam nondum omnem cessisse. Romanorum armis, quando bona eius pars eatenus feriretur, & à belli tumultu interquiesceret: me eò destinant, duosque alios, & eosdem sacerdotes, honestate iuxta ac probitate apprimè spectabiles, Ioazarum & Iudam, nostra ut persuasione quique facinorosissimi arma ponerent: doceremus insuper, quando foret melius arma iis asseruari, qui ea in gente haberentur ad nauandam suam operam maximè strenui. Decretum siquidem erat, ut hi quidem nullo non tempore arma haberent velut ad manum parata aduersus euentum omnem fortuitum, utque ad extremum persisterent in loco quique suo, exploraturi quid operis Romani molirentur. Acceptis igitur hisce mandatis, perueni ego in Galilæam. Et quidem Sempbaritas comperi pro tuenda patria magno in agone constitutos, quòd
eam

eam Galilei addixissent publicæ rapinæ
 ob contractam cum Romanis amicitiam,
 quòdque dextras porrexissent sequestri fi-
 de Senio Gallo Syria præsidi. Et quidem
 in horum gratiam persuasa Galilæorum
 multitudine, metum omnem discussi, con-
 cesso illis mittendi com meatu quoties lubé-
 ret transmittere quiduis ad suos qui in ci-
 uitate Doris erāt Gessio dati obsides. Do-
 ra enim, ciuitas Phœnices est. Tiberienses
 proinde comperi prius aliquantò ad ar-
 ma prouolasse huiusmodi causa excitos.
 Ea in ciuitate tres erant motorie factio-
 nes. Vna quidem viris constabat graui-
 bus & honestis, quorum princeps Iulius
 Capellus. Hic sanè & qui secundū hunc
 omnes Herodes Miari, Herodes itē Ga-
 mali, & Compsus Compsi filius. Crispus
 enim eius frater, administrata prius regis
 magni prouincia, cum trās Iordanē in suo
 morabatur peculio. Illo igitur tēpore hi oēs
 prædicti, coacto ad vnum concilio decer-
 nebant

Συρίω
 Γάλλω.

Γαρίω

nebant immanendum esse fidei cum rege ac Romanis initæ. Atqui Pistus quum à filio suo Iusto aduenisset, dogmati huic neutiquàm assensus est. Erat is genere quodantenus illustris & conspicuus. Caterùm, altera factio ex ignobilibus maximè viris conflata, statuebat rem oportere decerni bello. Iustus porrò Pisti fili⁹, qui & tertie sectæ princeps, quòd ad bellum attineret, simulabat se in tranquillo vitæ statu velle conquiescere: immodica alioqui cupiditate flagrabat nouandæ Reipublicæ, per huiusmodi vicariam rerum nouationem ratus indepturum esse se principatum. Is igitur quum intermedius profiluisset, pro virili adnitebatur instruere plebem, quoniam Tiberias perpetuò ad Galilææ pertinuisset ditionem, primatum verò accepisset regnante Tetrarcha Herode eius cōditore, quum is decreto sanxisset, vt sub Tiberiensium ditionē veniret ciuitas Sepphoritarum, excusso à se primatu Galilææ.

laea . At ne regnante quidem Rege Agrippa Iunioris patre praesedisse Sepphoritas praedicabat, perseverasse autem ad usque aduentum Felicis Iudaeae praesidis. Nunc tandem adstruebant se priorem assequutos esse primatum, quippe qui gratuito Neronis dono addicti essent Iuniori Agrippa. Iam tum Sepphoritarum civitatem sumpsisse principatū Galilaeae, quo tempore subiecit se Romanis. Argumento esse, quod apud eos essent aedes diuersoria mensae regalis, simul & annui frugū prouent⁹. Hac insuper & alia pleraque quum adiecisset aduersus Agrippam regem, hisque verbis ad defectionem exciuiset populum, addebat tempestiuū iam esse & opportunum, arma ut sumerent, Galileos certò habituri sibi auxiliares. Ad hoc, nihil inuitis sed spontaneis esse imperaturos ob odium aduersus Sepphoritas cōceptum, quod hi in fide semel data Romanis perpetim durarent, eoque ad expetendam

dam de ipsis ultionem ingenti cum exercitu debere eos conuerti ad arma. His ille exhortationibus pellexit populum. Erat enim plebi sermonis lenocinio demulcendæ apprimè idoneus, eosque qui ex aduerso meliora inferrent, quibusdam veluti præstigijs ac veteratoria impostura verborum eludebat facile & euincebat. Etenim ne-
 tiquàm rudis erat eruditionis græcicæ, qua vna nitens, aggressus est hisce de rebus perscribere historiam, sic tamen vt illo suo opere veritatē sit prætergressus rerū gestarum. Atqui de eiusmodi quidem viro, quàm improbandæ fuerit ac flagitiosæ vitæ, vtque cum iuniore fratre author fuerit euertendæ Reipublicæ, in istius opusculi progressu liquido explicabimus. Iustus igitur ciuibus tum persuasis, arma vt sumerent, (quum interim non paucos ab armis resiliētes eò adegisset vi,) hisce stipatus ac profectus, Gadarenorum & Hippenorum vicos incendio tradidit, qui uti-
 que

Iustus hi
 storiā scri-
 psit Græ-
 cæ.

Iustus nō
 iustus.

que collimitanei erant & confines Tiberiadi, terræque Scythopolitarum adiacebant. Tiberias etenim horum intermedia erat. Quæ verò Gischalorum civitatem occuparant incommoda, talis modi erant: Ioannes Leui filius, nescio quos civium conspiciat^o eò insolescere quòd à Romanis descivissent, operam nauavit strenuam, illos in suscepta semel fide aduersus Romanos vt persisterent: eamque vt perpetuò tuerentur, orabat. Veruntamen non obtinuit, etiamsi id ab eis præcupide contendisset. Quæ enim circum regionem gentes habitabant, nimirum Gadareni, Gabaraganaei & Tyrii frequenti coactò exercitū, & in Gischala urbem facta impressione, toto robore occupant civitatem, eaque incensa, & ad extremam eladem suffossa ac solo adæquata, domum se receperūt. Ioānes porro hac vna re maximopere exasperatus, stipatores suos ad vnum armis communit. Is quum nationes iam mihi di-

Etas collaris signis collisisset, & Gischala
 urbem exedificasset priore multò præstan-
 tiorem, ad extremum manibus tantò red-
 didit munitiorem. Gamala item propu-
 gnaculum fixius adhaerebat fidei pro-
 missa Romanis, hanc ob causam: Philipp⁹
 Ioacimi filius, prouinciæ autè Agrippæ re-
 gis præfectus, quum ex regia quæ Hiero-
 solymis erat expugnata & coaquata so-
 lo, præter omnium opinionem seruatus præ-
 cipiti fuga suæ salutis cōsuluisset, in alterū
 est relapsus vitæ discrimen, adeò vt Ma-
 naemi iussu & eius sicariorum tantum
 non peremptus sit. Id ne fieret, intercesse-
 runt quidam Philippo Babylonij conge-
 neres, qui & Hierosolymis facinus eius-
 modi ne sicarij admitterent, vetuerāt. Phi-
 lippus itaque apud hos dies quatuor quū
 permansisset, quinto die apposititia coma
 vsus ne internosci posset, fuga sibi quæsi-
 uit salutem. Quumque ad vnum aliquod
 peruenisset oppidorum suæ procuratori
 permis-

permissorum secus fines propugnaculi Gamala, mittit ad quosdam quos promouerat, ad se ut ventrent. Proinde Philippum talia reputantem secum quominus pro eius usu caderent prosperè omnia, remorabatur numen. Neque enim factò hoc, interquieuisset prorsus, sibiue à flagitijs temperasset. Febri inopina correptus, epistolas scribit reddendas quidem Agrippæ liberis ac Berenicæ, dat autem vnicuique libertorum perferendas ad Varum. Erat verò hic Varus tum temporis regni totius moderator, quippe qui regis liberos instituisset. Reguli enim adusque Berytum puenierant Gesio occursuri honoris causa. Varus igitur acceptis à Philippo literis, audiensque subtractum vitæ discrimini, ac seruatum, iniquo id tulit animo, ratus deinceps videri se incommodum, nec iam fore utilem regibus, si aduenisset Philippus. Deducto igitur in mediam turbam epistolarum gerulo, obiectoque crimine falsi, dixit menti-

b ij ri cum:

* tiri eum*: quando quidem renuntiatum esset Philippum Hierosolymis interceptum morte cum Iudæis pugnantem aduersus Romanos. Liberto non redeunte, Philippus causæ nescius, alterum cum epistolis amandat, renuntiaturum quid priori nuntio obtigisset cunctanti, nec maturanti reditum. Varus quoque hunc calumniatus quum aduenisset, sustulit. Etenim favore Syrorum Casaria habitantium subnixus, affirmabatur elatiore esse animo, et insolere. Dicebant quippe à Romanis quidē occidi debere Agrippam ob Iudæorum peccata, Varum autem sumere debere in Iudæas Agrippæ principatum, ut qui è regum stemmate prodisset. Varus enim citra controuersiam, à genere regum descenderat, nepos quum esset Soëmi, eius qui circa Libanum Tetrarchiam obtinuerat. Hanc igitur ob causam supercilioso fastu turgescens Varus, epistolas quidem clam penes se retinebat, modis omnibus adnitens
ne rex

ne rex in earum lectionem incideret: eoque
exit⁹ viarū omnes observabat, vt ne quis
p̄fuga regi renūtiaret, quæ essent facta.
Sanè & hic obsequi cupiens plenius Sy-
ris illis Casaria inquilinis, permultos Iu-
daeorum multabat morte. Consilium pro-
inde inuit cum Thraconitis, qui Bata-
naam incolebant, vt resumptis armis in-
pina impressione adoriretur Babylonios
Iudeos Ecbatanis commorantes, Hanc
enim appellationem retinent. Accitis igitur
ad se Iudæis duodecim, qui omnia præ-
barissimi habebantur Casaria commoran-
tium, imperauit: vt quum pertrigissent Ec-
batana, suis contribulibus illius oppidi in-
colis dicerent: Quia Varus audiuit qui-
dem vos nescio quid moliri seditionis ad-
uersus regem, ne sic tamen fidem commo-
dauit isti delationi, nisi alid qui nos, vobis
vt persuadeamus ponere arma. Hoc enim
ipsum futurum esse insigne argumentum,
iusta ratione Varum noluisse fidem ha-
bere

bere his qui vos detulerant. Iubebat prætereà, ut è suo cœtu viros primi nominis mitterent numero septuaginta, qui de intentato sibi crimine responderent, seq; expurgarent. Hi igitur duodecim, quum ad suos peruenissent contribules qui habitabant Ecbatani, eosque deprehendissent, ne ullam quidem animo concepisse eiusmodi falso impactam conspirationem, persuaferunt denique ut mitterent septuaginta. Hos proinde illi à se amandarunt, mali nullius suspicaces, cuiusmodi istis erat enẽtium. Septuaginta porro cū legatis duodecim descendentibus Casariam ecce illis obuius ut perrexit Varius regio stipat^o comitatu: iniecta in eos manu cum legatis et illos internecione perdidit, tumque moliebatur et adornabat profectiorem aduersum eos qui Ecbatani erant, Iudæos. Vn^o autem aliquis è septuaginta subtractus neci comitum, ut ad eos peruenit, renuntiavit, quo in periculo versarentur. Illi
mox

mox armis arreptis cum vxoribus vnà ac liberis in Gamala, munitum ac tutelare præsidium, secesserunt, vicis per hæc relictis, in quibus alioqui possiderent luculentam ac præfertilem bonorum copiam, pecorum insuper innumeram multitudinem. Hæc Philippus simul atq; audiuit, in Gamala quoque præsidium venit. Is primum vt aduenit, voce exerta multitudo conuenarum Iudeorum inclamabant obsecrantes, principatũ vt arriperet, & conferreret pugnam aduersus Varum, Syrosque Casaria incolas. Horum enim relatu acceperat Philippus regem in fata concessisse: is verò expromptos eorum & alacres imperus ad defectionem, reprimebat, memoriam illis refricans erga eos regie muniticentia ac beneficiorum, parte altera ob oculos illis ponens quanta esset Romani vis imperij. nihil insuper reportaturos a-struebat, quod sibi esset vsui futurum aut conducibile, arrepto aduersus hos bello.

Εκτος μὲν
νότος.

Denique persuasit. Rex porro quum au-
disset Varum stata die quotquot essent Ju-
daorum myriades in Caesaria cum vxor-
ibus ac liberis addixisse neci, accersitum
ad se Ecum monodium misit, Varo ut da-
retur successor, quemadmodum alio loco
indicauius. Philippus autem Gamala
praesidium regionemque finitimam, in fide
ut erga Romanos perseueraret, retinebat.
Ego proinde simulac pertigi Galileam, et
haec condidici eorum relatu qui renuntia-
rant, decreui hisce de rebus scribere. Sena-
tui Hierosolymitano, rogaturus quid me
iuberent facere. Adhortati autem sunt
me, fixius ut haerem in officio, omnemq;
opperirer euentum, collegas autem, si quide
voluissent, retinerem, qui mecum exactius
providentiam obirent administrandae Ga-
lilae: collega vero mei quum se vidissent
opibus suffarcinatos e proventu decima-
rum, quas, ut sacerdotes, sibi debitas acci-
piebant, diem condixerunt quo se in pro-
priam

priam vterque terram reciperet. Ego autē
 vtrunque adhortatus nequò illinc facesse
 rent, tantisper dum Reipublica negocia
 tranquilla in statione collocassemus, et
 pristina tranquillitati restituissemus, mo-
 rem gesserunt. Illis igitur persuasis, à ciui-
 tate Sepphoritarum cum ipsis sum profe-
 ctus in oppidum quoddam nomine Beth-
 maus, stadijs quatuor disparatum à Tibe-
 riade. Isdem illinc amandatis ad Senatū
 Tiberiensem ac primates populi, eos ad
 me ut venirent, inuitabam. Quumq; ad-
 uenissent cum Iusto, dicebam decreto Rei-
 publicae Hierosolymitanae ad eos missum
 esse me cum collega, legatione ut fungerer,
 utque persuaderem à fundamentis demo-
 liri oportere domum quam Herodes Te-
 trarcha exedificarat, quod multiformes
 haberet animalium figuras, cuiusmodi fa-
 cere praescripto legum nostrarum interdi-
 cimus. Obsecrabam, id ut sinerent nos q̄
 citissime exequi. Capella et procerum ci-
 uitatis

Βηθμαυς.

uitatis comites, & si aliquādiu reclama-
rent neutiquam id concedentes, nostra ta-
men persuasione adacti, in nostram tandē
venere sententiam. Iesus dein Aphia fili⁹
quem diximus principem fuisse illius se-
ditionis promotæ à nautis & id genus vi-
ris deploratis, assumptis quibusdam Ga-
lileis, aulā in primis illā regalē incendio
tradidit, ratus ea incensa, se thesauro opū
illic congestarum locupletatum iri, & spe-
ctasset quadam laquearia regie domus
fusilis auri conuestita bracteolis. Et quidē
præter nostram sententiam, non pauca di-
ripuerant Herodiana regie incendiarij.
Nos enim habito cum Capello ac proce-
ribus Tiberiensium colloquio familiari, ex
oppido Bethmaënsium secessimus in supe-
riorem Galileam. Iesu autem illius conse-
ctatores occidione peremerunt quotquot
ex Gentilibus incolebant regiam, quique
ante eum conflictum, hostile in se odiū ex-
ercuerant. His ego auditis, haud medio-
criter

crater exacerbatus animo sum. Quumq;
Tiberiada descendissem, sedulo caui ne-
quid deperiret regia suppellectilis, aut eorū
quacunque exposita essent diripientiū ma-
nibus. In his porro erant candelabra Co-
rinthiaco ære cōfecta, mēsa insuper his ex-
cipiēdis adornata q̄ regi essent amicitia cō-
iunctissimi, sed et argenti nondum conse-
cti pondus haud exiguum. Quacunq; tan-
dem accipiebant, regi vt asservarētur, sen-
tentiam tuli. Accersitis igitur ad me decē
Tiberiensis concilij proceribus vnā cū Ca-
pello Antylli filio, vasa ipsa tradidi custo-
dienda, nec vlli alij praterquā mihī red-
denda. Illinc in vestigio vnā cum collegis
me recepi in Gischala ad Ioannem, cupiēs
nosse quid ageretur animo. Ex eo cum ho-
mine congressu, mox agnovi virum novan-
dæ Reipublicæ iusto esse appetentio-
rem, et ad arripiendum populi principatū am-
bitiosius aspirātem. Magnopere enim obse-
crabat sibi p̄ me vt liceret exportare quic-
quid

quid commeatus frumentitij esset in oppi-
dis superioris Galilææ conditum sepositum
ve Cæsaris nomine. Se enim hæc insumere
velle prædicabat in patriæ instauratione
pariter & sacra tecta murorum. Intelle-
cta huius molitione, quidve facturum se
destinasset, ego planè præsentiens, haud
quaquam sum astipulatus isti veteratorie
postulationi. Decernebam enim eam fru-
mentationem aut Romanis asservari debe-
re, aut certè mihi ipsi, quippe cui eiusmodi
rerum quæ illic comperirentur, auctoritas
esset concedita, decreto Reipublicæ Hie-
rosolymitanae. His igitur à me neutiquam
impetratis, alia secū inita ratione, ad col-
legas vertitur. Illi proinde ut erant futuro-
rum euentuum maxime improvidi, ita &
ad quidvis vndeliber corradendū propen-
sissimi. Eos largitione pecuniarum corru-
ptos sic inescant, ut illorū calculis sibi fru-
mentum omne addiceretur, quod in provin-
cia ipsius esset reconditum. Ego qui solum
me

me vinci viderem à duob⁹, malui rem præterire silentio. Nec hac contentus Ioannes improba vafricie, nisi & alteram inueheret æquè improbandam. Assueverabat enim Iudæos Cæsariæ Philippi incolas, præcepto Vari subseruientis regi, regiamque potestatem administrantis conclusos ad se per internuntium misisse obsecrantes, quoniam quidem nulla illis suppeteret facultas olei defecari, quo vti possent: ipse sua vnius providentia suppedicaret puri olei copiam, ne per necessitatem gentili oleo vsi, legitimos patriæ ritus præuaricari cogerentur. Hæc proinde Ioānes dicebat haud obscure æstro stimulatus sordidi ac turpis lucri, non item zelo accensus exercendæ in suos pietatis. Quis enim? quum is nosset apud illos quidem Cæsarienses sextarios duos distrahi drachma vna: in vrbe autē Gischalis octoginta sextarios drachmis quatuor diuendi? Omne igitur oleum (quā tacunque illic esset olei copia) iussit effferri, accepta

accepta quidem potestate, ac præter meam
vnius voluntatem. Neque enim id fieri si-
nebam vltroneus, sed reueritus multitudi-
nem, ne ab istis obruerer lapidibus, nõ pro-
hibebam. Hoc igitur quum veluti conui-
uens concessissem, Ioannes per istiusmodi
improbandum facinus immensam pecu-
nia vim corrasit. E Gischalis verò quum
collegas in Hierosolyma dimisisssem, sedu-
lò prouidi armorum apparatusque bellæ
copiam, ac munitionem vrbiũ. Atqui ac-
cersitis ad me fortissimis quibusque sicario-
rum, quum perspicerem nullocunque pacto
arma ab eis auferri posse: persuasi, vt illis
populus erogaret stipem meritoriam, dicēs
videri mihi conducibilius fore, vt nonnihil
stipendiũ vice illis vltronei tribuerent, quã
vt vel se inuitis circumspecterent suas diri-
pi possessiones. Acceptoque ab eis iurein-
rando vt ne impostero ingrederentur re-
gionem, nisi accersiti, aut quum nullam ac-
ciperent condictam stipem, sui abire, edi-

Esto in primis cauens, ne cum Romanis bellum capefferent, neu cum finitimis. Equidē vel in primis sedulò cōtendebam, vt Galilea omnis tranquilla in pace sederet, eos verò qui Galilaeis essent praefecti, circiter ^{tredecim} septuaginta omnes, cupientior tuenda inuicem amicitia, velut pignora quadam erga me fidei quò retinerem, & amicos reddidi, et mei itineris constitui comites. Quin & si causas aliquot accepiſſem meo decernendas iudicio ex illorum suffragiis ferebam sententiam, in hoc adnitens, nequa incontinenti auuiditate illectus, à tenore iusti iudicij defleckerem: imò pronuntiatum studebam purus vt viuerem ac liber quastus omnis sordidi. Et hac ipse quidem agebam vixdum trigennis, qua quidem etate vt quis sibi temperet ab omni prorsus exlege & obscena venere, difficile admodum sit, vt idem fugiat omnem inuidiae calumniam, idque praesertim quum agerem pro potestate nec mediocri, sic cōtinens pudoris
vixi,

vixi, vt nulla vnquam per me mulier vlli
 probro aut infamia patuerit. Quæ rursus
 offerebantur dono omnia, quasi nullius rei
 indigus contempsi. At ne decimas quidem
 ab afferentibus recipiebam, quæ alioqui
 debebatur mihi vt sacerdoti. Deuictis ve-
 rò Syris qui ciuitates incolebant collimita-
 neas Galilææ, portionem quidem accipie-
 bam manubiarum, quas nihil diffitor mi-
 sisse me congeneribus & cognatis. Et qui-
 dem Sepphoritas bis quum toto robore ver-
 tisset in fugam, Tiberienses autem qua-
 ter, semel verò Gadarenses, Ioannem insu-
 per, qui me non semel ex insidijs appetue-
 rat, tantum est, captiuum sub manum mi-
 si meam. at ne de eo aut vllis prædictarum
 gentium expetiui ultionem, ceu indicabit
 libelli pgressus. Vel hac gratia puto Deū
 (non enim eum vnquam latuere, qui in o-
 peribus suis decorum honestatemq; conser-
 uant) puto, inquam, eripuisse me ex illorū
 manibus, ac tueri voluisse, & e periculis
 subdu-

Attende
 mansue-
 tudinem
 Iosephi.

subduxisse, in qua postea non semel sum deuolurus, & qua dein commemoraturus sum. Tanta proinde erat populi Galileorum erga me beneuolentia ac fides, ut quā captae sunt eorum ciuitates, ac fundit⁹ excisae, vxores autem cum liberis in mancipia diuenditae, non sic suas ipsorum calamitates ingemiscebant, quemadmodum meā vnius curabant salutem. Haec Ioannes ut vidit, inuidit. Scribit p̄p̄terea is ad me obsecrās, ut quā descēdisset Tiberiadē, sinerē eum vti calidis aquis quae illuc sunt, curando corpori opportunis. Ego proinde nihil illum admissurum flagitij suspicatus, quominus irret eo, adeo non prohibui, ut etiam nominatim his quibus ipse concrediderā administrationem Tiberiadis scripserim, hospitium ut appararent excipiendo Ioanni simul & ijs qui ipsum illo vsquē comitaretur, abundē suppeditantes ac prolixē viaticum omnegenus. Diuersabar autem illo cum tēpore in Galilaea oppido cui nomē est

Canā. Ioannes verò vt attigit primum Tiberiensem ciuitatem, suavit hominibus illis vt à fide, qua mihi propensius cohærebant, desciscentes, in suas transirent partes, sibiq; adiungerentur. Plerique ei⁹ adhortationem nihil inuiti susceperunt, q̃ nimirum, qui essent nouandæ Reipublicæ appetentiores, & ingenio in omnem euentū versatili ac motorio, qui vè excitandis seditionibus nati prægestirent, omnium maxime Iustus, eiusque pater Pistus eò animū impulerant, vt mota defectione, Ioanni se addicerent, id quod præuertens, prohibuere contingeret. A Sila enim quē ego præfeceram in Tiberiensis exercitus ducem, sicut prædixi, eiusmodi aduersum me amulorum coitio significata est per nuntium. Hic renuntiato Tiberiensium decreto hortabatur, festinus ad se vt prouolarem. Illo enim cunctantiùs si accederem, ciuitatem Tiberiensium indicabat sub aliorum potestate esse transiuram. Lectis igitur literis,

ris,

ris, assumptoq; ipso Sila cū ducētis viris tota nocte faciebam iter, prēmisso nūtio, qui meum aduentum his significaret qui erant Tiberiade. Sub diluculum appropriāte me ciuitati, frequens populi multitudo honorifice me exceptura obuiam venit, in quibus & Ioannes. Et hic quidem vultu prorsus turbulenter auerso complexus me est, & salutauit. Timore enim correptus, ne de vita periclitaretur ob indicatam mihi aduenienti suam aduersum me molitionem, festino gradu illinc se recepit domū. Ego autem stadio vno factus propior, dimissis etiā ijs qui tuendo corpori meo præerant præter vnum, cūque hoc decem retinens armatos milites, sublimis insuper eminens ē vallo quopiam præcelso tentabam concionem habere apud eam Tiberiensem multitudinem, adhortabarque eos ne sic leui ex causa desciscerent à præstita mihi fide. Eiusmodi enim Reipublicæ nouationem dicebā haud dubiè allaturam eis condemnationē

ac vituperium. Addebam et post hæc eos
pœnas luituros, quod in suspicionem ven-
turi essent his qui in ipsos essent obituri mu-
n^o præfecturæ, quasi nulla ab ipsis sperari
possit erga illum aut illū seruanda fides.
Hæc sanè vixdum pronuntiaram, & ec-
ce quendam domesticorum exaudiui voce
exerta adhortantem me, vt præceptis desili-
rem è vallo. Tum enim intempestiuum fue-
rat commemorare Tiberiensium erga me
beneuolentiam, sed de propria salute cogi-
tandum, quòve pacto effugere possem ini-
micos. Miserat enim Ioannes quotquot sti-
patorū fidissimos militū delegisset è mille,
missisq; iussit, me vt neci cōtraderet, quip-
pe qui intellexisset me cū domesticis solita-
riè agentem. Venerunt autem missi mili-
tes præcōceptum facinus vtique executu-
ri, ni ego maturius è sublimi vallo desiliēs
vnà cum Iacôbo corporis mei custode, &
ab Herode quodam Tiberiensi aliquanta
prius morula eleuatus, & eodem præ-
eunte,

eunte, viam adusque stagnum deductus, nactusque nauigium essem, quo conscenso, ac per id, præter omnium opinionem, vitæ quod ab inimicis impendebat, mortis periculo, perueni Taricheas. Eius porro ciuitatis incolæ audita Tiberiensium perfidia, vehementi ira exasperati sunt. Hi igitur correptis armis obsecrabant, ipsos vt ederem aduersum Tiberienses. Se enim pro suo duce dicebant sumere velle pœnas à perfidis. Eorum enim quæ aduersum me perpetrata fuerant, nuntius per vniuersam se sparserat Galilæam, tam studio fuit Taricheensibus Galilæos irritare aduersum Tiberienses: plurimosque adhortabantur, vt adunati ad se accederent, & quicquid optimum factu videretur cum consilio sui ducis, ipsi explerēt. Venerunt itaque permulti ex omni vndique Galilæa accincti armis. Hi omnes me obsecrabant enixius, vt sinerem oppugnari Tiberiadē, ipsamq; paterer prorsus dirui, & ea solo vndiqua

que adequata, iuberem incolas in mancipia diuendi cum vxoribus ac liberis. Talia quidem in commune consultabant etiā hi amicorum qui seruati erant è Tiberiade incolumes. Ego autem huic consultationi minimè assentiebar, mecum rectè reputans quanti esset periculi aggredi bellum intestinū. Censebā enim peruicacē hāc cōtentionē verbōten⁹ oportere dirimi. His adde, quia dicebā, id si admitterent, nihil eis profuturum, Romanis præsertim lætissimè expectantibus tantisper dum ipsi coortis inter nos mutuis factionibus deperiremus. His sanè dictis, illam alioqui peracrē Galilæorum iram demulxi ac sedauī. Ioannes proinde vbi insidias quas in me adornarat, intellexit irritas esse & inefficaces, sibiipsi timuit, & collectis circum se militibus ex Tiberiade se recepit in Gischala, scribitque de his quæ acta essent, se apud me expurgans, quia non sua vnius voluntate ea tentata fuissent. Orabat insuper nullam

nullam demitterem in animum aduersum
 se suspicionem, adhibito iureiurando &
 quibusdam diris imprecationibus: quarum
 pretextu arbitrabatur se apud me fidem
 impetraturum de his quæ per epistolam
 scripserat. Galilæi autem (nam alij pluri-
 que ex omni regione eò ascenderat haud
 quaquam inermes) quod perspicuè nossent
 hominem maligno esse ingenio, periurum
 quoque, supplices precabantur, dux eis ut
 esse aduersus facinorosum, polliciti se unâ
 cum illo pestilenti demolituros à fundamē-
 tis Gischala. Gratiā quidem habere il-
 lorum erga me propensissimæ voluntati nō
 diffitebar, sed & eorum sic gratam &
 alacrem benevolentiam pollicebar me esse
 victurum. Veruntamen orabam sibi ut
 temperarent ab eiusmodi conatu: rogabā
 insuper, sinerent me pro animi mei institu-
 to talescunque turbas sedare citra ullius
 omnino cadem. Persuasa multitudine Ga-
 lilæorum, illinc cōcitus concessi in Seppho-

rin. Viri proinde huius civitatis incolæ, quibus
statuissent in fide erga Romanos persiste-
re, præsentiam meam veriti, altera operis
conficiundi via tentarunt amoliri me ac
diuellere à se, ut qui cogitarent nos in eorum
fide acquiescere securos omnium, in vesti-
gio missis ad Iesum sicariorum principem
nuntiis in Ptolemæidis confinium pollice-
bantur daturus se esse vim ingentem pecu-
niarum, si quidem adueniens suo cum po-
tentatu aduersum nos bellum redaccende-
ret. Erant autem numero octingenti. Ille
porro pollicitationibus nuntiorum inescat⁹,
obsequuturus eorum votis, molitus est ino-
pina impressione nos adoriri imparatos
prorsus, nec eiusmodi insidiarum præscios.
Missis igitur ad me nuntiis, obsecrabat si-
bilibere accedere, meque salute præmia cõ-
plecti. Id simul atque indulgenter concessi,
(neque enim insidias præsenferã, quas ad-
uersum me concinnarat) cum collectitio si-
cariorum ordine festin⁹ aduersum me ve-
nit.

nit. At ne sic finem potuit consequi optatum sui facinoris. Eo enim propius accedente, vnus aliquis qui cum eo veniebant, dilapsus transfugio venit ad me edisserens, quid ille moliretur. His ego auditis, anteuertens illius aduentum in forum prodij, de insidijs tamen simulaturus nihil me rescivisse. Ex Galilæis autem multos conciliabam mihi armis accinctos, aliquot item Tiberiensium. Dein quum pro potestate aditus in urbem omneis summa obseruari cautione iussisset: edicto rursus portarum præfectis proposito caui, vt adueniente Iesu, alium neminem præter ipsum solum cum aliquot ex primoribus sinerent ciuitatem ingredi, ceteros excluderent. Quod si vim inferrent, iusta animaduersione vt referrentur. Illis autem quod iussi erant, exequentibus, Iesus cum paucis ingressus est. Quumque iussissem, arma à se vt excuteret ocysus, aliqui moriturus ni pareret: visis omni ex parte se circumstantibus armatis, ac proinde exter-
ritus,

ritus, morem gessit. Comites porrò Iesu, ingressu vrbs prohibiti, audita sui ducis cōprehensione, fuga præsidia quæsierunt. Ego autem, Iesu ad me seorsim accito, dicebam non me clam fuisse præstructas aduersum me insidias, suppresso tamen eorū indicio à quibus foret missus. Addebam, me alioqui id flagitiij gratuito condonare, si modo statueret recipere se ad meliorem vitæ frugem, simul & fidelis deinceps mihi cohereret. Illo nihil non eorum se facturum pollicēte, liber vt abiret, permisi: vtq; rursum liceret ad vnū cogere quos prius habuerat sicarios nihil inuitus concessi. Semphoritis proinde interminatus sum irrogaturum esse me pœnam merito suo dignam, nisi in posterum desinerent tam esse erga me ingrati. In eius temporis articulo adierunt me duo megistanes eorum qui regi parebant in regione Thraconitarum, suos secum adducentes equos: arma quoque ac pecunias ij adferebant, sed reconditè. Iudæis dicentibus

messianus
apud Per
sas, proprie pro-
ceres, magis-
tratus,
primates.

tibus hos circumcidi oportere, si quidem apud Iudeos transigere vellent vitam. Nō permisi, vlla ut vi eō adigerentur, profess⁹ hominum quemque colere oportere Deum pro libertate arbitrii, nō item vi adigi. His subnectebam, eos qui sub nostram fidem ac popularem tutelam confugiunt, ea excipie⁹ dos benignitate hospitij, ut nihil sit, quo illos pœniteat sui ad nos aduentus. Multitudine quidē his persuasa, dapsiliter ac splendide cuncta suppetebant pro consuetudine hospitalis diætæ. Misit autem rex Agrippas sui robur exercitus, ac ducenti qui præesset, Sextum Modium expugnatu⁹ Magdala castellum. Qui autem missi erant, cingendo in gyrum oppido impares quum essent, castris in aperto loco fixis, oppugnarunt Gamala. Secundū hæc, AEBurius decurio, cui vni concedita erat magni campi præfectura, is quum audisset accessisse me Simoniadem oppidum in confinio Galilææ situm, ab ipso disparatū stadiis

ix. lxxv. m. d.
 lxxv.

dijs

dijs sexaginta, assumptis noctu centum equitibus, quos secum habebat, peditib⁹ itē aliquot circiter ducentis, ascitis insuper ex ciuitate Gaba incolis suppetias laturis, nocte tota profectus, in oppidum vsque peruenit in quo morabar. Me porro ex aduerso aciem instruyente frequenti milite addensatam, AEbutius quidem sedulo tentabat nos prolicere in campestre planiciem. In equitum enim solerti industria spem omnē collocarat. At ne sic censui obtemperandū hosti. Ego enim nihil obscure intelligēs, quātō ea bellandi conditio esset porior accessura equitibus, si in campestre illam planiciem descendissemus (ad vnum enim nos eramus pedites) decreui cum AEbutij militibus confluere. Ipse quidem aliquantum temporis cum suis propugnatoribus haudquaquam ingenerosē reluctabatur. Is denique contemplatus sui equitatus vim sibi esse inutilem per inaequalitatem loci, re infecta abiit in Gaba ciuitatem, viris per eam

eam pugnam tribus tantum perditis. Ipse autem hunc vestigiis consequabar, pedes armatos deducens bis mille. Quumque propinquassem Besarae civitati in confinio Ptolemaidis sita, viginti autem stadiis disparata à Gaba, quò loci moram trahebam. AEButius, milites stiti extra oppidum, iussique eos observare omnes viarum aditus, ut ipsi essemus in tuto, nec quicquam turbarum adversum nos conciretur ab hostibus, tantisper dum omnem exportassent frumentationem. Erat enim illic recondita vis ingens frumenti sub ditione Berenices reginae, ex finitimis vicis collecta, aucta quoque in Besarensium oppidum: Camelos Asinosque (quos quidem permultos ut haberem, sollicitè egeram) ad plenum oneratos frumento ablegavit in Galileam. Expleta eiusmodi frumentatione, prouocabam AEButum, pugnam nobiscum ut iniret. Illo detrectante conflictum (verebatur enim is nostram alacritatem atque audaciam) deflexi

flexi iter aduersus Neapotitanum, quòd
 audiſſem huius incurſione regionem Ti-
 berienſium eſſe depradatam. Erat Neapo-
 litanus hic Illes quidem prouincia præfe-
 ctus: acceperat autem Scythopolin, eam
 vt tueretur. Et custodiret ab hoſtili incur-
 ſu. Hunc igitur quum abarcuiſſem à diue
 xáda in poſterum Tiberiade, totus fui cir-
 ca tutelarem Galilææ prouidentiam. Ioan-
 nes proinde Leni filius (quem diximus mo-
 ram trahere Giſchalis) quum audiſſet ni-
 hil non mihi procedere ex animi ſententia,
 quodque non mediocri perfruerer beneuo-
 lentia quidem ſubditorum, terrori verò eſ-
 ſem hoſtibus, non admodum grato hæc ani-
 mo accipiebat. Namque meum vnus læ-
 tiorem ſucceſſum arbitratus ſibi adferre
 contemptum atque euerſionem, in latebras
 impexit inuidia nec mediocris. Spe igitur
 adductus finem ſe impoſiturum meæ dex-
 teriori fortuna, ſiquidem aduerſum me ſub-
 ditos ad odium accendiſſet. Admireba-
 tur

tur suā in-prolicere sententiā eos qui incole-
bant Tiberiadem pariter & Sepphorin,
ratus his accessuros ciues Gabaræ. Hæ e-
nim ciuitates omniū, quas Galilæa cōple-
ctitur, sunt amplissimæ. Has promittebas
sibi cohæsuras, si à fide erga me descui-
sent. Se enim præ me venditabat præstan-
tius obiturū Ducis munia. Et quidē Sep-
phoritæ (neq; enim alterutri nostrū obse-
cūdabāt, quod vltranei se substrauisset Ro-
manorum dominio) neutiquam assentiebā-
tur Ioanni. Tiberienses autem non sinebāt
se persuaderi ad defectionem, tametsi an-
nuntio pollicerentur se illi fore amicos. Qui
verò incolunt Gabaræ, in partes transiere
Ioannis. Simon enim primas quidem obti-
nens ea in ciuitate, Ioanne quoque vsus ve-
lut amico ac sodali, adhortabatur Gabari-
tas. Et quidem palam diffitebantur esse se
descituros à fide erga me, superiore illa ad-
uersum se coitione Galilæorum prætrepi-
di. Horum siquidem erga me beneuolen-
tiam

etiam didicerant multiplici experimento esse constabilitam. Clam verò adornatis iam insidijs, occasionem opperiebantur explendæ suæ molitioni opportunam. eoque in periculosissimum vitæ discrimen sum deuolutus, hac vtrique ex causa: Adolescentes aliquot Dabarriteni quidem genere, per ætatem verò iusto præfidentiores, obseruata vxore Ptolemæi, regij procuratoris multo cum apparatu necnon equitibus aliquot, qui tuendæ illius gratia eam comitareretur per campum magnum iter agentem, ex regione egressam quæ ditioni subiaccens Romanorum, regibus penderet tributum, inopinò assultu in eos irruunt. Muliere quidẽ adacta in fugam, quæ autem importabantur, rapinæ patuerunt omnia. Prædones ad me venerunt Taricheis consistetem. Ii præ se mulos quatuor agebant, veste plurima ac varia supellectile oneratos. Inerat autem argenti pondus haud exiguum, aurei insuper quingenti. Hæc ego cupiens sarta te-

cta

Et a Ptolemæo asseruare, quippè qui esset mihi cōtribulis (edicto enim legum nostrarū cauetur, nequis vel hostes quoq; spoliet rebus suis) ad prædones qui attulerant, cōuersus dixi hæc mediussfidius oportere seruari, vt his precio distractis muri Hierosolymorū sarcirentur. Adolescentes spoliolorum parte quam spe præsumpserāt, frustrati, permolestè & iniquo id tulere animo. Profecti ydem in vicos Tiberiadi in orbem conterminos prædicabant me constituiisse eorum regionem prodere Romanis. Utendum planè mihi fuit aduersus eiusmodi, sophismate quopiam nouè excogitato, nempe vt dicerem quæ rapto parca essent & allata, ea oportere sarta recta seruari, insumenda in instaurationem murorum Hierosolymitanæ ciuitatis: quum è diuerso apud me decreuissè vi erepra suo reddere domino. Ne sic quidem aberrabā prorsus ab animi mei scopo. Illis igitur aliò se proripientib⁹, iussu accersiri ad me duos
d è pri-

è primoribus ciuitatis Daffionem & Io-
annaum Leui filium, qui inter primos re-
gis amicos censebantur. His iubebam ac-
ceptam supellectilem ad illum vt remittē-
dam curarent, mortem pro multa intermi-
natus, si ad vnū quempia alterum hac re-
tulissent. Rumore verò vniuersam obtinē-
te Galileam, quia regio ipsorū esset à me
prodenda Romanis, eo que omnibus exaspe-
ratis ad expetendum de me supplicium, ita
vt ipsi quoque Taricheani in eam venirēt
susceptionem, adolescentes nimirum vera
dicere: persuadent custodibus corporis mei
ac militibus, vt me obdormientem deserāt,
seque quàm ocysimè recipiant ad Hippo-
dromum, illic consultaturi cum ceteris qui
eò conuenerant, omnibus aduersus sui exer-
citus ducem. His itaque persuasis ac eò p-
fectis, turba quæ aliquantò prius frequens
confluxerat ad Hippodromum, hanc vnā
omnes edebant vocem, oportere plecti con-
digno supplicio eum qui patriam scelera-
tissimè

ciſſimè prodidiſſet. Irā multitudinis quā-
dantenus aduerſum me promotam omnium
maximè redaccendebat Ieſus Sapithæ fi-
lius, princeps tum Tiberiadis, vir alioqui
malignus, quique inter conſultandum de
rebus maximi momenti, ſuapte natura, in-
genio eſſet ad conciendas turbas appoſitiſ-
ſimo, factioſus vel in primis, ac deſiderio
nouandæ Reipublicæ flagrans ſic vt nemo
alter. Et hic quidem arreptis tum in man^o
legibus Moſaicis, inque medium populi, p-
greſſus dixit: An non tandem, o ciues, in
harum legum gratiam, odiſſe Iosephū po-
teritis: oculis (inquam) reuerenter conuerſis
ad hæſce patrias leges, quarum iſte exer-
citus veſtri dux primarius, futurus eſt p-
ditor? Quin, odio proſecuti quosque flagi-
tioſiſſimos, pro hiſce tuendis legibus nunc
demum meritas pœnas experite de eo qui in
animum induxit, vt facin^o iſtiusmodi ad-
mitteret diris omnibus deueniendum et exe-
crabile. His dictis & acclamante populo,
d ij aſſum-

assumptis ille secum militibus aliquot armatis, quasi me in vestigio occidione occisurus, præproprio gradu festinabat ad domum in qua pro tempore diuersabar. Horum ego nihil præsenties, graui sopore detinebar per corporis defatigationem, quæ mihi contigerat ante eam populi excitatâ turbam. Simon autem, cui ipse custodiam tutelarem corporis mei commiseram, (Hic enim solus perstiterat mecum) viso ciuium accursu, expergescit me, & mihi quantum impendeat periculi, enuntiat. Orabat is, vt generoso animo, ceu addeceret ducem strenuum, ipsius manu oppeterem mortem, priusquàm vi illata ipsi hostes caderent, aut certè dederent cruenta neci. Hoc ille quidem dicebat, ego autem quæ me vnum spectabant, omnia Dei prouidentia permittens, animo præsentis gestiebam in plebem medius prosilire. Veste igitur lugubri utcunque indutus, appensoque ad collum gladio, diuersamq; viam emetiens, in qua scilicet

Attende
 Iosephi p
 sentem ex
 ga deum
 fiduciam.

licet nulli hostium occursurum me arbitrabar, penè momento in medium Hippodromum me exhibens omnib⁹ conspicuum, sed & capite prono in terram delapsus, ipsã quoq; terrã perfundens lachrymis, omniũ iudicio habitus sum commiseratione dignissimus. Quod verò probè intelligerem ingenium populi quàm esset studia in contraria versatile, pro virili adnitebar illos ut in varias distraherẽ sententias, priusquàm à domo milites ad populum me circumstantem se reciperent. Et quidem concedebam erga adulescentes non iustè egisse me, quẽadmodum dicunt. Rogabã proinde, ut cum bona eorum venia sinerer prius docere, in quem usum pecunias rapto quæsitas et ad me allatas asseruarem. Tunc demum hac de re instructi, si videbitur, ipsi me mori iubeant. Multitudine verò ut dicerem, iubente, superuenerunt milites, meque conspecto accurrerunt intentantes mortem. Multitudine porrò se ut continerent iubente, pa-

d iij ruerunt

ruerant, præstolantes vt simulatque essem
palàm confessus in hac pecunias conseruas-
se, regi vt restituerentur, me quasi publica
confessione compertum proditiōis inclemē-
ter trucidarent. Impetrato igitur ab omni-
bus silentio dicere cœpi: Viri mihi congene-
res, mori quidem me, si iustum est, mortem
nulla ratione deprecor. Atqui in votis est
mihi, vt, priusquàm hac defungar vita,
me edifferente ad vos perueniat veritatis
cognitio. Civitatem enim hanc quum satis
superque intelligam, omnium quas noue-
rim esse erga hospites maximè liberalē ac
benignam, eoque tātā exuberare copia vi-
rorum qui vestra hospitalitate inuitati,
relictā ob id sua ipsorum patria, huc se re-
ceperunt, perfruturi consortio vestrae huius
prosperioris fortunæ. Hac ego virtute inui-
tatus mecum constitueram muros vestros
instaurare hisce pecunijs, quibus de præ-
sens aduersum me exorta est indignatio,
quas planè fueram insumpturus in eorum
structu-

structuram. His à me dictis, à Taricheë-
sibus quidem & ipsorum inquilinis atque
hospitibus exorta, vox in sublime attollitur
proficientibus se hoc nomine gratiam habe-
re mihi non vulgarem, atque adhortanti-
bus animo vt essem praesenti, ac sumerem
audaciam. Galilaei interim ac Tiberien-
ses in praconcepta indignatione hærebant
fixius. Et proinde ijs ipsis inter sese mutua
verborum velitatione confligentibus, illis
quidem interminantibus se irrogaturos pœ-
nas, alijs è diuerso hasce minas ne tantilli
æstimantibus. At vbi primum sum polli-
citus & Tiberiadis mœnia me resartu-
rum, aliarum insuper ciuitatum muros,
quatenº sanè necessitatis ratio vsusve ex-
poscere videretur: hisce verbis habita fide,
singuli in suam quique ciuitatem secesse-
runt. Equidem quod iam recensui pericu-
lum, simul ac artificii verborum acumine
effugi: vnà cum amicis & armatis militi-
bus viginti, à tanto periculo velut redux

in meum me hospitium recepi. Rursus sicarij illi ac seditionis authores haud mediocriter timentes sibiipsis, necunde ab eis exigerentur pœna ob ea quæ aduersum me cōcinnarant, assumptis secum sexcentis militibus armatis, ad domum pedē contulerunt in qua id temporis diuersabar, eā incendio tradituri. Renunciata igitur mihi violenta hac impressione aduersum me coritura, putavi facturum me rem magnopere indecoram, illinc si me fuga proriperem. Equidem tanto vitæ discrimini expositus, ex tempore iudicavi mihi vtendū singulari quadam audacia. Quum igitur imperassem fores omnes domus occludi, cōscenso loco superiore domus, admonebam sinerent quosdam domum introduci, ex me pecunias recepturos. Dicebam enim illos interquieuiros hoc pacto à frendore impotentis iræ. Ex intromissis, eum qui cæteris videbatur præfidentior, iussi flagris cōscindi acerrime, dein manuum alteram præcidi, ac

cidi, ac præcisam à collo suspendi. Sic affe-
 ctum miserè exclusi ædibus, & ad eos qui
 miserant, reieci, quos utrique stupor nõ me-
 diocris cæpit ac timor. Timebant igitur ne
 si illic hæreret diutius, similia cogeretur pa-
 ti. Coniectabant enim domi habere quàm
 ipsi numerosioremi militum copiam. Itaque
 in fuga dilapsi, præcipientes abierunt: ego au-
 tem istiusmodi usus strategemate, secun-
 dam hanc effugi aduersum me adornatam
 insidiosam coitionem. Quin ne sic abster-
 riti, iterum turbam concuerunt eorum qui
 dicerent regios magistrat^o qui ad me ve-
 nerant, non debere viuere, quod ad legiti-
 ma, ritusque nobis viuendi solennes trans-
 ire nollent, ad illos licet accessissent ser-
 uandi: notamque illis iniurebant veneficii
 & incantationis, ac prohibentes Roma-
 norum aduentum. Proinde populus momẽ-
 to mobilis, de rectitudinis via abreptus im-
 posturis loquentium ad aucupandam vi-
 gi gratiam. Hæc igitur quum audirẽ, rur-

Cuiusmo-
 di hac no-
 stra ætate
 fuisse cõ-
 pbantur
 Germa-
 norum &
 popul^o &
 pdicantes.

sus

*sus cæpi instruere populum, non esse rationi consentaneum, eos temerè persequi qui ad se confugerent: vanum præterea esse ac nugacissimum, q̃ illis impingerent prestigi-
arum crimen aut veneficij. Neque enim id si esset, si vi incātamentorum aut veneficijs ullis, tam multiplici potirentur victo-
ria aduersus hostes, tot adeò militum my-
riades cogerentur alere. Hæc dicente me
vel tantillo quidem temporis in meam ve-
nère sententiam: non item ita diu ubi seces-
sissent, suadelis facinorosorū ad deteriora
proritabantur aduersum megistanas, nõ-
nunquam armis accincti: ita vt cooriren-
tur aduersus illorum domum quæ erat Ta-
richeæ, quasi illos expetituri in mortem.
His ad me relatis, sanè admodum timui,
ne odio eiusmodi infælicem sortito exitum,
vrbs fieret ad se confugientibus inaccessa.
Itaque cum alijs aliquot profectus in ædes
regiorum magistratuum, illicque obseratis
foribus, ac fossa excanata quæ ab ea do-*

mo ad mare transmitteret, iussi ad omnem
euentum apparari nauigium, quo demum
cum illis conscenso, ad confinium Hippe-
norum traieci. Dato eis equorum pretio (in
tam præpropere enim ac præcipiti trans-
fugio non satis commodè poteram mecū eos
abducere) illinc eos dimisi, multis verbis
adhortatus, generosè ut perferrent incur-
santem necessitatem: ipse autem supramo-
dum angebar animo, quòd adigerer eos
qui transfugio mecum euaserant incolu-
mes è naui eductos exponere in terram ho-
stilem. Melius enim esse duxi eos (si casus
ferret, apud Romanos mortem oppetere, q̃
inclementer perimi in regione mihi cōcre-
dita. Atqui demum seruari sunt. Indulsi
enim eis clementer rex Agrippas quæ p-
peram egissent. Et hæc quidem sic habent,
quæ illis tandem contigere. Tiberienses
interim scribunt regi, obsecrantes trans-
mitti vim frequentem militum ad tutelare
custodiam suæ regionis, se enim confirma-
bant

bant velle trāsire in regias partes. Et quidē
hæc scribebant regi. Ad eos vt veni pri-
mum, obsecrabant. quatin⁹ ipse mea polli-
citationis memor, mœnia ciuitatis iuberem
priua impensa instaurari. Audierāt enim
Taricheas prius aliquātò muris ambitas.
His quū annuisssem, iamq; accuratè ador-
nasssem omnia quæ ad eam structuram vi-
derentur accommoda, iuebam archite-
ctones instare operi: & ecce die tertio quū
soluisssem è Tiberiade petitur⁹ Taricheas
stadijs triginta à Tiberiade disiunctas, cō-
tigit conspici equites aliquot Romanorum
non ita procul à ciuitate iter facientes. His
visis iniecta est mihi suspitio, vt facile cre-
derem exercitum proximè adesse ab rege
missum. Illi igitur confestim voces edebant
multis laudibus celebrātes regem: me edi-
uerso execrari onerabant incredibili ma-
ledicentia. Vnus aliquis præpete cursu me
adiit, renuntiaturus quæ hæc animi desti-
natione illi depromebant. Certò enim co-
gnoue-

gnouerant Tiberienses à me defecisse. His proinde auditis, insedit cordi non mediocris angor. Milites enim quum haberem ex Taricheis, iamq; ad eorum domos peruenissent: malè erat animo quòd illinc eos abducere non liceret ob reuerentiam sabbati in crastinum incidentis. Neque enim volebam Taricheenses vlla intemperie aut strepitu militaris multitudinis interturbari. Nam quoties versabar Taricheis, nihil mihi curæ erat tuendo corpori adhibere militarem custodiam, vt qui subinde experimentum cepissem integerrimæ eorum erga me fidei. Tantum fuit, septem sum remoratus milites circa me vnà cum amicis, quippe qui inter hasce salebras deprehensus addubitare, quid potissimum mihi agendum foret. Neq; enim in eo temporis articulo censebam meum ad me acciri debere exercitum, quòd dies ille inclinaret iam in noctem. Etenim etiam si eo die aduenisset, arma in crastinum non licuisset arripere nobis

*bis legis Mosaicae interdicto prohibitis, quanlibet vrgens necessitas nos ad ea sumenda perpellat. Quod si Tiberiadem Taricheotis & militib⁹ apud illos inquilinis externisue permisisssem diripiendam, utique videbam non futuros esse satis direptioni: meam proinde dilationem prospiciebam fore longissimam. Exercitum enim regum simul atq; aduenisset, praesumptis coniecturis augurabar praecipitaturum esse ciuitatem, meq; eius iure spoliatum iri. Consilium igitur apud me inibam, quonā tandem mihi utendum foret strategemate aduersus eos. Dicto ocyus decreui portis Taricheensium praeficere quosq; amicorū fidiſsimos summa cum cautione obseruatu-
ros cupientes egredi urbem, accitisq; ad me primarum ædium incolis, iussi cuique ipsorum, ut proximè urbem nauim attra-
berent: nauclero præterea imperaui, ingres-
sus eam ut adduceret, meq; sequeretur Ti-
beriadem versus iturum. Et quidem ipse
cum*

cū amicis & armatis militib⁹ quos dixi
septē fuisse numero ingress⁹, iter naui eme-
tiebar ad Tiberiadem. Tiberienses autē
comperto, quia nondum regius exercit⁹ ap-
pulisset, parte altera mare contemplaren-
tur cingi vndique multitudine nauium,
haud mediocri timore correpti sunt pro ci-
uitate, ingentiq^{ue} stupore perculsi: vt qui
suspicaretur naues ipsas classiarijs mili-
tibus compleri, tū priorem immutant sen-
tentiam. Proiectis igitur armis cum vxo-
ribus ac liberis honoris mihi exhibēdi gra-
tia veniebant obuiam, multa cum celebri-
tate laudū exerta voce acclamabant mi-
hi prodeunti. Coniectabant enim me nihil
eatenus exaudiisse de suæ defectiōis ad re-
gem decreto. Rogabant insuper, mihi vt tē-
perarem ab excidio ciuitatis. Ego autem
vrbi factus propior iubebam, vt naucleri
anchors iacerent semotius à terra, ne Ti-
berientes internosse possent naues vectori-
bus esse vacuas. Ipse autem vno quopiam
nauigio

Ἄγροιας forte ἄγ-
 ρομοσὺν vel ἄγ-
 ρομοιόαν
 ingrati-
 tudinem.

*naugio ad eos prouectus ac proximus, il-
 lorum iustitiam increpabam vehemēti v-
 sus acrimonia verborū, quodq; nulla sub-
 sistere legitima causa defectionis, tanta le-
 uitate se à fide abalienassent, qua se mihi
 aliquanto prius obstrinxerant. Spondebā
 alioqui illis deinceps me stabiliter ignosci-
 turum, si quidē transmississent viros e præ-
 sidibus multitudinis decē. Illi alacriter pa-
 cto obsecundātes, miserunt quos prædixi:
 ego autem conscensa naui dimisi eos in cu-
 stodia asseruandos Taricheis. Sanè hoc fœ-
 liciter peracto strategemate, per paucos il-
 los deprehenso omni consilio, missis in præ-
 dictam ciuitatem legatis, & cum eis ius-
 si ad me transmitti alios insuper e populo
 nec paucos primates viros superiorib⁹ ni-
 hilo inferiores. Populus simul atque intel-
 lexit in quantam malorum esset deuolutus
 magnitudinem, obsecrabat, plecti vt iube-
 rem authorē seditionis. Dicebatur is Cli-
 tus, nimio plus audax ac temerarius ado-
 lescens.*

lesceus. Ego qui prophanum esse censebā
 vllum ex contribulibus virum perimere:
 puniendus tamen quum esset; vni è corpo-
 ris custodib⁹ nomine Leui negotium dele-
 gavi amputanda alterutrius manus. Ius-
 sus et idē Leui, veritus quum esset in tā-
 tam p̄dire multitudinem præsertim solus:
 cupiens alioqui ego militis istius ignauam
 timiditatem nulli innotescere Tiberiensiu,
 Clitum ipsum proprio nomine aduocaui,
 eiq; propius admoto dixi: Quandoquidem
 dignus es, cui ambæ manus recidatur, qui
 in me adeo extiteris ingratus, esto tu tibi-
 ipsi carnifex. Caue sis dicto minus audiēs
 aut immoriger, ne p̄nam tantò acerbiorē
 subire cogaris. Eo crebris precibus conten-
 dente, sibi vt alteram condonare, agrè sum
 assensus. Ille prægestiens quòd non vtrāq;
 perderet manum, arrepta machæra sini-
 stram sibi præcidit. Hoc vno opere inter-
 quieuit ea seditio. Tiberienses, postquàm
 Taricheas perueni, vbi rescuerunt, quo
 e esse

O' iudicē
 inclemē-
 ter clemē-
 tem.

essem aduersus eos vsus strategemate, in admirationem & stuporem sunt conuersi, quod ingratitude ipsorum erga me manifestariā cirra vllius cædem jedauerim.

Ego autem è carcere accitos primates Tiberiensis populi (erat item cum eis & Iustus, huiusque pater Pistus) mecū admouicæna. Inter cœnandum dicebam me ne utiquam ignorare potentiam Romani imperij, quippe quod cæteris omnib⁹ esset præcellentius: alioquin silentio tegendum id esse ob sicarios. * Et quidē hæc statuebamus eis facere, expectantibus opportunitatem commodiorem, & ut ne mihi eorum duci fieret intolerabile. Neminem enim alterū eos addebāposse internancisci similiter māsuetum ac ciuilem. Verū Iusto memoriā illi renouabam rei gestæ sub belli initium, priusquam ab Hierosolymis ipse aduenissem, quia nimirū Galilæi eius fratri in ius vocato vtramque iussissent manum præcidi, quod literas euulgasset commentitias ac

dolo

*
Hand du
biè defit
hîc quid-
dam.

dolo malo confictas, quodque post Philippi Gamalitæ profugium ad Babylonios, qui cum fratre motoriam seditionem exciuerant, sustulissent è medio Charéta. Sanè Chares hic, erat Philippo congener, Iesum eius fratrem, sororis Iusti maritum moderate castigassent. Hæc quum disseruissem sub horam conuiuij, edixi vt dilucula scète die Iusti comites liberi è carceris custodia sinerentur quolibet abire. Sub hæc contigit Philippum Ioachimi filium hanc ob causam è Gamalæ forti præsidio aliò pedem conferre. Philippus audiēs Varum ab rege Agrippa gradu esse deiectum procuranda prouinciæ, iamque illi successorem aduenisse Modium Ecum, virum utique & amicitia & familiari consuetudine iam olim sibi notissimum: ad hunc scribit, significans quæ sibi peculiariter contigissent, simul obsecrās, vt quæ à se essent misæ literæ, eas curaret ad reges transmittendas. Sanè Modius acceptis literis non me-

diocri gaudio exhilaratus est. His enim letis, intellexit saluum esse & incolumem sibi familiariter notum. Ad reges proinde qui circa Berytum versabantur, literas dedit. Rex autē Agrippas vt cognouit primum, rumorem falso dispersum de Philippi defectione (Quaquauersum enim fama permanaret, quia is Iudaeorū exercitui ad bellum duetando aduersus Romanos praesset.) equites misit qui Philippum honorificè comitati, in regiam deducerent. Hunc itaque aduenientem prehensa dextra rex & comiter salutat atque complectitur, Romanisque qui aderant ducibus, digito in Philippum porrecto ostentabat, dicens: Quia sanè, Philippus hic est, quo de rumor in vulgus se effuderat, quod a Romanis desciuisset. Iubet idē, vt equites accepto Philippo in Gamala praesidium quàm ocysimè profecti illinc educerent quoscunque haberet domesticè notos: Babylonios rursus in Batanaeam reductos de

integro

integro restituerent . Denique imperavit, omni studio ut prouiderent, ne qua à subditis exoriretur seditio. Sanè Philippus, his quoque per epistolam ab rege acceptis mādatis festinabat sedulò exequi, quæ esset iussus facere. Iosephus autem non paucos Iatrinæ urbis adolescentes audacia & alacritate animi promptissimos, sua exhortatione præmunitos quum in ordinem contraxisset, iamque immineret procerib⁹ Gamalæ, persuasum illis tandem est, ab rege ut deficerent, ac resumptis armis sese manu assererent, & vindicarent pristinam libertatem. Et quosdam quidem ut adegerunt ad corripienda arma, alios autē quibus id decretum min⁹ plausibiliter ardebat, peremerunt. Occidunt porrò et Chareta: cumque eo quendam illius affinium nomine Iesum. Sed & Iusti Tiberiensis sororem interfecerunt, sicuti præmisim⁹. Scribunt dein ad me, obsecrantes mitti robur militum cum eis qui mœnia ciuitatis essent

excitaturi. Visum est utrique postulationi
 annuere. Defecit item ab rege Gaulanitis
 regio adusq; oppidum Solymen porrecta.
 Seleucia verò & Soganni oppida naturæ
 beneficio munitissima, forti substructione
 murorum cinxi. Alia item pleraque per
 superiorem Galilæam oppida in locis ma-
 ximè saxosis sita, peræquè ambiui mœnib⁹.
 Horum sunt nomina: Iamnia, Amery-
 tha, Charabe. Ciuitates præterea Gali-
 lææ æquè communiui, Taricheas, Tibe-
 riadem, Sepphorin. Oppida insuper Ar-
 belorum, Spelaum, Bersobe, Selamen, Iota-
 pata, Capharath, Comosogana, Nepa-
 pha, montemque Itabirium. In has ciuita-
 tes atque oppida ingentem frumenti copiã
 conuexi ac seposui, arma insuper ingenti
 studio accuravi in futuros euentus, & ad
 munimen. Ioãni verò Leui filio odium ad-
 uersum me inceserat præ cæteris votiuũ
 iniquiore animo ferenti meam latiorẽ q̃
 voluisset, fortunam. Is igitur quum modis
 omnibus

Lege
 Thabor.

omnibus animo destinaſſet me vnum à ſua gente ſemotiùs amoliri, muros accurat cõſtrui ſuæ patriæ, hoc eſt Giſchalis: Simonẽ verò fratrẽ ac Ionathan Siſennæ filiũ vnà cum militibus circiter centum in Hieroſolyma tranſmittit ad Simonem Gamalieli filiũ eũ obſecraturus, Reipublicæ Hieroſolimitanæ vt pſuaderet principatu in Galilæos mihi abrogato, poteſtas in eoſdẽ omnis plebiſcito arrogaretur Ioãni. Erat quidem hic Simon ex ciuitate Hieruſalẽ: genere verò cum primis illuſtri ac ſplendido, vtpote è Phariſæorũ ſectã, qui circa legitimos patriæ ritus creduntur cæteris ſeuẽriore diſciplina viuendi antecellere. Hic proinde vir apprimè prudens erat ac ſenſatus, quiq; collapsas res & afflictaſ poterat ſua vnũs prudentia erigere. Ioanni hic deuinctiſſimus fuerat, & amicitia iugo, & conſuetudine viuendi familiariter. Tunc temporis à me diuerſus animo abibat ac diſſentaneus. Hic igitur in ſe rece-

e iij pto

μεφυσμ
907.

pto munere patrocinađi causa Ioānis sua-
debat pro virili pontificibus Anano &
Iesu Gamalæ filio, alijs itē aliquot factio-
nis eiusdem, me ceu germen primum emi-
cans vt exscinderent, neu cunctarentur
diutius aut sinerent gloriam meam alijs
radices agere, vt quæ quadantenus adole-
uisset, eis futurum emolumento prædicans,
si quidē Galilææ caderē principatu ac spo-
liarer. Ediuerso Anani familiares ac do-
mesticos nolebat interesse, consilio eiusmo-
di decidendo: ne si ipse prænouissem densa
vi militum stipatus, inopinus adorirer ci-
uitatem. Hæc quidem Simon decernenda
in medium depromebat. Ananus autem
pontifex censebat id negotium operosius es-
se, nec facile factu, quod bona pars ponti-
ficum & eorum qui præessent populo, mi-
hi laudē legitimi ac probi ducis suo astrue-
rēt testimonio. Calumniosam porro actio-
nem viro intendere aduersus quem nihil
obijcere queas expostulatione dignum, hoc
planè

planè opus improborum est. Simon auditis quæ ab Anano dicerentur, rogauit id omne consilium regi silentio, neu quis eorum, verba eiusmodi euulgaret aut pderet. Dicebat prospexisse se quonã pacto citra negotium ego è Galilæa emoueri possem & ablegari. Accito enim ad se Ioannis fratre, iussit per eum Anani comites profusa munerum largitione oppugnari. Hoc enim pacto (ait) fortè contingeret persuaderi eis, de sententia vt decedant. Tandemque cōfecit Simon, quod animo præsumpserat ac destinarat. Ananus enim & illius complices pecunijs corrupti, assēsi sunt vt principatu Galilææ caderem ac deturbarer, quum alius nemo per ciuitatē præter pauculos istos conscius esset decreti. Denique visum est mitti oportere viros genere quidem spectabiles, eruditione autem nihilo dispares. Erant verò in his duo ad concionandum non inepti, Ionathas & Ananias. Vterque secta Phariseus: tertius itidem et ipse

Attende
quàm sit
efficax
d'agoda-
nia.

ipse Phariseus, verum è genere sacerdotali, nomine Gozorus. Atqui Simon in eorum pontificum numero, omnium erat maxime iuuenis. Hos iubebant adire Galileorum plebem, rogaturos cur tantopere mihi afficerentur ac deamarent. Si autem responderent, quod esse ipse è ciuitate Hierosolymorum: subnecterent se etiamnum quatuor ex eadem prodijisse vrbe. Quod si causam adderent, ob scilicet non vulgarem peritiam legum, subiungerent se quoque neutiquam ignorare legitimos patrie mores acritus. Rursus Galilaei si responderent se amare me ob sacerdotij dignitatem, ad hæc illi vt adicerent, ex quaternione legatorum duos insigniri sacerdotij gradu. His instructi consilijs complices Ionathæ, myriadas argenti quatuor appendunt ex ærario publico. Ad hæc audito, quia Hierosolymam aduenisset Galilæus quidam Iesus nomine, acie stipatus sexingentorum militum: hunc s. bin accitum,
auctora-

auctorarunt, illi persoluto trimestri stipendio, ac iusserunt, ut comitati Ionathæ affeculas, eorū iussis gererent morem. Trecentis insuper viris ē cuius multitudine selectis imperarunt, ut singuli quique accepto in alimoniam argento, comitarentur legatos. Persuasis itaque omnibus, & ad profectionē decorē adornatis, ita ut iam cōplices Ionathæ iter capefferent iuuantes & ad se prolicientes Ioannis fratrem unā cum militibus eius centum, acceptis prætereā mandatis à quibus amandabantur legatione functuri, hoc quidem illorum decreto, si quidem me apte sponte ponerem arma, ipsi me viuum in urbem Hierusalem transmitterēt: sin ipse ex aduerso instruerem aciem, posito omni timore me occidione occiderent. Hæc utique erat formula mandati. Scripserant autem & Ioanni, bellum aduersum me ut accurarer: Sepphoritis verò, Gabarenis et Tiberiensib⁹ imperarunt Ioanni ut auxiliare subsidium emit-

emitterent. Hæc mihi ex patris literis innotuerunt: patri autem arcanum detexerat Iesus Gamala filius, eorum vn⁹ quæ in concilio decreta essent, conscius, per amicus & domestica consuetudine mihi probè notus. Tanta hac agnita ciuium meorum ingratitude, ita vt animo exulcerari inuidiæque tragula perculsi, me interfici iussissent, dici non potest, quàm indoluerim animo. Addebat mærori stimulos, quòd pater per literas vehementer me obsecrabat, ad se vt venirem. Magnopere enim dicebat desiderare se priusquàm vitæ istius munere defungeretur, vel semel videre filium. Hæc sanè amicis prodebam. Quòd autem die tertio dicerem me regione eorum relictâ in patriam profecturum, vniuersos qui audierant, occupabat mæror, meque lachrymis fufis obtestabantur ne se desererem, perituros alioqui, si quidem contingeret spoliari me meo ducatu. Me verò eorum supplicationi

cationi neutiquam annuente, sed de mea
 vnius salute sollicito, exterriti Galilæi ne
 quum illinc emigrassem, in aspernabilem
 prædam exponerentur sicarijs: nuntios a-
 mandant qui per vniuersam Galilæam
 significarent meam de profectiõne senten-
 tiam. Bona Galilæorũ pars id vt primũ
 rescuerunt, vndecunque in vnũ sunt coa-
 cti cum vxoribus ac liberis, id agẽtes meo
 quidem arbitrari, non tam desiderio mei,
 quàm quòd malè sibi timerent à sicarijs.
 Sibi enim persuaferant, me apud eos per-
 manente, nihil se adituros mali. Venerunt
 igitur omnes in campum magnum, cui vo-
 cabulum est Asochis, quò loci pro tempo-
 re versabar. Succurrit admirari cuiusmo-
 di somnium ipse per eam noctem viderim.
 In cubile enim quũ me recepissẽ, ob ea quæ ὄρατορ Ἰω
σεφί.
 literarum missilium lectione didicerã mœ-
 rore contabescens & animo planè turbu-
 lento, visus sum videre quendam adstan-
 tem cominus, ac dicentem mihi: Heus tu,
 qui

qui sic conficeris angore animi, vide ani-
 mo ut sis tranquillo ac requieto, metus o-
 mnis esto liber. Quæ enim macerant te &
 affligunt calamitates, eadem te reddent
 spectabilem omnibus ac maxime præstan-
 tem. Quin ipse per omnem emerges futuri
 euentus incursum longè fortunatissimus.
 Neque enim hæc modò conficies prosper-
 rime: sed & pleraque alia ad latissimum
 prouehes exitum. Ne labora, obsecro te:
 neu esto plus æquo anxius. Fac, memineris
 aduersus Romanos tibi esse confligendum.
 Istiusmodi somnium paulò pressius contem-
 platus, momento expergiscor incredibili
 animi alacritate diffusus ac prægestiens
 desilire in apertam campi planiciem: &
 ecce oculis hisce meis sese offert spectandã
 omnis illa numerosa multitudo Galilæorũ.
 Inter hos sanè se etiã illò loci stiterãt vx-
 ores cum filijs initio statim aduentus mei
 pectus tundentes suum, qui cum exundãti
 lachrymarum profusione obtestabantur
 sup-

ὑποτύπω-
 σις.

κατὰ 50-
 ην.

supplices se inter medios hostes non deferi, neu per istam abitionem ipsorum regio in hostium veniret apertam cōtumeliam. Hi simul ac perspiciebant nullis me persuaderi deprecationibus, vt vel tandem inuitum me apud se retinerent, adegerunt sequestri iureiurando. Ad hæc populum Hierosolymitanum maledictis nec paucis onerabant, quòd ipsorum regionem non sinerent in tranquilla pace conquiescere. His sanè exauditis, multitudinem quoque contemplatus vultu in humum deiecto mærentè suui inflecti animum ac frangi ad misericordiam, rem me esse facturum arbitrar⁹ magistratu quo fungebar, nihil indignam, si in tanta multitudinis gratiã non dubitare etiã in conspicuo omnibus posita adire vitæ pericula. Assensus itaq; tãdem sum hac cōditione: E tanto numero selegi quique milia militum, quibus imperaui, vt armis communiti nec parco commeatu secum importato, me adirent: ceteros in suã quæque

que dimisi domum. Et hæc quidem quinque milia ut appulerunt primum, in ordinem conserui, una cum ter mille quos mecum habebam, et equitibus octoginta. Numeroso hoc procinctu militum stipatus, rectè contendendi ad Chabolo oppidum Ptolemaidi cō fine: et illic robur exercitus continenter agglomerans in procinctu ut esset, fingebam mihi bellum esse aduersus Placidum. Et hic quidem aduenit cum duabus cohortibus pedestris exercitus, cumque ala una equitum. a Cestio Gallo in hoc missus, ut oppida Galilæorum quæ Ptolemaidi sunt confinia, incendio contraderet. Iamque valium defixerat in prospectu ciuitatis Ptolemensium: ego quoque sexaginta propè stadiis ab oppido secedens castrametor. Qui ipse etiamnum robur mei exercitus subinde præuertebam, quasi mox cum hoste congressurus. At certè præter prælusiones aliquot velitaris pugnae aut iaculationes è sublimi, aliud nihil confecim⁹ operis. Placidus

χαβολῶν,
quam idē
8. lib. Ant.
tiq. vocat
Chabulā.

cidus enim, ut qui aliqua ex parte nosset, quantopere adniterer inire conflictū & cum eo congredi, consternatus animo vires repressit adornata obsidionis. Verū ne sic quidem secessit à Ptolemaide. Eodē temporis articulo quum aduenisset Ionathas cum suis collegis, quos dixim⁹ è Hierosolymis missos studio & factione complicum Simonis. Ananiquē pontificis, is tota animi intentione moliebatur, me ut antecaperet positis insidijs. Neque enim aperto Marte audebat me adoriri. Ad me porrò epistolam scribit sub hac verborum formula: Ionathas, & qui cum eo sunt missi ab Hierosolymis, Iosepho gaudere. Nos quum intellexissemus, referente senatu Hierosolymorum, Ioannem Gischalensem plerunq; molitum esse aduersum te insidias, in hoc missi sumus, eū ut increpemus cum omni verborum acrimonia, admoneam⁹q; tibi deinceps moriger ut sit & obsecūdet. Sanè quū opte-

f mus

mus tecum consilium inire de his quæ in commune nobis agenda sunt, obsecramus te, ad nos ocius ut aduoles cum aliquantis, non item multis. Neque enim hoc oppidulum satis esse possit excipiendæ tantæ multitudini militū. Hæc quidem scribebant spe præsumentes alterum affore è duobus: vel quia inermis si venissem ad eos, me detinuissent pro vili mancipio: aut certè si cum frequenti commilitio, iudicassent me pro hoste habendum. Venit item & eques ex his vnus qui prius aliquantò stipēdia fecerant Regi, iuuenis alioqui audacul⁹. Is literas adferebat. Erat proinde hora illius noctis iam secunda, quo tempore vnà cum amicis ac primis Galilææ celebrabam conuiuium. Domesticus famulus quum mihi renuntiasset adesse equitem quendam Iudæum, iussi, hominē ut accersiret. Introgressus ne vlla quidem dignatus me est salute. Tantum fuit, porrecta manu exhibuit epistolam. Hanc,

inquit, qui ex Hierosolymis recēns adue-
niunt, miscrunt tibi exhibendam. Scribe
iā & tu quā ocyssimē. Perpellor enim
ad eos regredi festinus. Sanē qui accum-
bebant coēpulones, miraculi ac stuporis lo-
co habuerūt præsactam hanc militis &
impudentem audaciam. Ego contrā obse-
crabam, nobis ut accumberet & vna cœ-
nitarēt. Quum is abnuisset, epistolā qui-
dem, vti acceperam, premebam digitis, cō-
uersus autem ad amicos alijs de reb⁹ re-
xebam sermonem. Post autem aliquantiū
temporis ex epuli accubitu surgēs, ceteros
quidem emisi ad suum quēq; cubile, qua-
tuor tantum mihi familiariter ac dome-
stica consuetudine amicos sum adhorta-
tus, nequò abirent. Iuueni literarum geru-
lo iussi apparari vinum. Id dum fit, semo-
tis arbitris nec vllō inspectante explico e-
pistolam. Ex eius qualicunq; lectione pla-
ne intelligens quid epistolae illius scribe
aduersum me molirentur, resignatā rur-

f 4

sus

Attende
Iosephi
solertiam
in explo-
rādis in-
geniis.

sus sigillo priore signauit, sic ut videri posset nulli dum lecta, eam quoq; manibus premens præcepi ut drachmæ viginti militi daretur in viaticum. His ille acceptis dixit se habere gratiã. Ego proinde eiusmodi responso faciliè deprehendens adolescentis ingenium turpi lucro inservire, quodq; tali compendio expugnari maxime & capi posset, adieci: Atqui nobiscum si velles bibere: utique pro cyatho vini drachmam vnã accipies. Ille nihil inuitus paruit pollicenti: speq; illectus accipiente numerosioris pecuniæ multo se proluit vino. Ebriacus tandem ac temulentus, nullius iam arcani continens, adeo ut nerogatus quidem, nihil non euulgaret, nempe insidias aduersum me adornatas: adiecit tandem, quia & ipsorum decreto essem morti addictus. His planè auditis, rescribo hunc in modum: Iosephus Ionathæ & his qui cum eo sunt, gaudere. Quod audierum vos incolumes in Galilæam venisse ac

se ac minimè valetudinarios, equidem lator: eò maximè, quia non incommode vobis, sed velut per man^u tradere potero eorum quæ hic aguntur, accuratam rationem, quum ipse destinarem in patriam proficisci. In votis enim iampridem id animo insederat. Atqui conveniebat ad vos proficisci me non in Xallo tantum, sed tantò longius: etiamsi ne insisseries quidem. his f. d. u.
Veni am mihi ut condoneris, etiam atque etiam rogo, quando id re ipsa præstare nō possum. Hic enim in Chabalo quaquà lixet, obsequio Placidum animo secum versantem, quonam pacto in Galileam queat ascendere. Lecta igitur epistola hæc, ad me ipsi maturare gradum. Valere. His à me perscriptis ac militi ut perferret, redditis, visum est cum eo amandare viros triginta Galileorum longè probatissimos his instructos monitis, illos quidem salute ut impartirent, aliud pròinde verbum ne promerent. Edixi præterea, ut unus aliquis è
f iij militi-

militib⁹ fide dignis cautim obseruaret, nequa familiaris collocutio cum eis texeretur, quos ad Ionathæ complices emisera. Et illi quidem profecti eo sunt: comites autem Ionathæ simul ac senserunt aberrasse se à scopo destinatae suae aduersum me molitionis, alteram ad me transcripserunt epistolam sub hac tenore verborum: Ionathas & qui cum eo sunt, Iosepho gaudere. Mandamus tibi, nullo ut stipatus commilitio intra tertium diem venias in Gabaroth oppidum ad nos exactius cognituras te referente quæ designaris crimina aduersus Ioannem. His ad me scriptis ac salute dicta Galilæis quos miseram, illinc facesserunt in Iaphan oppidum planè omnium quæ complectitur Galilæa, longè maximum, mœnibus munitissimum ac numerosa incolarum multitudine differtum. Obuiam eis produxit vniuersa multitudo virorum cum vxoribus ac liberis, aduersum quas exerta voce vociferabantur iubentes

bentes ut egressi neutiquam sibi inuiderēt strenuum ducem. Ionathæ comites vix credibile, quàm eiusmodi obstreperis populi vocibus irritarentur, etiamsi accensam in se iræ flammam non audebant exerere. Neque enim illos censebant responso vllò dignos, quare illinc in alia oppida emigrarunt, nec dissimiles sunt editi ab obuijs strepitus vocum clamantium neminem se passuros præfici in sui exercitus ducem præter vnum Iosephum. Re igitur vbique infecta, illinc se Ionathæ comites recipiunt in Sepphorin ciuitaturne quæ in Galilea sunt, multò amplissimam. Porro Sepphoritæ communi decreto quum ad Romanos proni respicerent, illis quidem obuiam venerunt, me autem nullis neque laude neq; conuitio attigerunt. A Sepphoritis quum in Asochin descendissent, haud secus ac Iapheni aduersum eos querulis vocibus pestrepebant. Illi contrà non iam ferentes impotentioris iræ aculeum, imperabant qui
f iiii se

se comitabantur, militibus, ut arreptis tiggillis lignisue caderent sic obstrepere inclamantes aduersum se. Ioannes proinde tribus militum stipatus milibus, obuius illis venit proximè Gabara. Ego autem qui le-
 Et aliquantò prius epistola intelligerem illos condicto aduersum me congressu manum esse conseruiros, illinc à Chabalitis promouens gradum vnà cum tribus militum milibus ac relicto in castris amicorum vno qui eatenus mihi fuerat fidei comper-
 tissima, in Iotapata perueni, ut qui cupere hand longius quadraginta stadiis ab eis secedere. In hanc proinde formulam ad istos scribo: Si quidem rata sententia statuistis ad vos ut pergam, quadraginta supra ducetas sunt in Galilea ciuitates & oppida: harum vnā ipsi deligite, & eo occurram vobis, exceptis modo Gabaris & Gischalis. Hæc enim patria est Ioanni, illa auxiliaris est & amica. His ex me acceptis literis complices Ionathæ
 nihil

nihil prætereà rescribūt. Coacto enim inter se amicorum concilio & ad id accito Ioanne hi agitabāt consilium, quonam pacto in me cōorirentur. Et quidem Ioanni videbatur scribi oportere ad omnes quæ in Galilæa essent, ciuitates & oppida. Rationem dicto addebat, esse omnino in vnaquaq; ciuitatū vnū videlicet et alterū qui a me diuersi abirent. Illos esse ad se accersendos tanq̃ aduersus hostem congressuros. Decretum prætereà eiusmodi censebat transcriptum mitti debere in Hierosolymitarum ciuitatem, vt certius comper to me Galilæorum sententia indicatum esse & haberi pro hoste, suo illi calcido sancirent decretū. Dicebat enim Ioannes vel hoc pacto desertum me iri auxiliari ope Galilæorum, quanticunque eatenus fuissent erga me beneuoli, nimirum illis timore correptis, quæ ab Ioanne inter consultandum dicta mirum in modum assessoribus arriiserant. Hæc porro vniuersa mihi innotuerunt

notuerunt sub horam noctis tertiam. Sac-
chaeus enim eorum qui eiusmodi concilio
intersuerant, vnus quum ad me transfu-
gisset & illorum aduersum me molitionē
renunciasset: visum mihi est non iam cun-
ctantiū extrahendam esse occasionem sic
opportunē oblatam. Dignum itaque du-
cens [occurrere tempestiniū occasioni vl-
tro se afferenti] iubeo Iacobum eorum mi-
litum qui me circumsistebant, fidei integri-
tate maximē insignē assumptis secum du-
centis militibus explorare & cautiū ob-
seruare exitus viarum omnes à Gabaris
in Galileam, vique ad me transmittere
quoscunque comprehēdisset pratererentes,
eos in primis qui cum literis caperentur.
Hieremiam insuper & ipsum ex amicis
meis vnā cum sexcentis militibus misi in
confinium Galilaeae, qui summa cum cau-
tione obseruaret vias quae à Galilaea in
Hierosolymitarū ciuitatē dirigunt, pra-
cepto etiam dato, vt iter illac facientes cō-
pre-

prehensos cum literis, viros quidem in loco
vinctos iuberet haberi in custodia, literas
autem curaret ad me transmittēdas. Hæc
quum præcepissem eis quos à me aman-
daram, edixi ceteris eos adhortatus ut po-
stera die assumptis armis et apparatu tri-
duana alimonia ad me venirent in oppi-
dum Gabaroth. Militibus proinde qui
me circumsistebant, in quatuor acies distri-
butis, eorum quosque probatissima fidei di-
gessi in ordinem ad tutelarem corporis mei
custodiam. Centuriones quoque præfecerunt
militibus, ac iussi sedulo providere, ne quæ
ignotum militem sineret suo ordini mistim
se inferere. Altera autem die quum cir-
citer horam quintam propinquans Gaba-
roth, inuenio campum omnem qui ante op-
pidum latè porrigitur, vndique militum
densa multitudo differtum, qui ex omni
Galilæa eo se stiterant in subsidium, sicuti
eis præceperam. Numerosa insuper et a-
lia turba è finitimis oppidis eo concurre-
rat.

rat. Stans autem intermedius eorum, quū
vix cœpissē concionem apud eos habere,
& ecce acclamabant vniversi me suum
esse benefactorem, suæ regionis tutelarem
patronum vocabant. Illis quidem ego me
habere gratiam professus, decretum alio-
qui proponebam tale, aduersus neminem
obeundam pugnam, neu ea loca pergerent
diuexare rapinis: sed per campum castra
vt metarentur parabili viatico contenti.
In votis enim dicebam mihi esse eiusmodi
urbas suppressere citra vllius cadem. Ipso
autem die contigit eos qui ab Ionatha cum
epistolis mittebantur, incidere in eorū ma-
nus quos explorandis viatoribus præsti-
tueram. Et quidem viri in custodias loco-
rum coniecti sunt, vti iussi erant custodes:
litteras autem quum legissē nulla non sui
parte blasphemijs scatentes, & confictis
aduersum me mendacijs differtas, caui ex
me ne quis rescisceret. Tantum fuit, desti-
nabam animo aduersum eos prosilire, &
impresio-

impressionem facere. Audito aduētū meo,
comites Ionathæ collectis in locum suis om-
nib⁹ affeclis, quib⁹ se permiscuerūt et Ioā-
nis sectatores, in vnum agglomerati se re-
ceperunt in domum Iesu. Ea enim domus ^{hæc}
sua amplitudine tam erat multorum ca-
pax, vt arce quauis nihilo videretur sua
mole inferior. In eius igitur loco semotiore
et arcano velut per insidias posita militū
cohorte, occlusis que foribus reliquis præter
ianuam vnā quam me ingressurum spe-
rabant ad se de via venientem, ac salute
dicta in amplexus ruiturum: milites insu-
per hisce mandatis onerant, vt quum ad-
uenissem, cæteris prohibitis solum me sine-
rent ingredi. Hoc enim pacto arbitraban-
tur nullo negotio et ipso statim aditu me
reddituros sibi obnoxium et veluti man-
cipem. Atqui istorum spē non in scitè fru-
strat⁹ elusi. Ego enim qui præsensissem eo-
rum aduersum me adornatas insidias, eò
vt perueni è via, hospitatus è regione eorū
videri

videri illis cupiebam re ipsa obdormiscere. Suspicati igitur Ionathæ comites me reuera interquiescere graui sopore depressum, prono descensu mox vt in planiciem campestrem prouolarunt, tentabant ij magna verborum contentione ac suadendi studio meos à me milites auocare, quasi qui socorditer supraque modum supinè munia obirem mei ducatus, quæ res in diuersum aspectarant, abiit illis. Nam eis vixdum cõspectis clamor exauditur à Galilæorũ castris, testis planè nihil indignus beneuolentia qua erga me suum ducem toti flagrant: dequerebantur contrà ac voces edebāt increpatorias in Ionathæ comites, quippe qui eatenus desedissent, nec quicquam adũssent periculorum: tantum id præstissent, quia Rempublicam Galilæorũ sursum deorsum permiscuissent. Deniq; adhortabantur, vt è Galilæa facerent, seque quique reciperent domum. Neq; enim passuros se traduci in eam sententiam, vt
me

me abrogato alter substitueretur in ducē. His mihi renuntiatis, nihil cunctatus in aream campi prodij eorū intermedius. Sane gradu volucris eō descendebam prægestiens audire quid Ionathæ dicerent comites. Vix in apricum theatrum prodieram, & ecce fausta omnium acclamationes plaususque cum laudibus personabant confidentium se gratiam meo habere ducatui. His proinde auditis Ionathæ comites veriti ne Galilæis aduersum se prosilientibus ullū adirent mortis discrimen gratiæ causa quam mihi se debere prædicabant, destinabant animo se illinc præpetere cursu præripere. Quum autem intellexissent se non posse alio quoquā faceßere, quòd iussissem nequò abirent: illi prona vultu & terram versus deiecto sic hærebant, ut diceretis emotione mentis perculsos. Edicto in omnem promulgato multitudinem, ut huiusmodi acclamationum strepitu deinceps abstineret, fidissimos quosque militum obseruan-

*seruandis itineribus præfeci, acri vt studio
aduigilarent, ne nobis imprudentibus ino-
pinam impressionem promoueret Ioannes.*

*Admonitis proinde Galilæis ad sumenda
rursus arma vt se compararent, ne quid
turbarum conciretur in castris si quis for-
tè cooriretur repentinus hostium assultus,
omnium primum Ionathæ militibus memo-
riam refricabam epistolæ, cuius tenore scri-
psissent quemadmodum à Republica Hie-
rosolymitana cætu missi essent dirimendæ
controuersæ contentioni inter me et Ioan-
nem, quo pacto iidem me obsecrassent, ad
se vt venirem. His ordine enarratis, ipsâ
quoque epistolam in medium protendi illis
spectandam, ne quid eorum quæ obijciebã,
inficiari possent, literis palam coarguen-
tibus eos & reuincantibus. Ionathæ insup-
dicebam: Vos cum collegis, si ab Ioanne in-
ius vocor, vitam vt meam vobis repræsen-
tem, duobus quibuscumlibet aut certè tribus in
medium productis testibus qui honesti sint*

Et inculpati: liquet quia prius necesse vobis fuit inquirere in eorū vitā, me interī libero Et exempto ab intentatis crimintibus. Ut igitur noueritis quā legitimè p̄functus sim officio strenui principis p̄ Galilæam, tres quidem haudquaquam sufficere reor, qui, quā probè vixerim, suo cōproben̄t elogio, quare hos ecce omnes offero vobis. Ab his sciscitemini, quā hacten⁹ tenuerim viuendi formulam. Num cum omni honestate, sanctimonia atque auctoritate hīc sim conuersatus. Eoq; vos, ô Galilæi, adiuro, nequid eorum quæ vera sunt, regatis silentio, imò omni cum libertate ipsi dicite in horum tanquam iudicum conspectu, si quid min⁹ ritè peractum à me sit. Hæc vixdum pronunciarā, Et ecce voces in commune ab omnib⁹ redditæ sunt, qui me suum vocarent benefactorem, suæ regionis celebrarent seruatorem, qui rata legitimaq; censerent suo testimonio quæ à me essent peracta: denique nihilo secius

ut pergerem, facere adhortabatur. Omnes
rursus iureiurando confirmabant suas v-
xores nullius contumeliæ aut probri notam
per me incurrisse, nemini vnquam præbu-
isse me occasionem legitimam tristitiæ aut
mæroris. Hoc mihi ab omnibus reddito e-
logio, epistolas duas à socijs Ionathæ mis-
sas quas à me constituti exploratores in-
terceptas ad me miserant, alterouersum ac
vicissim legebam audientibus Galilæis: p-
quam plenas blasphemijs, pudendis insup
et aduersum me confictis mendacijs, cen-
est illud, quia aduersum subditos tyrannide
potius vterer, q̄ ea quæ ducatum hūc
deceret clemētia ac lenitate: pleraq; insup
alia inscripta erant, illis nihil omittentib⁹
quæ impudentissimus quisque mentiendi
artifex queat comminisci. Dicebam autē
apud multitudinē me eiusmodi literas ac-
cepisse ab earū gerulis, qui nihil inuiti eas
mihi dedissent. Non enim volebā aduer-
sarios resciscere, quæ circa custodias via-
rum

rum gererentur, ne timore correpti sibi imposterum temperarent à scribendis literis. His auditis multitudo animis exasperata gestiebat incursionem facere in Ionathan & eos qui illi aderant comites, quasi illos discerpturi. id quod fecissent Galilæi, nisi eos quidem ipse sedassem, & iræ imposuissem modum. Socijs perro Ionathæ dicebam me eorum indulgere veniam quæ eatenus aduersum me gessissent, si modò resipiscerent, & profecti in patriam, his à quibus erant missi, dicerent quæ comperissent vera, quo nimirum pacto conceditâ mihi Rempublicam administrarim. His dictis dimittebam eos, etiamsi non me clâ esset eorum quæ pollicebantur, nihil esse facturos. Rursus multitudo aduersum illos ira atrociorè flagrabat & redaccèdebatur, meque obsecrabant, permittere de istis qui tam indigna moliti esset, meritas exigipœnas. In omnes omnino formas me verbebam, quò eis persuaderem, illorum vt mi

g ii sere-

sererentur. Probè enim noueram seditionē omnem perniciosam esse, & communi utilitati exitialem. Atqui quum nullis iam verbis ira exasperata multitudinis flecti posset, quippe qui infensis animis prouolabant omnes ad domum in qua hospitabantur socij Ionathæ: ego qui viderem eò promotam iram, & ad expetendam ultionē, populi alacritatem, vt nullis iam coërceri posset verbis, saltu equo inscensō iussi, me vt omnes sequerentur adusque Soganen oppidum ab Arabia disparatum stadijs viginti. Hoc strategemate sum vsus, occasione se mihi offerente, vt ne videri possem prior conciuisse bellum intestinum, nempe aduersus contribules. Factus dein propior Soganeis, stiti illic multitudinem apud eam concionaturus: & admonitione non intempestiua vsus, docebam non conuenisse illis, vt se sinerent sic pronos ferri in præcipitiū iræ, præsertim tanta cum animi acrimonia, nec sumendam de hoste eiusmodi ultionem,

tionē, cui deinceps nulla possit sperari medela. Iubeo per hęc centum ē multitudinem deligi, qui ad iustam & virilem statutā adoleuissent, essentque inter primi nominis viros, seque adornarent tanquā mox pfecturi Hierusalem: & vt apud populū dicturi dequererentur aduersum eos qui regionem suam sollicitarent ad seditionē, imō iam perpulissent. Addebā his: Quod si eos contigerit vestris sermonibus flecti ad misericordiam, adhortemini ceterum populi pręterea ad me vt scribāt suo decreto iubentes, vt in ditione perseuerem toti⁹ Galilęę pro potestate agens, comites autē Ionathę illinc vt excedant. Datis hisce mandatis, illisq; citra vllam cunctationem instructis, tertio post habitam concionem die missionem militum feci, vnā cum eis amandatis armatorum militū quingētis viris. Scripsi autem & his quos in Samaria habebam fędere amicitię mihi iunctissimos, sua vt prouidentia his quos mittebam ci-

citra vitæ discrimen tuta foret profectio.
 Prius enim aliquantò Samaria in ditionē
 venerat Romanorum. Et quidem necesse
 erat prorsus illac iter transmittere eos qui
 profectiois suæ compendia quærerent, Sic
 enim triiduo liceat conficere iter è Galilæa
 in regionem Hierosolymorum. Emisi præ-
 terea cum eis qui eiusmodi legationem ob-
 irent, aliquot ad fines vsque Galilæa quos
 præfeceram explorandis vijs, ut ne quis
 aduersariorum internosse posset et condif-
 cere quos emiseram. Hac quum peregris-
 set, nonnihil moræ contraxi in Iaphis. Comites
 autem Ionathæ quum intelligerent aber-
 rasse se à scopo prætentæ aduersum me cō-
 spirationis, Ioannem quidem suerunt abi-
 re Gischala: ipsi autem in Tiberiensium ci-
 uitatem se receperunt; sperantes captam
 eam sub manus suas submissuros. Iesus e-
 nim illorum tunc temporis primarius scri-
 pserat literas quibus pollicebatur persua-
 surum se populo, ut venientes exciperet, et
 in

ἰησοῦς
 κατὰ
 ἑα.

in eorum partes transfret ultroque. Illi q-
dem inescari hac spe atque inuita i eo ab-
ierunt. Hac sane literis ad me datis renū-
ciauit Silas, quem, ceu dixi, dereliqueram
procuratorem Tiberiadis. Is impensè ro-
gabat, festinus ut iter arriperem. Ego pro-
inde illius votis obsecutus, dū aduenio præ-
pete cursu, in periculum exitialis læti sum
deuolutus, tali ex causa. Ionathæ comites
Tiberiade hospitati, quum plerisque Ti-
beriensium persuassissent à me ut deficerer:
Et hi quidem non obscuri erant, sed ciui-
tatis optimates, qui audito meo ad se ad-
uentu, ob ea quæ admiserāt, malè sibi me-
tuentes venerunt ad me, suoque complexu
me predicabant beatum, qui sic me gere-
rem circa prouidentia administrationem-
ve Galilææ. Dicebant magnopere collæ-
tari se Et applaudere mihi tanto honore
affecto. Suum enim decus atque ornamen-
tum fatebantur meam esse gloriam, perin-
de atque honor doctorum Et in ciues cor-
g iij riu-

riuatur. Amicitiam insuper erga ipsos meam, quàm Ioannis iustiores esse iactabant. Studio præterea sibi esse, ut festinatò concederēt domum, se alioqui ad extremum perseueraturos donec sub manus meas mitterent Ioannem. Sua hæc verba confirmabant multiplici iureiurando quæ apud nos sunt omnium maxime formidabilia, plurimumque vel audientibus terroris incutiunt, quibus iuramentis non commodare fidem, censebam esse nefarium. eoque obtestabantur alio in loco mihi deligerem hospitium, quòd in crastinū ei⁹ diei sabbatum incideret. Dicebant enim non oportere militum strepitu inturbari Tiberiensium ciuitatem. Ego sanè nulli⁹ mali suspicax illinc contendi Taricheas, relictis alioqui in ciuitate, qui partium mearum satagerent, ac sciscitarentur si quid diceretur aduersum nos. Per omnem viam quæ à Taricheis Tiberiadem rectà contendit, curam hanc delegaui permultis qui

ea

ea mihi per mutuas operas significarēt quæ contingeret audire per eos quos ad id obeundum muneris reliqueram in ciuitate. Postera igitur luce cætus ciuium omnis cogitur ad orationem. Amplissima domus est & numerosæ plebis capax. Ingressus autē Ionathas, palam quidem minime audebat de defectione habere verbum: ait tamē necessarium ciuitati esse ducem qui me esset præstantior. Iesus verò ciuitatis primari⁹, citra vllam dissimulationem palamque omnibus adiecit: Præstiterit, o ciues, obsecundare nos viris quatuor quàm vni, qui & generis splendore sunt illustres, nec rerum solerti peritia inglorij: quibus verbis subindicabat collegas Ionathæ. Iustus in mediam plebem vt prodijt, commendabat quæ Iesus dixisset, quo dicto nōnullos è plebe in suam pellexit sententiam, multitudini tamē adeo nō arridebāt dicta eiusmodi, vt res abitura omninò fuerit in seditionē, ni sexta hora superueniens dissoluisset cætum,

tum, in qua quidem hora solenne est nobis ac legitimum sumere prandium sabbatis. Sicque Ionathæ comites in crastinum sabbati extracto concilio, re infecta abierunt. His proinde mihi actutum renūciatis, decreui ut sub matutinam horam appellerer ciuitati Tiberiensem, maturare gradum: et ecce circa eam horam illo adueni à Taricheis. Deprehendo autem populum aliquantò prius ad orationem collectū. Quāobrem ille cætus in vnum esset conflat⁹, quī erant adunati ne norant quidem. Complices autem Ionathæ præter omnem suam spem, præsentem me conspicati dici vix potest, quanta intemperie animorum agerentur. At interim secum comminiscuntur quam mihi redderent rationem illius coacti conuentus, nempe hanc: quia Romani equites visi essent in confinio ciuitatis, stadiis nimirum triginta abiuncti secus eum locum qui Homonea dicitur. Et quidem hæc quum respondissent, quib⁹ me clāperebant

petebant per dolū detorta interpretatione,
 Ionathæ socij adhortabantur ne parui du-
 cerem terram eorum exponi prædæ per ho-
 stium incursionem. Dicebant autem hæc
 ea mentis destinatione, vt prætextu urgē-
 tis ac festinato ferendi auxilij quum à ci-
 uitate semotius ablegassent me, ipsi interi-
 eam sua molitione mihi infestam redderēt
 et hostiliter aduersam. Ego proinde tam-
 etsi essem probè conscius veteratoriae illorū
 aduersum me cōmentationis, parui tamen.
 Hanc ego gloriā minimè censuerim ascri-
 bi debere Tiberiensibus, quippe qui impru-
 dentes futuri euentus in tempore non pro-
 spexerint suæ vrbi ruendæ. Exiui igitur, et
 ad locum vt perueni quum inquisitione de
 hostibus habita, ne vestigium quidem ullū
 hostilis excursionis deprehendere, haud cū-
 ctanter viam priorem remetiens reuertor
 Tiberiadem, & ecce in vnum confluxisse
 omne concilium inuenio, turbamque vulgi
 promiscuam, simul & complices Ionathæ
 aduer-

ἔπρωτον
 μινος, le-
 go, πρῶ-
 τον μινος.

*aduersum me opposcentes non contemne-
dam criminum obiectionem, tanquam is
sim qui nihil quidem haberem pensi leui⁹
eis reddere bellum impendens, vitam au-
tem inter delicias ipse traducerem potius,
Inter hæc, pferunt in primis epistolas qua-
tuor, hoc schemate excogitato, quasi ea
scriptæ ab his essent qui diuersarentur in
confinio Galilææ ad eos, deprecantibus qui-
dem illos ad se ut venirent suppetias latu-
ri, quando robur Romanorum equitum pa-
riter ac peditum nunciaretur in tertium
diem affuturum, ac proinde expositum iri
prædæ ipsorū regionē, eoq; precaretur ma-
turius ut occurreret periculo: ne desideret,
nec per socordiam aut contemptum trans-
mitteret. Tiberienses his auditis illos rati
vera dicere, aduersum me clamores ede-
bant; dicentes non iam mihi desidendum
esse in ocio, sed ad opem ferendam suæ gēti
finitimis abeundum. Ego qui intelligerem
quò pertenderet eiusmodi excogitatum ar-
tificiū,*

tificium, quidve molirentur Ionathæ complices, ad hæc respondi, me quidem propere studio esse pariturum, pollicitus etiam citra cunctationem ullam profecturum ad bellum. Caterum, quando literæ significabant Romanos è locis quatuor arma promouisse aduersus Galilæam, eamque oppugnare, consilium id erat meum, vt robore totius exercitus in acies quinque dissipato, unicuique earum præficerent collegas Ionathæ & eius socios. Decere enim viros confirmabam qui strenui sint ac probi, non consulere modo, sed & opere ipso ceteris præire ad ferendam opem, si qua postulet urgeatve necessitas. Ego enim præterquam vni non possem præesse dux. Vix credibile quam placuerit multitudini meum hoc consilium. Sanè hoc dicto urgebant eos egredi ad bellum: illi contra dissentaneis sententiis sese collidebant confusius, quod quæ præcogitarant, explere opere minus possent, me vno vniuersis eorum machinis reluctante.

Horum

Horum proinde vnus quidam Ananias nomine, vir planè malignus ac malorū artifex, suadebat vt in crastinum ab vniuerso populo ieiunium Deo offerretur, eadēq; hora iussit eundem in locum conuenire sed inermes, palàm facturos, quia quanticūq; auxiliari ope Dei perfruuntur, tales censerent omne armorum genus inutile. Hæc illi dicebantur, non studio tuendæ pietatis, potius vt Ionathæ complices me, meosq; inermes abriperent. Iamque ob ingruentem necessitatem ibam huic consilio gestum morē, ne viderer id aspernatus documentū quod vel vmbra prætexeret pietatis. Postquam igitur nos recepimus domum, Ionathæ comites scribunt Ioanni, adhortantes eum, vt sub crastinum diluculum ad se cū aliquāmultis militibus veniret, si id tamen commodè posset. Ita enim fore, vt nullo negotio in eius manus deuoluerer: suamq; omnem operam pollicebātur, qua fieret vt compos abiret voti. Accepta ille epistola se comparabat

parabat ad ea quæ iubebatur. Ego autem postera die ex eis q̄ tutelari corporis præerant custodiæ, duos vt virili fortitudine exploratissimos, ita & integritate fidei maximè constantes iubeo sicis sub vestium integmento reconditis accingi, meque quoquo irem, & comitarentur et viam præmunirent, vt siqua fieret aduersum me impressio ab inimicis, ipsi nos vlcisceremur. Thoracem præterea ipse accepi, & gladio succinxi me sic vt nulli essent p̄spicua denique ad orationis locum veni. Eos autē qui me comitabantur omnes excludi loci aditu præcepit Iesus ciuitatis primarius, eam enim ob rem institerat foribus: me autem solum cum aliquot ex amicis ingredi siuit. Iamque nobis ritus legitimos exoluentibus, & ad orationes conuersis proximè adfistens Iesus, sciscitabatur ex me de tota supellestili quæ ex incendio aula regalis seruata fuerat, deque argento infecto nec signato, et apud quem essent deposita.

Hæc

*Hæc eò dicebat, vt tempus extraheret tã
 tisper dum aduenisset Ioannes. Respondi
 nihil non omnium deposuisse me apud Ca
 pellã decemq; optimates Tiberiensiu. Ex il
 lis tu percunctare, num mētiar. Illis apud
 se esse deposita omnia asseuerantibus, Iesus
 subiecit: Illi aurei viginti infecti quidē nec
 signati quos distracto quodam diuersorio
 accepisti, in quem abiire vsum? Et hos re
 spondi dedisse me legatis quos amandastis
 Hierosolymam, in viaticū. Ad hæc sub
 iiciunt complices Ionathæ, non rectē à me
 factum, qui ex ære publico dederim lega
 tis mercedem. Ob hæc adfistentis populi
 multitudo promotæ ad iram est & exaspe
 rata, quippe quæ vel tandem dilucidē p̄spi
 ceret illorum erga me malignitatem. Ego
 proinde qui intelligerem mox ciendam &
 redaccendendam seditionem, cupiens po
 pulum aduersus sic malitiosos tantò irri
 tare acrius, subtexui: Quin si censetis mi
 nus rectē à me factum qui legatis vestris
 dederim*

Attende
 improbā
 maligni
 tatem

dederim mercedem è communi arario: vel
nūc demum desinite mihi faceffere istius-
modi molestias, neu acrius obiurgemini.
Ipse enim rependam aureos viginti. Hoc
dicto Ionathæ socij conticuerunt quidem,
at populus tātō acrioribus iræ aculeis ad-
uersus illos extimulabatur, quod illi iniu-
stam adeo & sic euidentem nullique non
manifestariam exponerent suā aduersum
me malignitatem. Iesus autem quum vi-
deret rem q̄ sperasset, in diuersum abuisse:
populum quidem iussit secedere, eos autem
qui sui essent consilij complices, pressius vo-
luit secum retinere. Addebat enim nullā
fieri posse de rebus eiusmodi quæstionem i-
doneam inter sic obstreperè tumultuantes.
Inclamante autem populo se neutiquā a-
pud eos relicturum esse me solitarium, ac-
cessit vnus aliquis è comitibus Iesu clam
nunciās Ioannem cum armatis propinquū
fieri. Audito mox nuncio eiusmodi, colle-
gæ Ionathæ non iam sibi temperabāt. Cre-
b. dederim

diderim contigisse id prouidentia numinis
clementer prospicientis mea vnus saluti.
Nisi enim machina eiusmodi talem essent
sortita exitum, prorsus interceptū me Ioā-
nes dira morti contradidisset. Ait tū Io-
nathas. Ab hac quæstione aureorum vi-
ginti vel nunc vobis temperate, ô Tiberiē-
ses. Neque enim instum censeo Iosephum
addici neci ob tantillam pecunie summā,
sed q̄ inprobando omnibus ambitu hanc
ce tyrannidem occupauit, principatumq;
obtinuit in Galileos omnes quos sermonis
sua lenocinio inescant atq; demulxit. Hac
illo dicente, qui eum circumsistebant simul
dicto manib⁹ in me coniectis pro virili ad-
nitebantur vt occidione occiderent. Qui
porro à me stabant, vt viderunt tanti isti⁹
maliminis aduersum me indignitatem, ex-
eris gladijs si quam mihi intulissent vim,
interminabantur se illos referituros. Quin
et circumstans populus sibi congerens la-
pides, iamque ad eorum eiaculationem in

Jonathan prægestiens & alacer, eripuit
 me nequa mihi vis afferretur ab hostibus.
 Quum via aliquantū processissem iamq;
 forem occursum Ioanni circumstipato cō-
 militio haud aspernabili, decessi de via vi-
 tabundus quidem, & illius timore nō me-
 diocri correptus: per quendam verò angī-
 portum ē vestigio me ad mare proripiens
 ex impendente periculo sum seruatus &
 nauigio exceptus, eoq; incunctanter in scē-
 so traieci Taricheas vitato præter omnīū
 spem tanto discrimine. Simul atque eò per-
 ueni, acciri ad me iubeo primates gentis to-
 tius Galilææ, quibus coram positis edissero
 modum quonam præter æquitatē initi me-
 cum fæderis essem proditus per complices
 Ionathæ & Tiberienses, remq; ut erat
 circa Tiberienses, indico, utq; tantum nō
 atrociter peremptus illorum malignitate.
 Audita hac facti indignitate, Galilæorū
 multitudo peracri ira aduersus perfidos
 exasperata, efflictim rogabant, ut ne iam
 h ij extra-

τόπον, i.e.
 γε τῆς πόλεως

extraherem tempus inferendi sic perfidis belli, sed permetterem vt aduersus Ioannē & collegas Ionathæ profecti, ipsos ad vnū è medio hominū conspectu auferrent. Istorum alioqui propensam alacritatem cohibebam ego, quantalibet ira infensi aduersus illos perstreperent ac ringerentur. Hor tabar eos, mecum vt durarent: tantisper dum rescisceremus, quid renunciarent legati quos amandassemus in Hierosolymitarum ciuitatem. Pro illorum enim sententia dicebam quæ iusta viderentur, cuncta fieri debere eis. His dictis, in meā venere sententiam. Sanè Ioannes quum planè intelligeret, quæ fuerat per insidias aduersum me præmolitus, inefficacem sortiri exitum, nihil cunctatus repetiuit Gischala. Post non multos item dies quàm aduenissemus, rursus amandauimus alios qui & renunciarunt populum Hierosolymitanum per acri ira extimulatum aduersus familiares Anani & Simonis filij Gamalie-

malielis quòd in scia communitate Reipublicæ Hierosolymitana missi esset, qui sua molitione procurarent, ut ducatu exciderent Galilæa. Quin et his addebant legari, quod populus eo usque in iram præceps ferebatur, ut eorum aedes propemodum traderit incendio. Adferebant insuper literas, quarum tenore Hierosolymitarum proceres sancibant, mihi que asserebant Galilææ principatum precibus multis uniuerso obsecrante populo. Ionathæ præterea complicibus edicebant, in suam quique domum quam ocysimè se ut reciperent. Lectis igitur hisce epistolis, in Arbela oppidum coeessi, quò loci coacta Synodo Galilæorum, inter ea comitia legatis iussi ut enarraret quanta iræ acrimonia, quanto ve odio populus Hierosolymitanus sit auersatus collegas Ionathæ auditis flagitijs quæ designassent aduersum me. Rursus, ut exponerent quemadmodum illi suis in commune suffragijs ratam mihi fecissent præse-

h iij etu-

Eturam regionis ipsorum, quæ itē scripsissent Ionathæ socijs edicentes illos ocysimè egredi Galilaam, ad quos ipse è vestigio curavi transmittendam epistolam, dato prius gerulo epistola istiusmodi mandato, ut quanta posset maxima sedulitate, exploraret quid essent facturi. Illi igitur accepta epistola, non leuibus intemperijs agitati, Ioannem ad se accersunt, eosq; Tiberiensium qui à sanctiore essent concilio, neque non procures Gabarorum. Coacto igitur eiusmodi concilio rem omnem uti habebat, proponunt in medium, hortantes eos ut collatis sententijs disquirerent quid sibi faciendum foret. Tiberiensibus videbatur rationi magis consentaneum, ut semel susceptam Reipublicæ administrationē mordicus tuerentur. Censebant enim non oportere ciuitatem semel illis permissam in tanto deferere periculo, præsertim quum in eos præfecturam non iam ipse essem recepturus. Quod me tum auersarentur, plane cō-

rigit

rigit ex illorum mendacib⁹ imposturis, qui
 commenti essent me illis penas intermina-
 tum. Ioannes non ob hæc modo erat gratio-
 sus: sed quod consuleret, ut ex eis duo ad
 populum Hierosolymitanum pergeret pa-
 lam me traducturi & in iustis vocam sa-
 cordie, quasi qui Rempublicam Galilee
 minus recte administrarem. Et quidem di-
 cebat eos nullo negotio persuasuros, cum ob
 dignitatem & auctoritatem, cum quod
 vulgus omne varium & mutabile semper
 sit. Ioannes igitur quum visus esset senten-
 tiam intulisse longè optimam, cōmuni de-
 creto placuit mitti duos. quidem adituros
 Hierosolymitas, Ionathan & Ananiā,
 relictis interim Tiberiade duobus collegis
 alijs. E suis autem militibus ad corporum
 tutelam selegerunt armatos centum. At
 Tiberienses mœnia quidem præcogitarāt
 tutiora reddere & ea communire, incolis
 interim iussis resumere arma. Et ab Ioan-
 ne quidem accersierunt ad se non paucos

ἰντερεῖς,
 lego ἰν-
 τερεῖς
 siue ἰντερεῖς
 cōs.

milites sibi auxilio futuros, si quando eis opus foret aduersum me. Tum enim Ioannes Gischalis erat. Comites igitur Ionathæ quum e Tiberiade soluissent, simul atque venerunt in Darabitta oppidum in extremis finibus Galilææ situm in campo magno, circa mediam noctem in manus incidunt custodum meorum, qui iussos arma ponere astrinxerunt vinculis in loci custodia, sicuti præceperam eis. Hoc ipsum significauit mihi per literas Leui cui ei⁹ custodia obeunda munus concediderā. Biduo autem post exacto, dissimulans me nihil rescivisse eorū quæ gesta essent, et misso ad Tiberienses nuncio, consulebā ut positis armis sinerent homines abire in suam quemq; domū. Opinabantur autē illi iā puenisse Hierusalē Ionathæ comites, quare responsis me onerarunt plenis blasphemiae. His ego nihil cōsternat⁹ mecū capi cogitare quonam genere strategematis illorum præfractam superbiam elidere. Nam aduersus

uersus ciues bellum redaccendere, parum
 rebar esse pium. Cupiens tamen à ciuitate
 Tiberiensium illos profligata uia milites
 auellere, delectis decem milibus q̃ prae-
 stantissimorum militum, eos digessi in tres
 acies. Et quidem eos iussi in penetralibus
 domorum omnibus clam ac veluti positis
 insidijs expectare temporis articulum, Mil-
 le porro in alterum introduxi oppidum per- in Αἰώνιος
 aequè, montanum quidem, sed à Tiberia-
 de distitum stadijs quatuor. proposito illis
 edicto, ut è monte confestim descenderent
 signo accepto. Sub hac mox egressus oppi-
 dum, in prauiso mihi ac destinato loco fi-
 gebam castra. Tiberienses autem illi
 me conspecto, continentem aduersum nos
 excursionem ciebat, nimis quàm multa ma- κατὰ τὴν
τομὴν.
 ledicentia nos incessentes. Tanta quippe
 eos occupabat desipientia, ut lectica mili-
 tari decorè constrata & in nostro omnium
 prospectu posita, eam circumstantes lugu-
 bres & querulas voces ederent, ludicrum
 quid

quid puerile praeferentes & risu excipien-
 dum. Ego autem perspecta istorum demen-
 tia, animo quod suauissime afficiebar: quumque
 cordi insedisset antecapere Simonem ex in-
 fidijs & cum ipso Iozarum, misso ad eos
 nuncio obsecrabam ad nos ut venirent a-
 liquanto à ciuitate semotius, assumptis se-
 cum amicis & aliquam multis qui essent
 tuendis corporibus idonei. Statuisse enim
 me dicebam, ut quum ad eos descēdissem,
παύσαι fœdere inter nos inito illis pricipatu cedere
 Galilææ. Atqui Simon per imprudentiā
 & spe inescatus promissi compendij, &
 proinde è via rectitudinis abductus, nihil
 cunctatus ad me venit: Iozarus autem su-
 spicatus insidias, moram texens hærebat
 fixius. Sanè quum ascendisset Simon cum
 amicis qui eum obseruarent, obuium multa
 cum comitate et prehensa dextra sum di-
 gnatus osculo, professus me illi habere haud
 vulgarem gratiam qui ad nos ascenderit,
 quo cum non ita diu ambulans innuebam
 velle

velle me ei seorsim quiddam dicere ac senioris arbitris. Post ubi ab amicis eum seniorius abduxi, illum inferens medium tradi didi amicis meis, in oppidum ut abriperet. Militibus autem iussis descendere, comparabam me ut cum eis oppugnarem Tiberiadem. Pugna autem illa depugnata utrinque est tanta virium contentione, ut parum absuerit, quin victoria sint potiti Tiberienses. Milites enim mei iam quaesierant fuga praesidia. Rem ut erat, videns et adhortatus eos qui me pressius comitabantur, victores prius Tiberienses in ciuitate usque persecutus sum. Rursus altero exercitus mei robore a parte maris immissa urbi, iussi ut quam omnium adium primam occupassent, traderent incendio, quo facto Tiberienses rati ciuitatem suam omni ex parte in manus meas venisse, territi a se arma abijciunt, cumque vxoribus ac liberis supplices obtestabantur, ut illarum miserum parcerem ciuitati. Ego autem illorum supplici

plici deprecatione praeuolitus animo, ab omni prorsus violenta impressione cohibebam milites. Cumque nos uespera occupasset, una cum militibus reuersus ab urbis obsidione nonnihil curae indulgi corpori resiciundo. Accito autem ad conuiuium Simone pro his quae gesta essent, mærentem consolabar. Pollicebar insuper me dato liberali commeatu, publica etiam fide esse illum emissurum honorifice Hierusalem. Postera uero die armatorum milibus decem stipatus ueni Tiberiadem, et optimatibus totius populi ad stadium unum accitis, iussu euulgare eorum nomina qui fuissent defectionis istius auctores. Quumque indicassent viros, uinctos quidem illos emisi in Iotapatam ciuitatem: complices autem Ionathae et Anania uinculis solutos datoque commeatu una cum Simone et Ioazaro ac militibus quingentis qui eos circumspectim obseruarent, remisi Hierusalem. Tiberienses rursus quum me adisset ut eis
igno-

ignoscerem, obsecrabant pro his quæ in me designarant, polliciti se in posterum emendaturos quæ perperam admisissent, & erga me futuros fide constanciores. Supplicabant rursus, ipse ut iuberem quæ per militum rapinam extorta superessent, & salua restitui his qui perdidérant. His ego annuës iubebam, ut quicquid extorsissent per rapinam, in mediam campi proferreret aream. Militibus aliquandiu edicto male morigeris, vnum aliquem conspiciatus eorū qui me circumsistebant, stola solito splendidiore indutum, id vnde haberet, rogabam. Is quum respondisset, Ex rapina ciuitatis: iussi, ut plagis vapularer. Cæteris præterea omnibus interminatus sum inflicturum esse me pœnam tantò atrociorē, ni quacunque per rapinam extorsissent, in apertam asferrent campi planiciem. Multis itaque in vnum aggestis, quod quisque Tiberiensium suum esse agnouisset, incolamē reddidi. Iam verò mihi ad hunc narrationis

^{λογισ} ^{uerius} ^{hū} ^{hi-} ^{ricum} ^{uicis.} rationis locum prouecto dicendum occur-
 rit aduersus ipsum etiam Iustum qui hi-
 sce de rebus commentationem quandam
 scripto prodidit, aduersus alios item ali-
 quot, qui historiam quidem hanc scribere
 se profitentur, veritatem verò historiae con-
 temptim transmittunt, & per inimicitias
 aut certè ad aucupandam gratiam quā-
 libet, minutula nihil verentur vel præteri-
 re indicta vel confictis mendacis inuol-
 uere. Hi enim simile quiddam admittere
 mihi videntur istis qui de commercijs sine
 contractibus commentitias literas compo-
 nunt. Nam quia nullam verentur sibi ir-
 rogari pœnam confictæ narrationis, veri-
 tatem contemnunt historiae. Iustus igitur
 commentarios qui de hisce rebus sunt, hoc
 quoque bellum conscribere aggressus, quò
 videri posset solerti fuisse ingenio & tole-
 ranti laborum, aduersum me falso permul-
 ta commentus est. Quidni id fecisset? Ne
 de patria quidem sua vera ut diceret sibi
 permisit.

permisit. Id vnde liquet? Quòd tandem eò
 perpellor vt respondeam tot oppressus falsò
 confictis mendacijs, quæ hætenus suppres-
 seram, commemorabo: Nec est quòd quis
 miretur, cur in hodiernum vsque diem ho-
 rum explicationem extraxerim. Ei enim q
 perscribit historiam, necessarium prorsus
 vt certo compertam veritatem enarret. Li-
 cet interim coarguere profligatam ac per-
 ditam malignitatem quorundam impro-
 borum, id modò fiat citra omnem amaru-
 lentiam, non item vt gratiam tibi cõcilies,
 quòd in illos distrinxeris calamum, magis
 verò vt ad modestiam & moderatam mo-
 rum temperiem eosdem reuoces. Quo igitur
 pacto id te speras facturum? nimirum
 vt cum eo ceu præsenti loquar: Iuste histo-
 ricorum eloquentissime (hanc enim vnã
 vni tibi insolentiùs arrogas nomenclaturã.)
 tun' ausis tandem & me et Galileos scri-
 bere patriæ tuæ authores fuisse conciente
 seditioni aduersum Romanos ac Regem?
 Prius

Verit
 prima le
 historia

Prius enim quam communibus Hierosolymitarum suffragiis sciscerer Dux Galilææ, tu tuiq; ad vñ Tiberienses, non ad arma modo sumēda vltronei puolastis, sed et ciuitates decem quæ in Syria sunt, oppugnabatis. Tu quippe earundem vrbiū vicos incendio tradidisti. Quin tuus ille famulus in ea concidit acie. Absit, solus hæc tibi obijciam. Eadem enim & in commentarijs scripta leguntur Imperatoris Vespasiani, puta quemadmodum aduersum te, Vespasianum Ptolemaide agentē querulis vocibus interpellabant illarum decē ciuitatum incolæ te vñum deposcentes, ceu tanti mali authorem, ad luendam pœnam, quam vti que sustinisses vti iusserat Vespasianus, ni rex Agrippas accepta potestate te interimendi, fatigatus tandē crebris precibus suæ sororis Berenices te non occidit quidem, sed astrictum loris diu insit in carceris ergastulo seruari. Planè hæc quæ tibi fuerunt velut viuendi tyrociniū

ac primaria institutio, nihil obscure declarant cuiusmodi fuerit vitæ exitus. Quod enim à Romanorum ditione te authore patria defecerit, paulò post luculentis explicabo argumentis. Et quidem tui vnus causa aduersus reliquos Tiberienses dicere velim nonnihil ac representare lecturis historias, quia neque Romanorum, neque Regis amantes aliquando fuistis maxima licet ciuitatum quæ in Galilæa sunt, Sepphoris & Tiberias quæ tibi patria est, ô Iuste. Iam quidem Sepphoris quum in mediterraneo sita Galilæa, circumque se habens oppida non pauca, leui ex causa poterat, siquidem voluisset, aduersus Romanos nonnihil audere. Atqui ea quum probè nosset suæ immanendum esse erga dominos fidei, etiam me nihil addubitauit ab arcere suæ ingressu ciuitatis. Nec his contenta cavit edicto, nequis ciurum stipendia mereret Iudæorū nomine. Quo igitur pacto quum sic indigna aduersum nos admitteret, publica fide

i poterat

Ex collatione arguit Tiberienſium perfidiam

poterat esse tuta? Sed & illi adhortati ci-
 uitatem vt communirem, quid proinde cō-
 sequutum? spem meam omnem eluserunt.
 Nam à Cestio Gallo qui legionibus Ro-
 manorum ad tutelā Syriae constitutus prae-
 sidebat, impetratam militum custodiā vl-
 tronei ad miserunt, me contempto, qui tum
 haud contemnendas vires obrinebā, erāq;
 omnibus terrori. Circumfessis in gyro item
 his qui in amplissima ciuitate Hierusalē
 concludebantur, temploque Iudaeorum om-
 nium cōmuni periclitante ne in manus de-
 uolueretur hostium, isti ne tantillum quidē
 auxiliaris subsidij miserunt, q; videri nol-
 lent arma sumpsisse aduersus Romanos.
 E' diuerso Tiberias quae tua est patria, o
 Iuste, in Genesaretide lacu posita, ab Hip-
 po quidem triginta stadijs distita, à Ga-
 daris autem sexaginta, à Scythrypoli verò
 viginti supra centum quae pareat imperio,
 quum ne vna quidē adiaceat ciuitas quae
 sit Iudaica ditionis, si voluisset erga Ro-
 manos

De sta-
 gno Ga-
 lilae le-
 ge AEge
 sippū lib.
 3. cap. 26.

manos fidem tueri suam, utique poterat
 nullo suo negotio. Etenim siue ciuitatē ip-
 sam siue vulgus promiscuum spectes, ar-
 morum exuberabatis copia. Temere igitur
 tu astruis me tum fuisse seditionis authorem.

Pro uti et
 et, lego
 uti & uti

Eorum autem quæ post consecuta sunt, au-
 thor quis ô Iuste? Neque enim nescis me in
 Romanorum ditionem esse retractum an-
 te obsidionem Hierosolymæ ciuitatis, Io-
 rapatis à fundamento excisis, quo tempore
 pleraq; alia oppida numerosusq; populus
 Galilæorum per eam pugnam concidere.
 Sanè tum conueniebat, ut excusso à vobis
 timore omni mei vnius, armis que abiectis
 iretis tum laturos suppetias quum Regi, tū
 Romanis, quando non voluntarij quidem
 sed adacti necessitate ad bellum aduersus
 eos procurristis. Vos enim obstinatis ani-
 mis tãrisper estis præstolari Vespasianum,
 dum adueniret ipse ciuitatis vestræ mœnia
 oppugnaturus omni suo cum potentatu.

Tunc enim primum timore perculsi arma

i. ij posui-

posuistis, fuissetq; vestra illa ciuitas excisa
à fundamentis, ni Vespasian^o rege inter-
pellante & vestram excusante desipien-
tiam, indulisset veniã. Itaque non author
ego censendus, vos potiùs qui nihil non ho-
stile ac bellicũ cogitastis nisi forte non iam
meministis quòd quum vestram aduersum
me contumaciam toties tulissem tolerantis-
sime, neminem per hæc morte multau.

[Quam vos diuersi abiistis à mea clemen-
tia?] Enimuerò quo tempore obsidebar in
Iotapatis ab Romanorum exercitu, mota
inter vos velitari digladiatione, non q; vl-
lo tangeremini beneuolentie affectu erga
regem & Romanos, veriùs mutua exciti
seditione (quæ vestra fuit omnibus impro-
banda malignitas) octogintaquinque su-
pra centum ciuium occidione occidistis.

Quid porrò est? Nonne iam pallo hostili
circumfessa Hierusalem, milia duo Tibe-
riensiũ quæstioni torture ve exposita sunt,
quorum hi quidem morte conciderunt, alij

verò

verò deprehensi è vestigio facti sunt extor-
res inq; captiuitatem abrepti? Sed fors an-
ausis inficiari comperiri posse te perduel-
lionatus, siue in patriam hostili fuisse ani-
mo, quòd tum profugeris ad regem. Et hoc
sanè fateor fecisse te timore perculsum, ne
pœnas mihi dares merito tuo dignas. Ego-
ne improbus ideo haberi debeam, quia tu
quidem obucis? Rex autem ipse Agrip-
pas, qui tibi animam tuam indulserat cle-
menter decreto Vespasiani morti addicto,
quiq; te tot gratuitis cumularat opib⁹, qua-
demum causa bis te loris astrinxit? Cur to-
ties illius præcepto miser tu transfuga co-
actus es vertere solum? Quòd item atroci
morte cui semel eras addictus, non periisti,
salutem hanc tuam debes Berenicæ eius
sorori, cuius crebra obrestatione fractus vi-
tâ tibi indulgit. Nec id præstitit modo post
tot piacula abs te designata, sed & dele-
gata tibi ea functiõe, illi vt esses ab episto-
lis, quâ nescio quid te deprehendisset in eo

munere versantem dolo malo interuertisse te, auersatus è suo conspectu summonuit. Verũ de his ne iusto exactius videar voluisse coarguere te, mihi iam tẽpero. Subit alioqui mirari me tuam impudentem arrogantiam, qui ausus sis dicere te vnum cæteris omnibus qui hasce res ad posteritatis memoriã in literas transmiserunt, melius tradidisse, qui ne ea quidẽ certò rescueris qua tum gesta per Galileam sunt. Beryti enim eras tunc apud regẽ. At ne cõmeministi quidem eorum quæcunq; Romani in Iotapatarũ obsidione vel sunt passi, vel certè aduersum nos designarunt, nostram alioqui subsequutus historiam. Neque insuper condiscere poteras tu quæcunq; mea vnus obfessi industria confecta sint. Qui enim, cæsis in eo conflictu omnibus, quorum fideli relatu potuisses ea pro comperto habere? Dixeris forsã conscripsisse te exactius quæcunque aduersus Hierosolymitas gesserint Romani. Quo id pacto fieri posset?

posset? Neque enim ei bello interfuisti, ac ne legisti quidem *Cæsaris commentaria*. *Vtriusque veritatem colligere liceat argumento hoc* & certè maximo, quòd ex diametro pugnantia cum *commentarijs ipsius Cæsaris scripsisti*. Quid? si confidebas cæteris ad vnũ historicis conscripsisse te melius, quin tu viuentibus *Vespasiano et Tito Imperatoribus* quorum opera ac studio bellum est confectum, superstite etiamnum rege *Agrippa*, & ex eius genere viris omnibus qui in *Græcanica ista eruditione plurimum promouerant*, istam tuam historiam non afferebas in medium? Habebas utique eam ante annos hosce viginti scriptam. Ita enim ab eruditis auferre potuisses haud mediocris diligentiae elogiũ. Nũc verò quando illi quidem morte intercepti à nobis abierunt, ac proinde ratus te non posse coargui falsi, ita demum insolescis. Etiam si ad eum modum tibi loquar, haud tamen est quòd meis vnus scriptis

abs te malè metuiam, quando ea ipsis consecraui imperatoribus qui rerum gestarū propè omnium oculati fuerant testes. Probè enim mihi ipsi sum conscius, quòd obseruari traditionem veritatis, cuius gratia quum initio scribendi sperassem perfructurum me esse testimonio eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et alijs quidem aliquamultis mox vt scripta est, legendam tradidi historiam, quorum nonnulli interfuerunt ei bello, in quibus & rex Agrippas numerandus venit, quidam item alij illi congeneres. Et quidè ipse Imperator Titus hanc vnā rerum quas præclare gesserat, commentationem cupidè adeò voluit hominibus tradi, vt libros ipsos sua manu consignatos euulgari iusserit, & in publicum legentium vsum prodi. Rex item Agrippas duas & sexaginta scripsit epistolas quibus tradita per me veritati suæ addidit elogium: è quibus sanè duas visum est subtexere, quo tibi vni, si quidem voles, liceat

ceat per eas nosse, cuiusmodi scripta sint mea.

Rex Agrippas Iosepho charissimo
gaudere.

Maxima cum animi voluptate percurrilibrum. Mihi visus es in eo exarando operam posuisse multò exactiorem ceteris qui eadem de re conscripserunt. Facito, ad me mittantur et reliqui. Vale charissime,

Rex Agrippas Iosepho charissimo,
Salutem.

Eorum lectione qua scripsisti, vidéris sic nos totos edoctus abusque primis meæ vitæ rudimentis, ut iam nullum sit præciû operæ factur⁹, qui te docere volet. Cæterum, quãdo permulta ignorantur: si mecum congregiare, ea familiari traditione tibi prodam.

Absoluta igitur, suisque omnibus constante numeris historia quod veritate nuntur, à me stetit Agrippas citra absentationem ullam. Neque enim viro conveniebat cuiquam absentari. Neque rursus ca-
uillo

nullo aut dissimulatione me eludens, quod tu vnus opponis. Aberat enim is ab improba eiusmodi scribendi consuetudine longius, sed veritatē cōscriptæ historiae suo astruebat elogio, quemadmodum & plerique omnes qui in eius incidūt lectionem. Et hæc quidem, quod in se contineant vtilem & tuenda aduersus Iustum causa mea necessaria commendationem, hætenus dicta sunt. Composita igitur Republica Tiberiadis, & ad officium moderationemque per me reuocata, coactō insuper amicorum concilio & considere iussu proponebam in mediū vt decernerent quid mihi foret faciendum aduersus Ioannem. Sanè in commune Galilæis omnibus visum tunc est, vt cū armatis omnibus coequirerer aduersus illum, deq; eo ceu seditionis totius aucthore pœnas sumerem. Ego huic decreto nō acquiescebā, quod constituissē initio mei ducatus quicquid vsquam conciretur turbarum, supprimerem citra vllius eadem homi-

hominis: quamobrem probabam admodū
vtile fore, si omni cum diligentia internos
se possem nomina. asseclarū Ioannis. His
itaq; expletis & agnitis, illis quinam ho-
minum essent, iussi per cōpita decreti mei
tabulā affigi, cuius tenore fidem ac dexte-
ram offerebam Ioannis complicibus, si mo-
dò vellent recipere se ad meliorem vitæ fru-
gem. Vt autem maturo cum cōsilio delige-
rent quæ sibi essent profutura, consultandi
tempus extraxi in vigesimum diē. Intermi-
nabar per hæc nisi se armis exuerent, me
& eorum domicilia traditurum igni, &
facultates publicaturum. His illi auditis
nō mediocri timore perculsi Ioannem qui-
dem relinquunt, excussis autē à se armis
ad me venerunt numero quatuor milia ho-
minum: Ioāni verò circiter mille & quin-
genti cohaeserunt ex ciuibus partim, par-
tim è Tyriorum metropoli externi quidā
milites. Hunc in modū Ioannes meo vnius
strategemate elusus, deinceps in patria
præ-

prætrepidus se continebat. Secundū id tem-
pus Sepphoritæ præsentia animorum freti
ad arma prouolant, nitentes munitissimo
mænium suorum ambitu, quodq; perspice-
rent me à diuersa parte stare. Mittūt in-
terim ad Cestium Gallum (erat is tunc Sy-
riæ præses) hisce illum obsecrantes, ad se
ocius ut veniret in suam fidem ciuitatem
accepturus, aut certè mitteret qui ciuitati
essent præsidio. Gallus quidem venturum
eò se esse pollicitus est: quo alioqui tempore
speraretur affuturus, nō expressit. Re ut
erat, audita, assumptis mecum militibus
& in Sepphoritas facta impressione, toto
exercitus robore ciuitatem eorum cepi. Ga-
lilai verò occasione arrepta, ratiq; sibi ad-
esse vindicandi sui in illos odiij opportuni-
tatem, (Erga enim eā ciuitatem infensum
gerebant atque hostilem animum) acri cū
impetu aduersus eos prouolarunt tanquā
eos cum aduenis ad vnum excisuri ac da-
turi pæsum. Præpropere igitur cursu in-
gressi

gressi ciuitatem, desertas habitatoribus a-
desquum offendissent, incendio tradidere.
Earū enim incolæ iuxta ac inquilini præ-
trepidi in summam vrbis arcem glomera-
tim profugerant. Nostri inter hæc diripie-
bant quæque obuia: nec vllum imponebant
modum isti misera depopulationi aduersus
sibi contribules. Ego qui hæc perspicere fie-
ri, dici non potest, quanto contraherer ani-
mi angore: ac promda edicebam, ab eius-
modi rapinis sibi vt temperarent, suggerēs
neutiquam fas nobis talia admittere ad-
uersus congeneres nostros. Illi quum neque
obsecrantem me exaudirent, neque morem
gererent imperanti, (vincebat enim omni-
modam admonitionem odij aduersus illos
præconcepi magnitudo.) iubeo amicorum
me circumsistentium fidiſsimos quosq; hos
dissipare sermones, quia Romanorum mi-
litum vis ingens altera vrbis parte aduer-
sum nos ingressa esset. Hæc ed faciebam,
vt isthoc rumore ad prædantium aures p-
lato,

lato, possem Galilæorum ad prædam et incendia alacres impetus cohibere, ac proinde eam Sepphoritarum ciuitatem sanctam rectam tueri. Denique meum hoc strategema felici exitu cecidit. Audito enim eiusmodi nuncio sibiipsis timuerunt, ac rapinis in loco relictis precipites se commiserunt fuga, tum maxime quum me suum ducem eadem facere perspicerent. Quò enim fides, disperso rumori haberetur solidior, fingebam me affici ad diuulgationem famæ. nihilo secius atque milites. Sepphorita verò præter omnem suam spem hoc meo artificio commento seruati sunt incolumes. Tiberias proinde parum absuit, quin per incursionem Galilæorum patuerit rapina. Hæc illi incidit causa: Qui eorum sanctiori concilio præsidebant, scribunt Regi obsecrantes ad se ut veniret ciuitatem in suam dicionem accepturus. Pollicitus rex est, veturum se per epistolas respondens, quas ad Tiberienses perferendas dat vnicuiquæ cubi-

biculariorum Crispo quidā nomine, genere autem Iudæo. Gerulum hunc literarū Galilæi qui nouerant, comprehensum adducunt ad me. Rem ut audiuit multitudo omnis, in iram peracrē extimulata, ad arma se conuertit. Postridie eius diei ad me permulti vndecunq; collectitiq; venerūt in Asochin ciuitatem quò tum loci versabar. Voces obstreperæ edebantur magno cū euulatu subinde appellantes Tiberiadem Galilææ proditricem ac perduellem, nempe peramicam Regi. Rogabant proinde enixius se ut sinerem à fundamentis eam prorsus demoliri & aquare solo. Erant isti Tiberiensibus peræque infensi ac fuerat Sephoritis. Quid agerem in tanto vocum strepitu? veluti in salebra hærebā consilij inops. Nō occurrebat ratio vlla idonea eximenda Tiberiadi ira Galilæorum aduersus Tiberienses concepta. Neq; enim inficiari poteram ipsos scripsisse regi eum ad se inuitantes. Exemplaria enim literarum
quas

quas Rex suo ad eos nomine trāscriberebat,
 coarguebant veritatem. Anxius igitur a-
 nimo hac mecum repetens demum respon-
 di: Equidem non me clām est Tiberienses
 in patriam fuisse iniurios, ut qui comperti
 sunt perduellionatus: siustatem rursus non
 est cur vos prohibeā diripere. Atq̃ haud-
 quaquam cura cognitionem sententiam ve-
 iudicium tentanda res hac venit, quum tā-
 ti sit momenti. Neque enim soli Tiberien-
 ses nostram prodidere libertatem. Sunt &
 alij permulti qui in Galilaea censebantur
 esse exploratissimæ fidei. Quare præstole-
 mini (obsecro) tantisper dum exactius edi-
 dicero, qui istiusmodi prodicionis authores
 fuerint. Omnes tum qui comperti fuerint
 criminis, sub manus mittam vestras: &
 quoscunque eorum educam singulatim, po-
 teritis. * His à me dictis persuasa multitu-
 do est, & sedato ira perstreptentis tumul-
 tu in sua quique disceserunt: cum autē qui
 missus ab rege erat, iussi esse in vinculis.

* Hic sup-
 plendum
 reor πλ-
 τήτων.

Post

Post non ita multos dies, simulata quapiã necessitate earũ quæ me cõtingerẽt, quæ ve vrgeret mitti peregre ad quendam regia-
ditionis, accitum ad me clam omnib⁹ Cri-
spum, iussi vt militem se custodiẽtem ines-
caret vino meraciore, et eo iam ebrio trans-
fugeret ad regẽ. Iam verò Tiberias secũ-
dò periclitabatur excidi et pessum ire, sed
et hoc quod illi ocys impendebat periculũ
vt vitaret, militari solertia providi. Illo itẽ
tempore Iustus Pisti filius me clam transfu-
gio ad regem se recepit. Istius transfugij
causam explicabo: Accepto ab Iudæis prĩ-
cipatu belli aduersus Romanos admini-
strandi, Tiberienses quidem hac de re fa-
cti certiores constituerãt & regi parere et
à Romanorum imperio neutiquam descif-
cere, è diuerso Iustus vt qui esset nouandæ
Reipublicæ cupientissim⁹, vt ad arma pro-
uolarent, suadebat quòd hac via speraret
se promotum iri in principem Galilæorum
ac suæ patriæ. Ne sic tamen eorum quæ
lz spe præ-

spe præsumpserat, est quicq̃ indept°. Etenim Galilæi quod infensius odissent Tiberienses ob ea quib° authore Iusto miserè affecti fuerant ante belli initiũ, neutiq̃ ferebant æquis animis eũ sibi præferri in ducẽ. Quin & ego cui° fidei cõcreditus erat is Galilææ principat° cõmunibus suffragus populi Hierosolymitani, in tantã subinde descendi animi indignationẽ, vt parũ abfuerim ab occidendo Iusto, vt qui nõ essem ferendis quib° ille identidẽ me diuexabat, molestijs. Ille igitur à me sibi malè metuens ac verit°, ne indignatio aduersum se cõcepta infelice semel sortiretur exitũ, ad regẽ misit rat° se apud illũ & meliũ & tuti° habitaturũ. Sepphorita insup vitato præter omnem suã spem primo periculo miserunt qui rogarent Cestiũ Gallum ad se venire maturi° vt in suã fidem ciuitatem acciperet, aut certè vim militũ mitteret q̃ cohortos aduersum se hostiũ assult° posset elidere. Tãdem persuaserunt, vt mitteret equitum

quitum peditumq; robur frequens ac densum: quod quum aduenisset, noctu intromiserunt. Regione autem per hunc Romanū exercitum circuncirca regionem miserè afflicta ac diuexata, assumptis ego militib⁹ qui me tum circunstabant, veni in Garisimen. quò loci iacto vallo procul à ciuitate ciuitate Sepphoritarum nempe stadijs viginti disparatus, noctu ad eam quum peruenissem, muros oppugnabam, applicitisq; scalis ac densa militum vi iussa inscendere et irruptione facta, plurima vrbis parte sum potitus. Post non ita diu per locorum ignorantiam adacti illinc digressi sumus, captis è Romanorum peditibus duodecim, equitibus item duobus cū aliquot Sepphoritis. Vnus & is sol⁹ nobis intercidit. Initā demum nobis pugna per campi planiciē aduersus equites diutius inter tot pericula strenuè ac fortiter versati cessim⁹ inferiores. Romanis enim me circūuenientib⁹, milites mei prætrepidi ac proinde terga ver-

ἀντιπαρα-
στάντες.

l^z ii ten-

centes fugæ præsidia quæsierunt. In eo conflictu cadit vnus eorum quib⁹ corporis mei custodia credita erat nomine Iust⁹, q^{ui} apud Regem, eum aliquando ordinem fuerat sortit⁹. Hoc eodem tempore ab rege venit vis frequens equitum peditumq^{ue}, quib⁹ ductâdis præerat Syllas qui & vnus erat. custodu regij corporis. Hic igitur à Iuliade disiunctus stadijs quinque castrametatur, et præficit custodiam militarem explorandis exitibus viarum, cum ei quæ in Cana oppidum, tum illi quæ in præsidium Gamala rectâ ducit, quo commeatus importâdi ad locorum incolas per Galilæos commoditatem omnem intercluderet. His primùm auditis, nihil cunctatus eò destinaui armatorum duo milia, quibus in ducem præfeci Hieremiam. Sanè hi vallo iactò à Iuliade dissiti stadio vno secus Iordanem fluuium præter velitares aliquot conflictus & pugna irritamenta nihil memorabile gesserunt, donec ipse. ad eos me contuli assumptis

ptis tribus milib⁹ militum. Postero die mei
ad eos aduentus in prærupta quadam val
le collocatis insidijs haud ita procul à ca
stris illorum prouocabã regis stipendiarios
ad pugnam, admonitis his qui mecum mi
litibus, tâtis per terga vt obuerteret, quoad
è vallo elicerent hostes & aduersum se fe
stino cursu vidissent prodire. Id quod cõti
git. Syllas enim quũ simulasset prius per
ignauiam ac rei militaris imperitiã fugere
nostros, primus omnium eãdem est ad per
sequendum nos ausus progredi, vt impigro
erat & alacri animo: qui autem à tergo
delitescabant ex insidijs prodeuntes prehe
dunt hominem, quod factũ ceteros omnes
exterruit, & ad peracrem tumultũ per
mistos exciuit. Ego sælici hac ac tempesti
ua vsus tergiuersione, omni cum exerci
tu promouẽ vestigio gradum, occursumus
stipendiarijs regis, quos & in fugam ver
ti. Quæ per illum diem ipse gessi, lætissimũ
ac sælicem prorsus exitũ fuerãt sortitura,

si non leuis aliquis demon tenorem interpolasset dextimi istius ac perpetui cursus.

Equus enim cui insidens eā confeci pugnā, simul ut abiit præcepit in cænulētum ac palustrem locum, allisit me solo. Sec^o igitur caui manus impacta articulis collisione delatus sum in oppidum cui nomen Kepharonomen.

His auditis ac proinde metu prætrepidi milites mei ne quid cōtingeret adire me acerbius, ab hostium quidem persecutione destiterunt, circa verò Emeliā se receperunt angore animorum contracti.

*Accersitis igitur ad me medicis, illo die quum ex eo vulnere reualuissem, eodē in loco hæsi fixius ardore correptus febrili, proq; medicorum sententia sum noctu trahatus Taricheas. Syllas autem & qui cum ipso erāt ipso erant milites, auditis quæ mihi accidissent, animos collegerūt. Cumq; nossēt quia excubiæ circa custodiam castrorum supinè ac oscitanter transmitterentur, cohorte equitum in insidiarum loco iussa sedere p
noctem*

καφερόν-
ονον λαγο-
νόνον.

noctem trans Iordanis fluvium, diluculascente die nos proritabant ad pugnam. Hoc quidem audito, nostri quum ad campum usque essent progressi: ecce equites illi in apertum prosilientes, ex insidijs eos in fugam vertere iniecta non mediocri animorum consternatione, per quam factum est, ut sex e nostris interciderint. Atqui eam sibi oblata victoriam non sunt usque ad latum finem persecuti. Simul enim atque audierunt armatos e Taricheis aliquam multos adnasse portui Iuliadis, hoc perterriti nuncio illic secesserunt. Non ita multo post tempore Vespasianus applicuit Tyro, comitante rege Agrippa. Porro Tyrii incessere ceperunt regem maledictis, hostem vocantes Tyriorum iuxta ac Romanorum. Philippum enim regis exercitus ducem confirmabant prodidisse regiam, Romaniq; exercitus qui Hierosolymis erat, robur uniuersum idq; regis iussu. His auditis Vespasianus peracri oburgatione castigauit Tyrios, qui virum ac

lz iij regē

regem Romanis peramicum nihil esset veriti aspergere apertis contumeliis: regem alioqui admonuit, mitteret Romam Philippum eorum quæ facta fuerant, repositurū rationem. Philippus proinde Romam missus, non sustinuit prodire in Neronis cōspectum. Eum enim quū deprehēdisset in extremis agentē ob turbelas in quas Respub. incidisset, perq; bellum intestinū: nihil cūctatus se ad regem recepit. Verū enim uerò Vespasianus quum aduenisset Ptolemaidem, optimates decē ciuitatum Syria obstreperis clamoribus interpellabant eum aduersus Iustum Tiberiensem q̄ eorū vicos cōcremasset. Tradidit igitur eū regi. Vespasianus torturis subyiciendū p̄ regni tributarios. Rex autem ipsum astringi iussit. loris, celatur⁹ clamq; Vespasiano de Iusto peracturus quemadmodum ipse superius declarauit. Sepphoritæ verò quum honorifice occurrissent Vespasiano, salute eidem dicta, adsciscunt sibi militum numerosam vim

ἐν τοῖς
σχατοῖς
ὄντα.

vim ducemq; Placidum: quos quidē cum
 ea militari manu ascēdētes ipse vestigia-
 tum affectabar vsq; dum in Galilēā ad-
 ueniret Vespasian^o, quo de aduentu, cuius
 modi fuerit ingress^o eius, quōve pacto cir-
 ca Taricheas oppidum mecum conflixerit
 primū, utque illinc promouerint bellum
 in Iotapata, quæ item ipse designarim per
 eam obsidionem, quo tandem modo in ho-
 stium manus simul atque veni, adstrictus
 sum vinculis, & solutus, item quæcunque
 rursus toto Iudaici belli tempore ipse per-
 feci, deniq; Hierosolymitarū obsidionē sūā
 exequutus. accuratiore opera in libris qui
 inscribuntur, De bello Iudaico, & ea pro-
 didi scripris. Seriae rei nec vacātis opera fu-
 turum arbitror, si perscriptis per me moni-
 mentis eorum quæcūq; sunt gesta tempore
 belli Iudaici, ea quoq; adscribā quæ dein-
 ceptis mihi nunc vsq; peracta sunt. Quum
 igitur Iotapatarum obsidio hunc esset sor-
 ta finem, inq; manus venissem Romano-
 rum, omni cum cautione sum iussus asser-
 uari,

Idem scri-
 bit ca. x.
 tertii lib.
 de bello
 Iudaico.

uari, etiam si multis saepe argumētis me haberet Vespasian⁹ magno in honore. Continuo enim illi⁹ praeceptione in uxorem duci virginē quandā ex eis quae captae sunt sec⁹ Caesariā & in captiuitatem abducta, loci indigenam. Verum nō diu apud me haesit. Nam soluto me et cū Vespasiano vnā pfecto Alexandriā, et ipsam libertati pristinae restitutā iussi quō vellent, abire. Vxorem secundū hāc, duxi alterā apud Alexandriā. Illinc quoq; vnā cū Tito miss⁹ ad Hierosolymorū obsidionē nō semel sum periclitat⁹ de vita, Iudaeis studio nec mediocri habentib⁹ me vnū ceu mancipē vt sub suas mitteret man⁹, expetēda de me vltionis causa. Nā quoties cōtingeret victos ab Romanis discedere, mea vn⁹ pditione hoc se censebāt multari malo. Quin et praesente imperatore voces obstreperae et assidue exaudiebātur ad pēnā deposcetiū me tāq; perduellē aut patriae proditorē. Titus verò Caesar vt quē nihil latēret eorū, qui per id bellū cōtingere casus fortuiti, militū aduer-

sum

sum me acriores impetus eludebat silentio. His adde, q̄ & prius aliquantò q̄ à fundamētis excidēda foret Hierosolymitarū ciuitas, ipse Tir^o Caesar subinde suadebat, vt quicquid censerē lōgē optimū ex demolitione patriæ mox solo adæquāda, id accipere. Se enim asseuerabat nihil inuitē impertiri. Ego autē qui excisa collapsæ patriæ, inter ea quæ accepta meæ vni^{us} cōsolationi profutura sperare seruari posse, nihil ducere antiqui⁹ libertate corporū vnā cū sacris codicib⁹, hoc vtrunq; accepi liberaliter indulgēte Tiro. Post enim aliquatū tēporis depoposci fratris vitā cū amicis quib⁹ quagita donari mihi, huic ipse petitioni libēs assens⁹ est. Sed et potestate ab eodē accepta profect⁹ ad templū, vbi introclusa erat numerosa et p̄miscua multitudo capti uorū, mulierū ac puerorū, quoscunq; inter hos agnoui ex amicitia aut necessitudine mihi deuinctos ab impēdente illis nece seruauī numero circiter centū nonaginta, illisq; impetraui abeūdi potestatē, nullo in-
erim

terim depenso redēptionis precio, eisdē insu-
per p̄ Cæsaris indulgētiā fortuna priore p-
missa: Misus præterea sum iubente Tito
Cæsare. cū Cerialio ac mille equitib⁹ in op-
pidū quoddā cui nomē Techue, cōtempla-
tur⁹, nū is loc⁹ esset excipiēdo vallo accōmo-
dus: illinc deniq; ad Cæsare me recipiēs, et
cōspecta multitudine captiuorū miserē cru-
cib⁹ suffixorum in quib⁹ tres agnoui mihi
prius familiari cōsuetudine deuinctos, in-
dolui animo, quūq; accidissē Tiri pedibus,
p̄fusus lachrymis īgemiscēs, rē vt erat, re-
ferebā. Ille mox insitis depositos accuratissi-
mis officijs perfrui et resoueri. Horū quidē
duo dū medicamētis delinuiuntur, in fata
cōcessere: tertius autē pristina est vita re-
stitutus. Fine tandē imposito tot per Iudæā
promotis intemperijs, Tirus quū facile con-
iceret agros qui mei fuerant iuris in cōfi-
nio Hierusalē, mihi deinceps nulli fore v-
sui, q̄ Romanorum custodia illic habitura
esset sedē prædiū mihi p̄uidit aliud in cā-
po. E Iudæa p̄inde solutur⁹ Romā, statuit
se-

En s̄āguis
Christi
exquiri-
tur.

secū vnāvt nauigare. Romā vbi appulim^o,
vespasian^o multis me psecut^o est puidētiae
suae officijs. In eis enim adib^o quas possede-
rat priusq̃ summo p̃cipatu inaugurare-
tur, & liberale hospitium impertiuit, & o-
mni cū honore me in ciuē Romanū asciuit,
attributa mihi annua p̃sitatione liberalis
pecuniae in stipendiū. Idē dū in viuis fuit,
semper me habuit honori, nullo vnq̃ omisso
erga me officio cumulatiſſimae ſuae beni-
gnitatis, quae illi^o prop̃ſa humanitas quo-
rundā inuidiā nō ſemel protruxit me in a-
pertū vitae discrimen. Iudaeus enim quidā
Ionathas nomine per motoriā ſeditionē in
Cyrene quū bis mille indigenas ſolicitaſ-
ſet, deniq; & perſuaſiſſet ad defectionē à
Romano imperio, illis quidē author fuit vt
interciderint, ipſe vero iubente loci praſide
adſtrict^o loris & ad Imperatorē miſſus di-
cebat miſiſſe me et arma et pecunias. Ne
ſic quidē q̃libet impudenter ementit^o latere
potuit Vespasianū, quin addictus neci ſit
ac traditus. Vitato iſtiusmodi periculo, ple-
riſq;

risq; alijs sum appetitus obiectionibus crimi-
 nū ab ijs falso cōfictis qui mihi inuide-
 bant istius latissime cadētis fortuna succes-
 sum, quas tamē ad vnā effugi Dei provi-
 dentia clemēter me respicientis. Gratuita
 dein liberalitate Vespasiani donatus sum
 haud exigua portione terrae in Iudaea, quo
 tempore accepi & vxorē, cuius mores quā
 parū mihi adlubescerēt, nec probarentur,
 dato repudiij libello à meo cōgressu ablega-
 ui, matrē alioqui liberorū trium, quorū duo
 quidē suum diem obiere, superstes est rer-
 tius quē appellauī Hyrcanū. Secundum
 has duas tertiā duxi, quae diutiūs quidem
 Cretam incoluerat, genere autem erat Iu-
 daea, parentibus prognata apprimē gene-
 rosis & eorū qui in ea degebant regione,
 omnium maximē spectabilibus. Indoles hu-
 ius meae vxoris dissentanea longē abibat
 ac diuersa à plerisq; alijs, sicuti vitae po-
 steriors tenor liquido docuit. Ex ea mihi
 duo prognati sunt liberi. Priori quidem no-
 men est, Iustus: alter Simonides dicitur, quē
 &

Et Agrippæ cognomine insigniui. Hactenus sanè quod ad familiã meã attinet, hæc mihi satis dicta sunt. Per indulgentiam proinde Imperatorũ in hunc vsq; diẽ perstat mecum consimilis fortuna dexteritas. Vespasiano enim vitæ huius munere defuncto, Titus quum excepisset imperiũ, honorem mihi asseruauit nihilo patri disparẽ. Me enim ad causam dicendã subinde per amulos accersito, nullam illis comodabat fidem. Denique Et hunc quum excepisset ceu hæres imperij Domitianus, adeò dignitatem nulla in re imminuit, vt auxerit magis. Nam Et Iudæos qui me falso impactis criminibus traducebãt, cædi iussit. Eunuchum insuper mihi domesticum famulũ quem filio in pedagogũ dederam, q̃ dicã mihi inscripsisset, præcepit conscindi flagris. Quin Et is regionem in Iudæa mihi collatã donauit immunitate, qui quidem honos ei censetur esse amplissimus qui accepit. Ad hæc, munifica liberalitas

ralitas Dometiæ quæ Cæsari erat vxor,
nunquã erga me interquieuit. Et hæc qui-
dem per omne istius vitæ curriculum mihi
peracta sunt. Horum lectione alij vtcunq;
visum fuerit, sententiam ferant de indole
ingenioꝝ meo: tibi autem, ô virorum præ-
stantissime Epaphrodite, quando hæc
omnem tradidi veteris historiæ scriptu-
ram, præsentiloco visum est finem impo-
nere operi.

*Absoluti sunt Flaviij Iosephi anti-
quæ historiæ Iudæorum libri
viginti, quibus accessit
et vita Iosephi.*